42. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1986. AUGUSZTUS 20.

Ludas Matyi

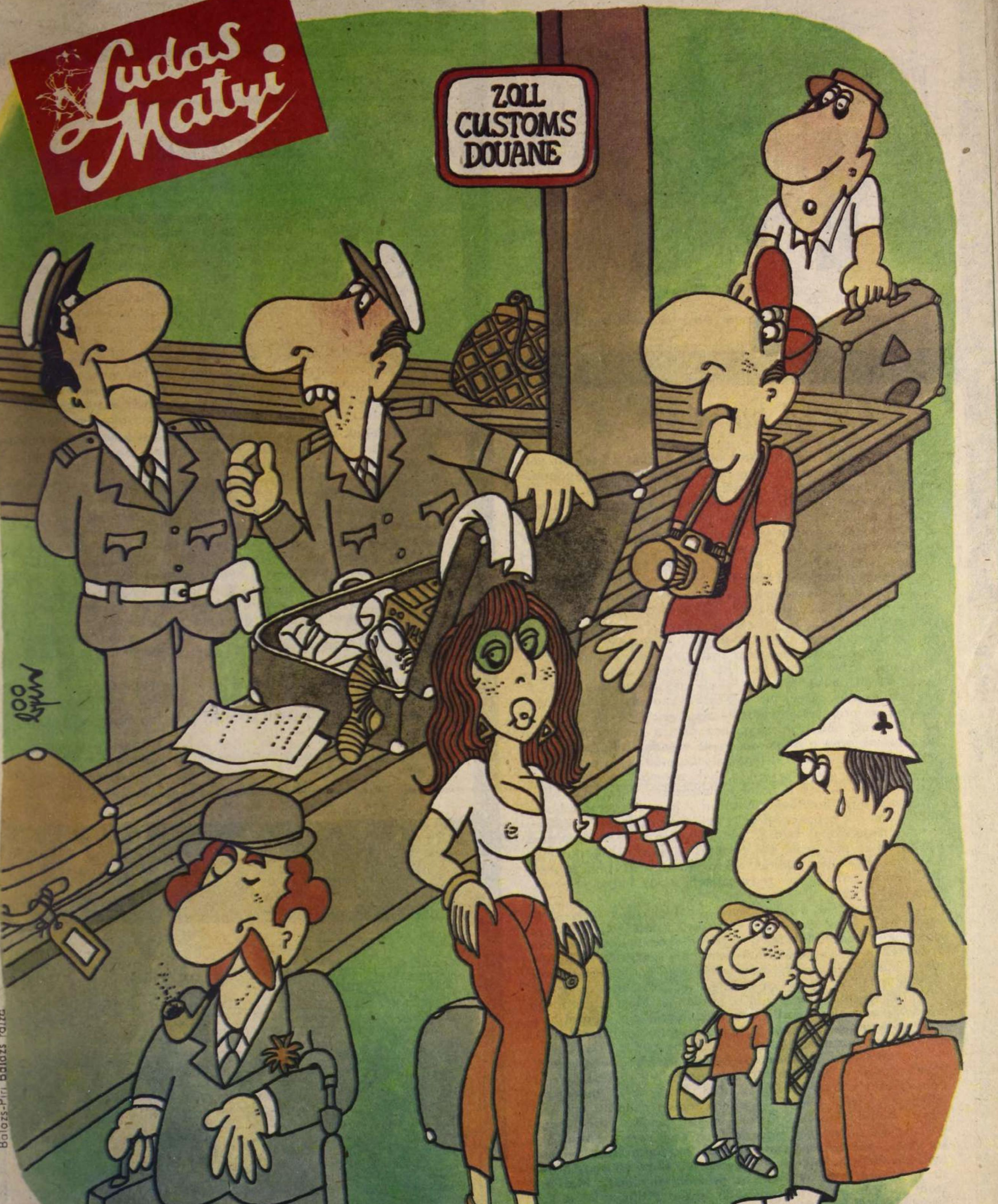
ZOLL
CUSTOMS
DOUANE
VHS

Balázs-Piri Balázs rajza

– Ma éppen enyhítettük vagy szigorítottuk a vámrendelkezéseket?

DÉLELŐTTI FÉLFOGADÁS

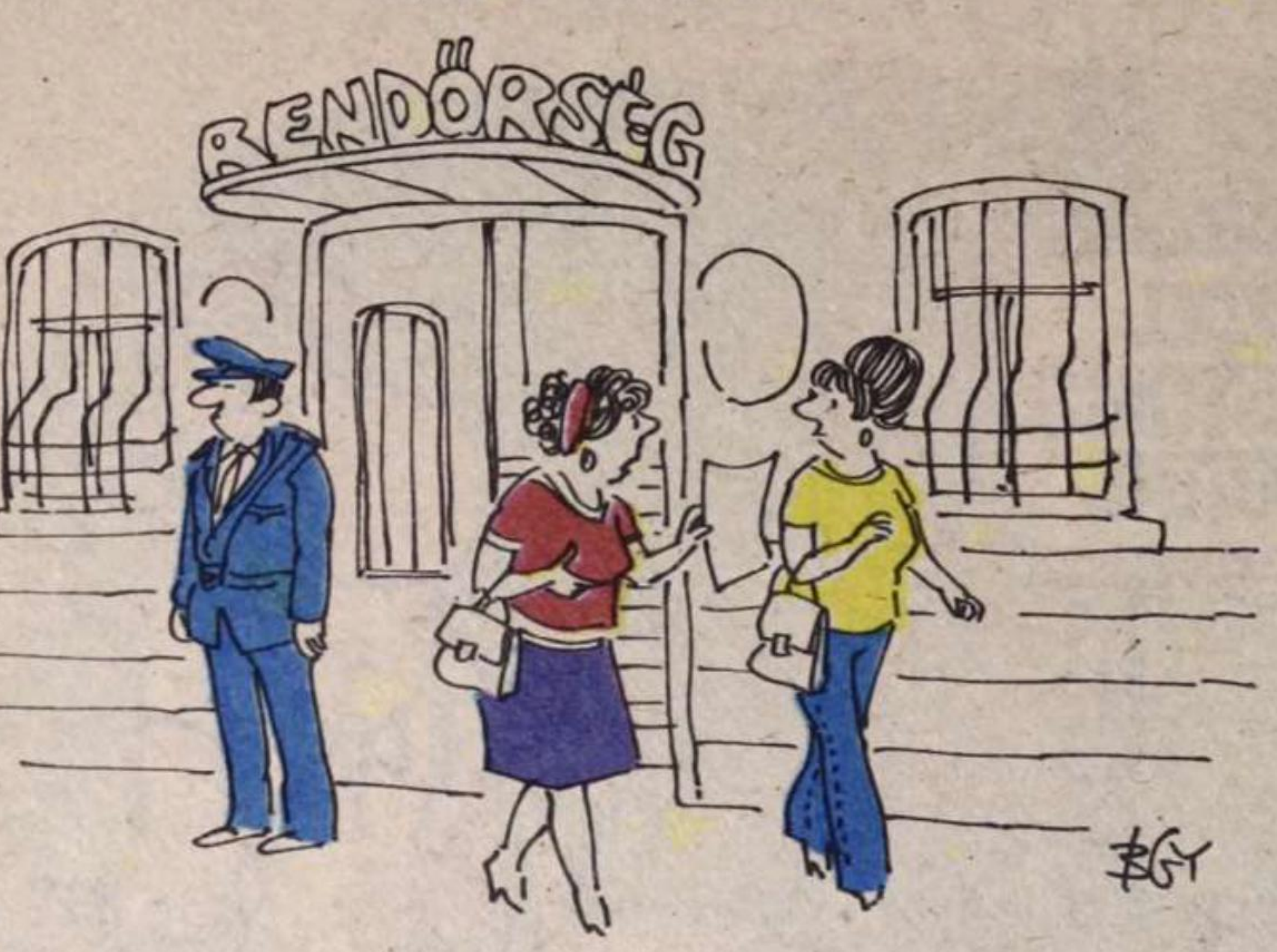

– Ellógtam a munkahelyemről, hogy megszerezzem az erkölcsi bizonyítványt.

A hìr vége

Emlékezzünk régi hírekre! Milyen kedves színes hír volt néhány évvel ezelőtt az, hogy portásbált rendeznek Budapesten, kizárólag szállodaportásoknak. Ilyen még nem volt, de már ez is van! A portásbállal most egy bírósági tudósitásban találkoztam újra: abból tudtam meg, hogy a Mátyás pince azóta vád alá helyezett vezetői rendezték azt, hálából, hogy a szállodaportások az ő éttermükbe küldték a külföldieket. Ez még nem lenne bűn, ám az ingyenes fogyasztást, a vendégek megkárosításából fedezték. Spóroltak a hússal, az itallal, jutott ebből nemcsak a portásbálozóknak, hanem az akkori vezetőknek is, akik közül az üzletvezetőhelyettes többszázezret sikkasztott is. Hát ez a „Hírvég" – az egykori kis hír vége. Báli emlék.

Az utóbbi hetekben több ilyen „hírvég"-re bukkantam. Újkorában a hír hamvas volt, biztató, vagy egyszerűen kedélyes. Például amikor helyszini szunyogszámlálás volt a Balaton partján. Az akkori hír szerint helikopterpermetezés előtt és után az erre felhatalmazott személyek kiállnak a partra és számolják, hányszor csipik meg őket a szunyogok. Sokan mosolyogtak ezen a híren, de egyes nyilatkozatok arról győzködtek minket, hogy ez a legbiztosabb módszer a permetezés eredményének ellenőrzésére. Ennek nyomán akadtak, akik tisztelettel gondoltak a bátor vállalkozókra. Most kiderült – ugyancsak egy büntetőeljárás során – hogy túlnyomó többségük ki sem állt a partra, nem is kellett megcsípetni magukat, csak a tiszteletdíjat csípték fel, amiből a három főszervező becsípett: csupán ezzel évente több mint 200 000 forint jogtalan jövedelemhez jutottak, de amint a Népszabadságban olvashatták, más is volt a rovásukon, s így lett a szúnyogügyből elefánt.

És emlékeznek a bikali busa-halfeldolgozó hat év előtti avatására? „Ez a jövő hala! Ez a jövő üzlete!" Csakhogy a kisemberek nem falták fel a nagy halakat, a busát kevesen kedvelték meg, a hamburger mintájára készített halburger sem aratott sikert. Az igazgató véleménye szerint azért, mert kétszer is kellett emelni az árát. Én megkóstoltam és azt hiszem, az izének is része van a bukásban. Most a gazdaság búsás haszon híján eladta a halfeldolgozót egy megyei húsipari vállalatnak, szalámi és más felvágott készül majd itt –, persze nem busából.

A vállalkozás kockázat, az állami gazdaság mai vezetői ugyan búsak a busák miatt, de igyekeznek rendbehozni a pénzügyeket a nagy ráfizetés után. Csak az a tanulságos ebben a „hírvég"-ben, hogy annak idején mindjárt egy hatalmas halfeldolgozót építettek, nem számolva azzal, hogy hal sem lesz mindig elengendő és a vevő sem a halra. Akkor ezt a ma túlméretezettnek mondott beruházást minden szerv jóváhagyta, velünk meg igyekeztek elhitetni, hogy a busa jobb mint a ponty (mert az gyakrabban nincs). Most viszont felelős sincs. Hogy olcsóbb lesz-e a hús, mint a hal feldolgozása? De miért töprengünk egy esetleges „hírvég"-en, amikor még friss és bíztató a jelentés: rövidesen korszerű új húsfeldolgozót adnak át Bikalon...

Földi Iván

Más tészta

Tudod mit, mondja a barátom, aki amúgy józan gondolkodású, higgadt férfiú, tudod mit, szeretnék én 1800 méter magasan, ne menjünk messzire, mondjuk Mexikóban, három hétig egyfolytában mákos tésztát enni. Hatszámjegyű túra lenne egy ilyen út az Ibusznál, igaz a foci legföljebb csak fakultatív programként szerepelne a prospektusban. Nyugdíjas kedvezmény meg semmi.

Mexikó – rejtély. Telefoninterjú a VB-csapat kapitányával, aki azóta már Franciaországban eszi a profik keserű kenyerét, szóval ő sem okosabb, mint volt a boldog emlékű Irapuatóban vagy Leonban. Az a makaróni-ügy meg egyenesen nevetséges. Valóban, valamivel több tészta szerepelt az étrendjükben, ám kizárt dolog, hogy ez lett volna a bajok forrása. Dopping? Ugyan kérem! Az viszont meglehetősen ijesztően hatott, amikor egyszercsak azt vették észre, hogy az első meccs előtt, már a bemelegítéskor lépni alig tudnak.

Olvastad, kérdi fentebb már körülírt barátom, szóval magasság volt, meleg volt, pára szintúgy, ezek szerint majré is, ennek ellenére, hidd el, semmi baj nem adódik, ha ráadásul focizni nem kellett volna. Jóból is megárt a sok, nemhogy rizikófaktorból.

És egy újabb, még frissebb interjút tesz elém a hol népszerű, hol pedig bukott edzővel, aki a maga korában kiváló futballista is volt. Nos ő egyebek mellett elmondja: nemrég egyik játékosát azon fogta: a fiú a saját csapata ellen szurkol, vagyis azért szorít, hogy kapjanak ki, félreértés ne essék, az a gárda, amelyben ő is játszik, amelytől a kenyérre, pardon, a mákos tésztára valót kapja. És ez még semmi! Korántsem biztos abban, hogyha ma egy játékosnak az edzés végeztével benzin híján nem indulna el a kocsija, társai között akadna bárki is, aki akár egy fél litert is a sajátjából átszivattyúzna...

Kemény szavak – mondom –, adalék Mexikóhoz.

Ugyan kérlek, ez egészen más tészta! – így az én barátom. – Te csak ugatod a focit! Méghogy benzin! Lejtőn minek?...

Münz András

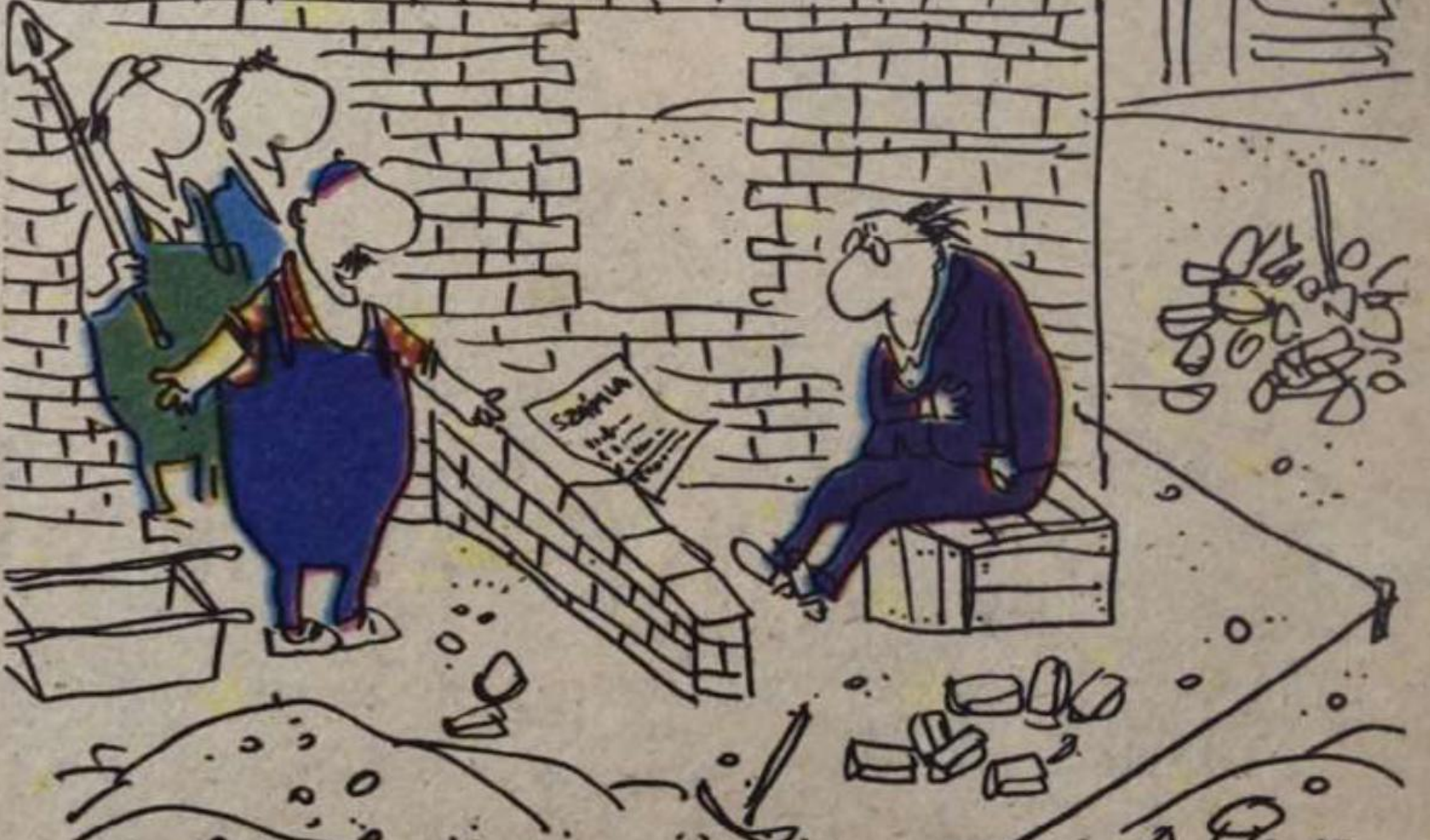

– Lehet, hogy mi más számrendszerben gondolkodunk, professzor úr?!

Ma és most...

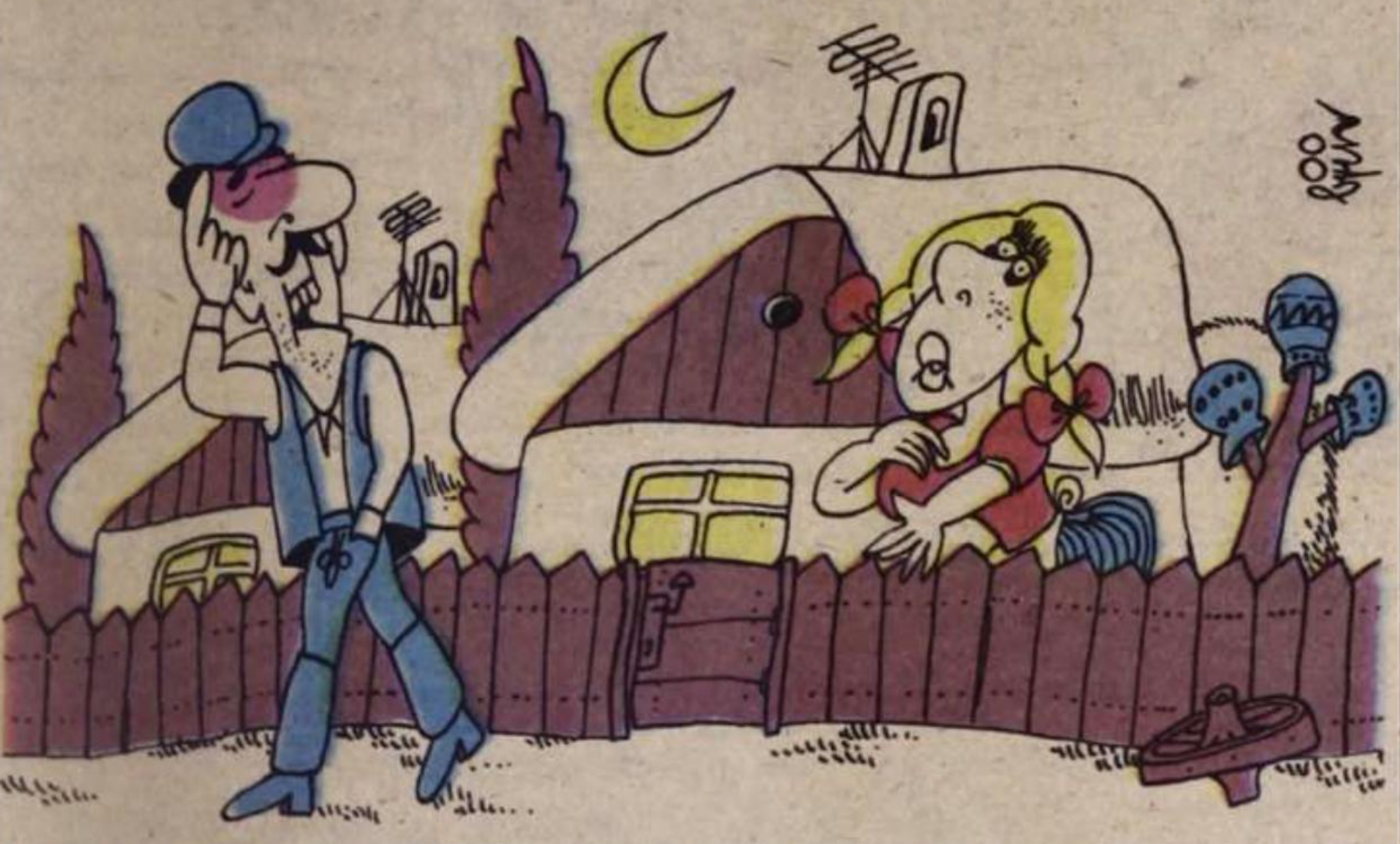

– Én olyan jányos házhoz nem járok, Julis, ahol még egy nyavalyás videó sincs!

VGMK

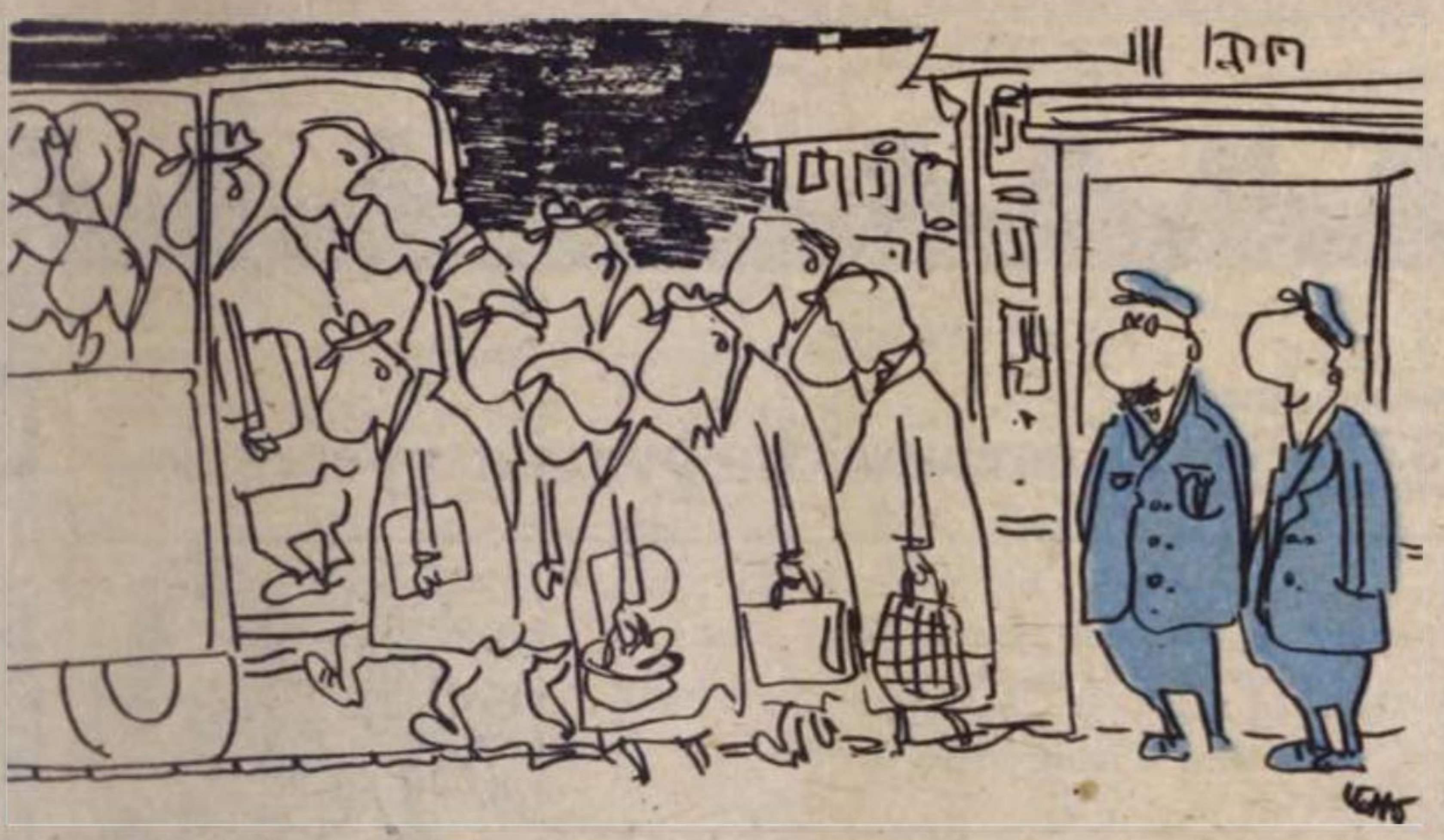

– Sokkal kulturáltabb lett a közlekedés. Estére már olyan fáradtak, hogy veszekedni sincs erejük!

TÖRTÉNELEMTANÁR

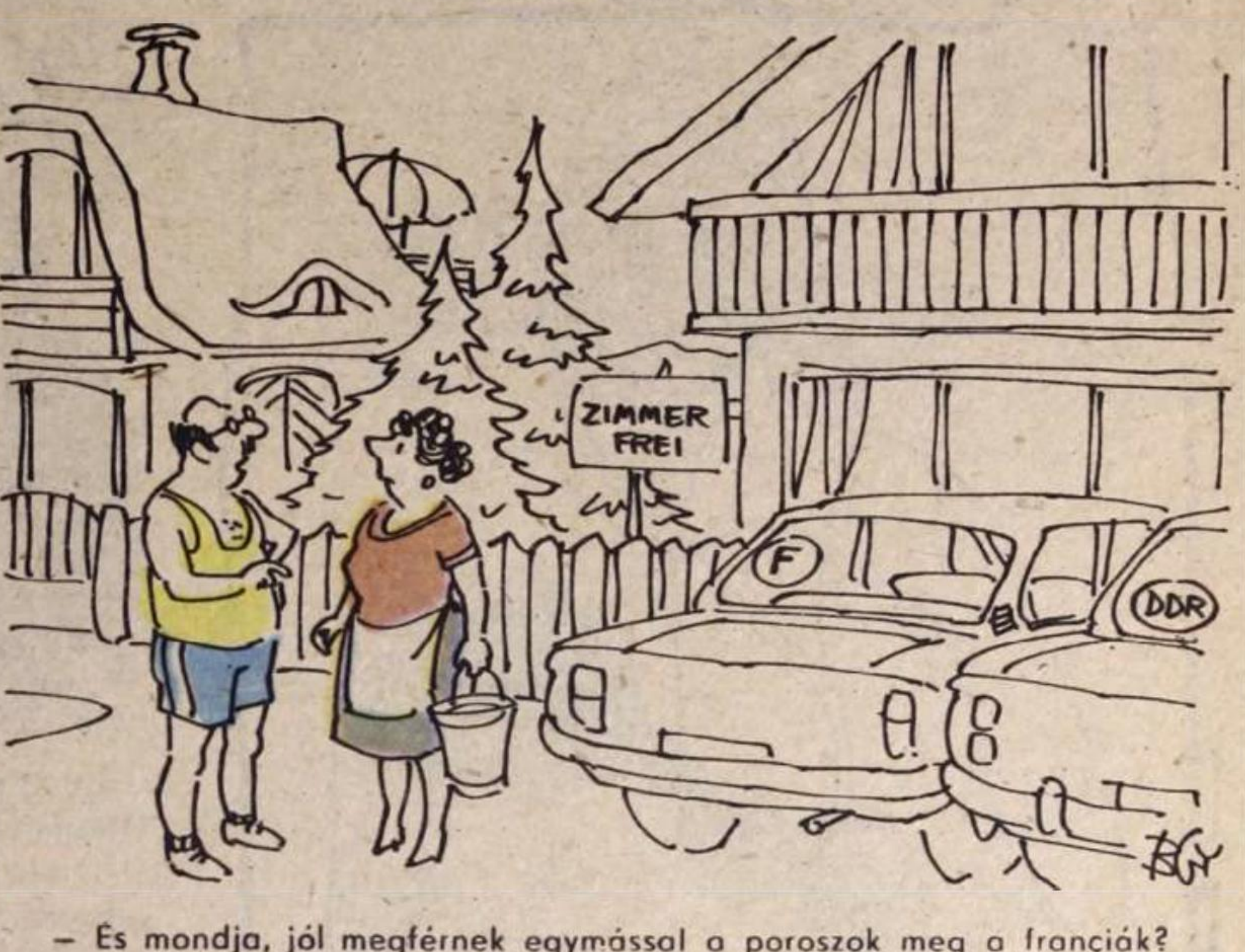

– És mondja, jól megférnek egymással a poroszok meg a franciák?

DIVAT

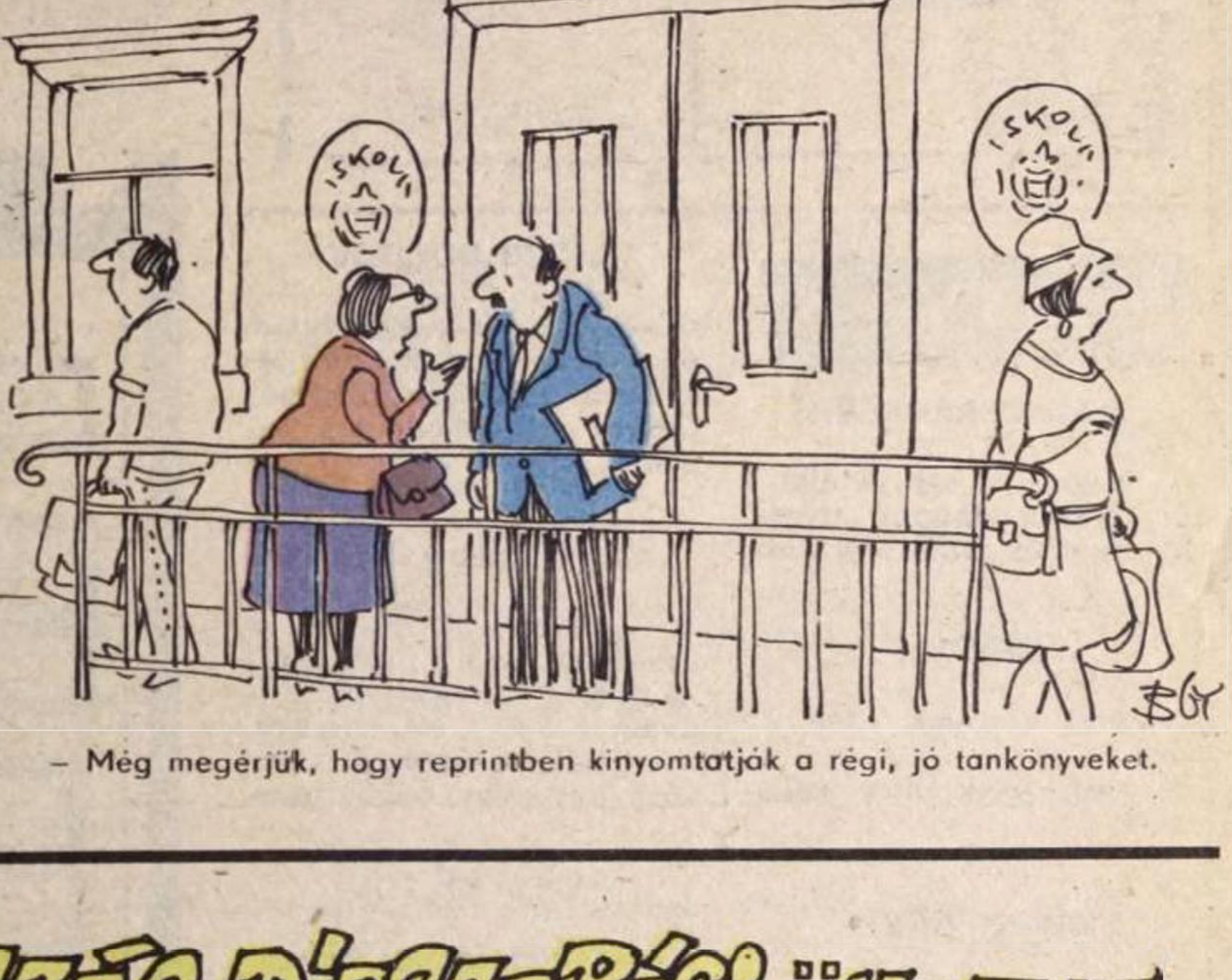

– Még megérjük, hogy reprintben kinyomtatják a régi, jó tankönyveket.

MAGYARORSZÁG DÍJSZABÁSI ÖVEZET

Tisztelt Parkolászati Központi Centrum Elvtársak! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768) örömmel jelentem Önök felé (irányába), hogy egy nagy álmom kezd megvalósulni.

Mint arról talán bizonyára a T. Parkoló Központ is értesült, Óbudán, a nemrégiben megnyílt Sprint áruház környékét a Fővárosi Garázsipari Vállalat egyik napról a másikra díjszabási övezetté nyilvánította és ezentúl már nemcsak a vásárlóknak, de az ottlakóknak is fizetniük kell, ha autójukkal meg akarnak állni.

Én magam, családi vonalon, régi parkoló ember vagyok, ha valaki belelapoz a Magyar Parkolástan története című kötetbe, több Madárláttával is találkozhat benne, ezért nem érthetek egyet azokkal, akik nehezményezik ezt az önhatalmú intézkedést.

T. Parkoló Elvtársak! Ne kendőzzük el a nyílt kártyákat, mondjuk ki nyíltan az igazságot, mégha az olykor fájó is: egyszer minden autónak meg kell állnia! (Lásd még A. Einstein összegyűjtött töprengéseit!) S ha ez így van, természetes, hogy mindezért fizetni kell, hiszen a történelemben semmit sem adnak ingyen, számtalanszor tapasztalhattuk a magunk bőrén, hogy nemcsak a haladásnak, de a megállásnak is ára van.

Amennyiben szerény nézeteim egyeznek a T. P. Központi Centrum Elvtársak véleményével, örömest hozzájárulnék a parkolási rendszer továbbfejlesztéséhez, amely véleményem szerint még nem elég kiterjedt.

Ha mód nyílna a Fővárosi Garázsipari Vállalat létszámát a jelenleginek, mondjuk, hússzorosára emelni, akkor az országban újabb parkoló övezeteket lehetne létrehozni. Fontosnak tartanám például, hogy a taxik az erre kijelölt helyen is fizessenek parkolási díjat, de ugyanez vonatkozna a mentőkre is. Gyakran látom például, hogy a mentőállomások előtt esetenként több tucat mentőautó áll. Ha egy szimpatikus, karszalagos idős úr óránként négy forintot kérne ezen gépkocsik vezetőitől, felgyorsulna a forgalom, mindig minden mozgásban lenne, ami, mellesleg jegyzem meg, az emberiség régi vágya. (Lásd még Perpetuum Mobile stb.)

Arról most még talán korai lenne beszélni, hogy a díjbeszedő vállalat a rendőrautóktól is szedhetne parkolási díjat, s van egy nagy álmom, melyet kissé féltve említek: milyen szép lenne, ha egy szép napon a Fővárosi Garázsipari Vállalat átvenné közös dolgaink irányítását: a Parlament környékén is ő szedné a parkolási díjakat, külföldi delegációktól, államfőktől természetesen devizában. Mindennek, mondanom sem kell, tetemes népgazdasági vetülete volna, s jóval kisebb beruházással járna, mint például a Forma—1.

Tudom, Tisztelt Parkolász Centrum Elvtársak, ez még a távoli jövő. Amíg mindez valósággá válik, néhány olyan elképzelésemet ismertetném Önökkel, melyek könnyen, gyorsan megvalósíthatók. Fizessenek a gyalogosok is parkolási díjat! Véleményem szerint ugyanis nem igazságos, hogy a közlekedés terheit csak a gépkocsik viselik! Tervem a következő: az utcára mindenki ingyen lemehet, de csak addig, amíg igazolni tudja, hogy ő mozog. Amint megáll, odalép hozzá egy karszalagos illető — ez utóbbiat külön is hangsúlyoznám: csakis illetőről lehet szó — s közli vele, hogy mely díjtétel vonatkozik rá, s ennek alapján mennyit kell fizetnie.

Persze, ne higgyék, hogy nem gondoltam szociális szempontokra. Az általam javasolt parkolási rendben ugyanis a hetven éven felüliek ingyen, külön díjazás nélkül is álldogálhatnának az utcán — kivéve természetesen a belváros néhány exponált, külföldiek által is látogatott területét.

Kérem a Tisztelt Parkolászati Centrum Központot, továbbítsa javaslataimat a Fővárosi Garázsipari Vállalat illetékeseinek irányába (felé). Közöljék velük, támogatom elképzeléseiket, s akárcsak ők, én is azon vagyok, hogy országunk egyetlen, egységes díjszabási övezetté váljon. Tisztelettel: Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

SZABAD ORVOSVÁLASZTÁS

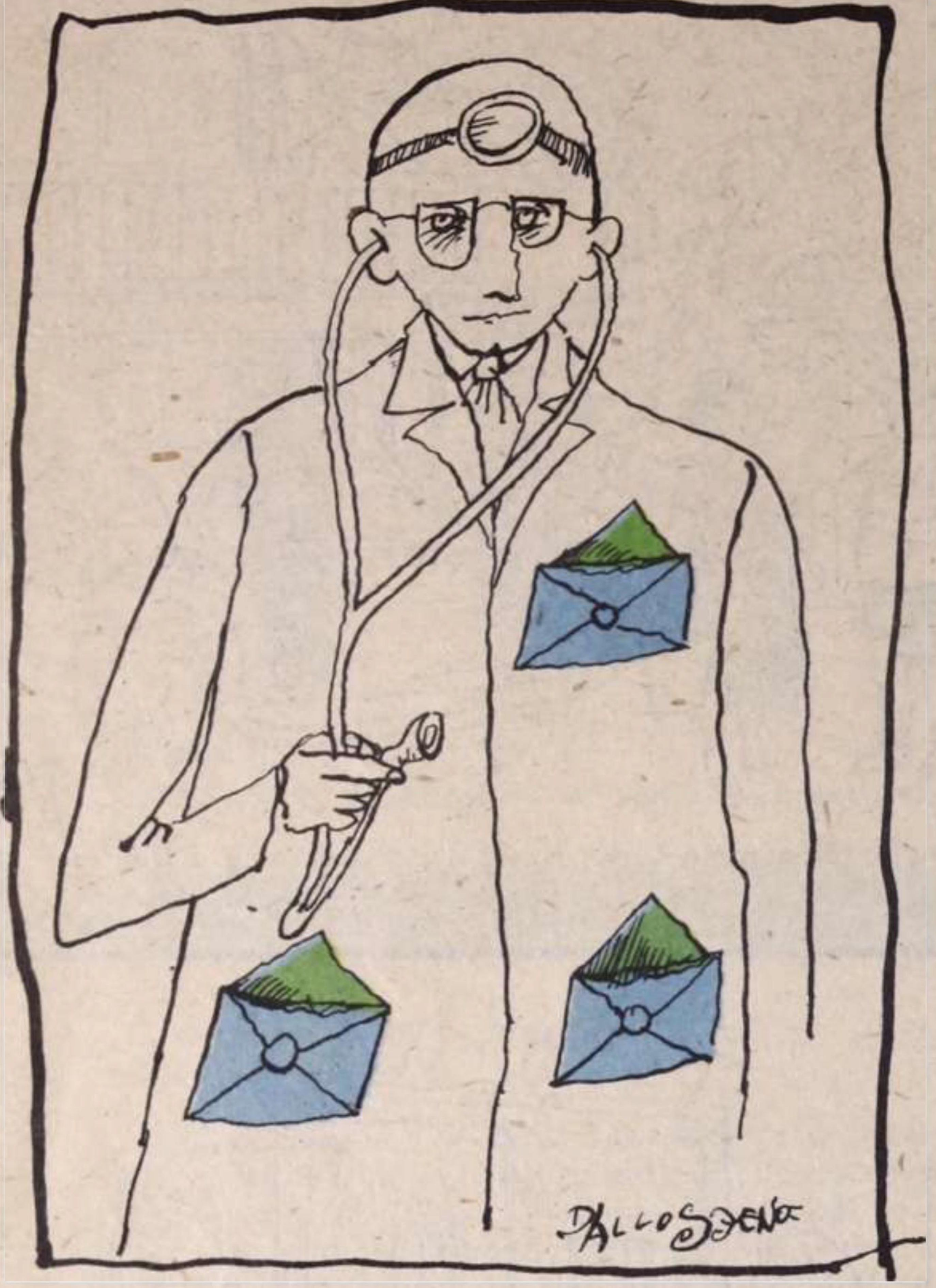

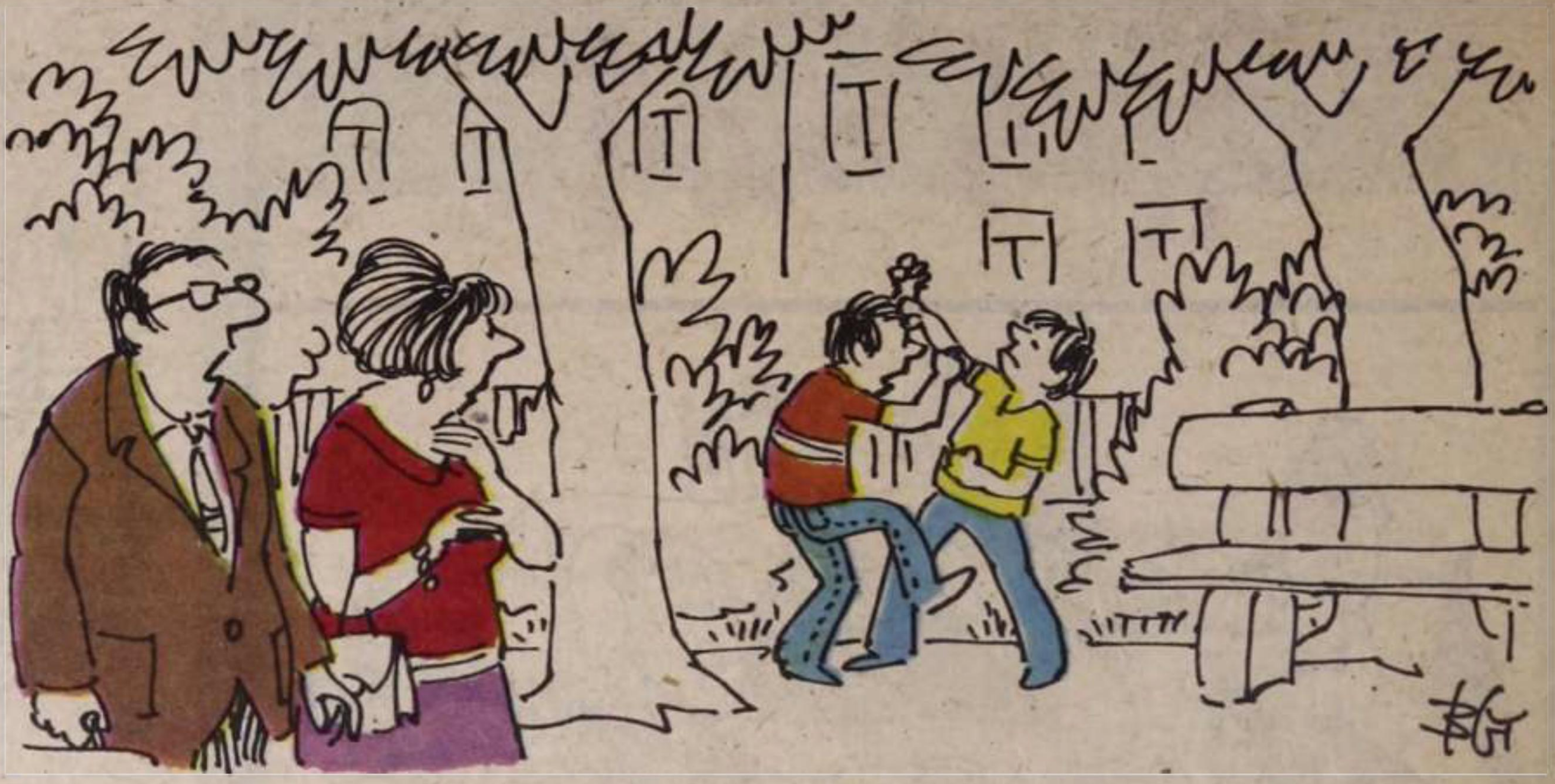

– Miért ne marakodhatnának a gyerekek egy rágógumin, ha a Battonya-ügyön civódhatnak komoly veteránok?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egyik este a feleség így szól a férjhez:

— A vacsora mindjárt kész lesz. Aztán megfürdetem a gyerekeket, lefektetem őket aludni, felvarrom az ingedre a gombokat, kivasalok néhány holmit, aztán mehetünk a moziba.

— Jó, jó — feleli a férj —, de mikor mész a jegyekért?

SZILÁNKOK

BALSZERENCSE

— Képzelje, egy vetélkedőn könyvjutalmat nyertem és nem tudok olvasni.

LELKIEK

— Mit szeretsz ezen a nőn?

— Szép gömbölyű lelke van.

EMBERI ÖNZÉS

Néhány darab csontért nagy adag szeretetet várunk a kutyánktól.

AJÁNLAT

PÁLYAUDVARON, MAGÁNYOSOKTÓL ÉRZÉKENY BÚCSÚZKODÁST VÁLLAL, MEGBÍZHATÓ NYUGDÍJAS!

EGYÉNISÉG

Én csak oda járok rabolni, ahol teljes a közbiztonság.

PANASZ

A nyolcvan éves Lajos bácsi így panaszkodott:

— Kevés a diszkó klub, az ifjúsági szórakozóhely. Márpedig én csak fiatalok társaságában érzem jól magam.

LAKÁSHIÁNY

— Van egy kis hétvégi házam. Ott lakom egész évben.

FÉRFI DOLGOK

— Mióta Irén azt mondta, a feleségem lesz, ha leszokom a cigarettáról, még jobban ragaszkodom a bagóhoz.

ÉRDEKLŐDŐ ANYA

— Mennyivel emelték a fizetésed, fiam? Csak azért kérdezem, hogy tudjam, mennyi az az összeg, amelyből továbbra sem adsz haza egy fillért sem.

VAN EZ ÍGY

— A mamám mindig ragaszkodott hozzá, hogy velem jöjjön a randevúmra. Jövő héten esküszik a vőlegényemmel.

ELMÉLKEDÉS ÖREG KORBAN

A nyugodt öregséget követően milyen jól esne egy kis nyugodt fiatalság.

ÜZLETBEN

— Kérek egy hálóinget. De valami letéphetőt adjon, nászéjszakára lesz...

A HATOS VILLAMOSON

— Vezető úr kanyarodjon be a Wesselényi utcába, szép borravalót kap!

ELŐLEGEZETT BIZALOM

— Adja ide a vendégkönyvet, beírom: kitűnő lesz a kiszolgálás, mindennel meg leszek elégedve.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

AUGUSZTUS

Köszöntsük egymást gyerekek

18 HÉTFŐ Ilona	Hej Ilonka, Szép Ilonka... keze alatt ég a munka, legyen seprű, tű vagy olló... ritka, mint a fehér holló.
19 KEDD Huba	Vágják a fát Huba alatt, nem sumákol suba alatt. Se a nyomás, se a guba nem kezdi ki. Éljen Huba!
20 SZERDA Alkotmány ünnepe	Névnapján az új kenyérnek, (feketének és fehérnek) légy elnéző, ha a papi, kissé lapos, vagy tegnapi.
21 CSÜTÖRTÖK Sámuel	Nagy ember lettél Sámuel, mindenki téged bámuel. Mondd meg őszintén, Samuka: nincs ebben egy kis hamuka?
22 PÉNTEK Menyhért	Van rendes és enyves Menyhért, ki nem boltba jár az enyvért. Dézsmál pénztárt, magtárt, raktárt, mint a lódarázs a kaptárt.
23 SZOMBAT Bence	Igazhívő gyanánt, Bence az Úr előtt megjelensz-e? Ha forró lesz a kemencém, szólj egy jó szót értem, Bencém!
24 VASÁRNAP Bertalan	Bukfencet vet a Bertalan, boldogsága határtalan. Elhagyta tán morcos nője? Ugyan már!... Az albérlője!

FELELŐSNEK ÉRZEM MAGAM

— Miért nem volt elég sör az idei nyáron sem? — kérdé a riporter a kedvelt oknyomozó tévéműsorban a sörgyártás illetékesétől.

Úgy emlékszem a riporternek szakálla volt. De lehet, hogy csak összetévesztem a kérdésével.

Az illetékes annyit sem habozott, mint egy korsó frissen csapolt sör. Egyből kész volt a válasszal.

— Mindenekelőtt azért, mert borivó országból sörivó országgá lettünk.

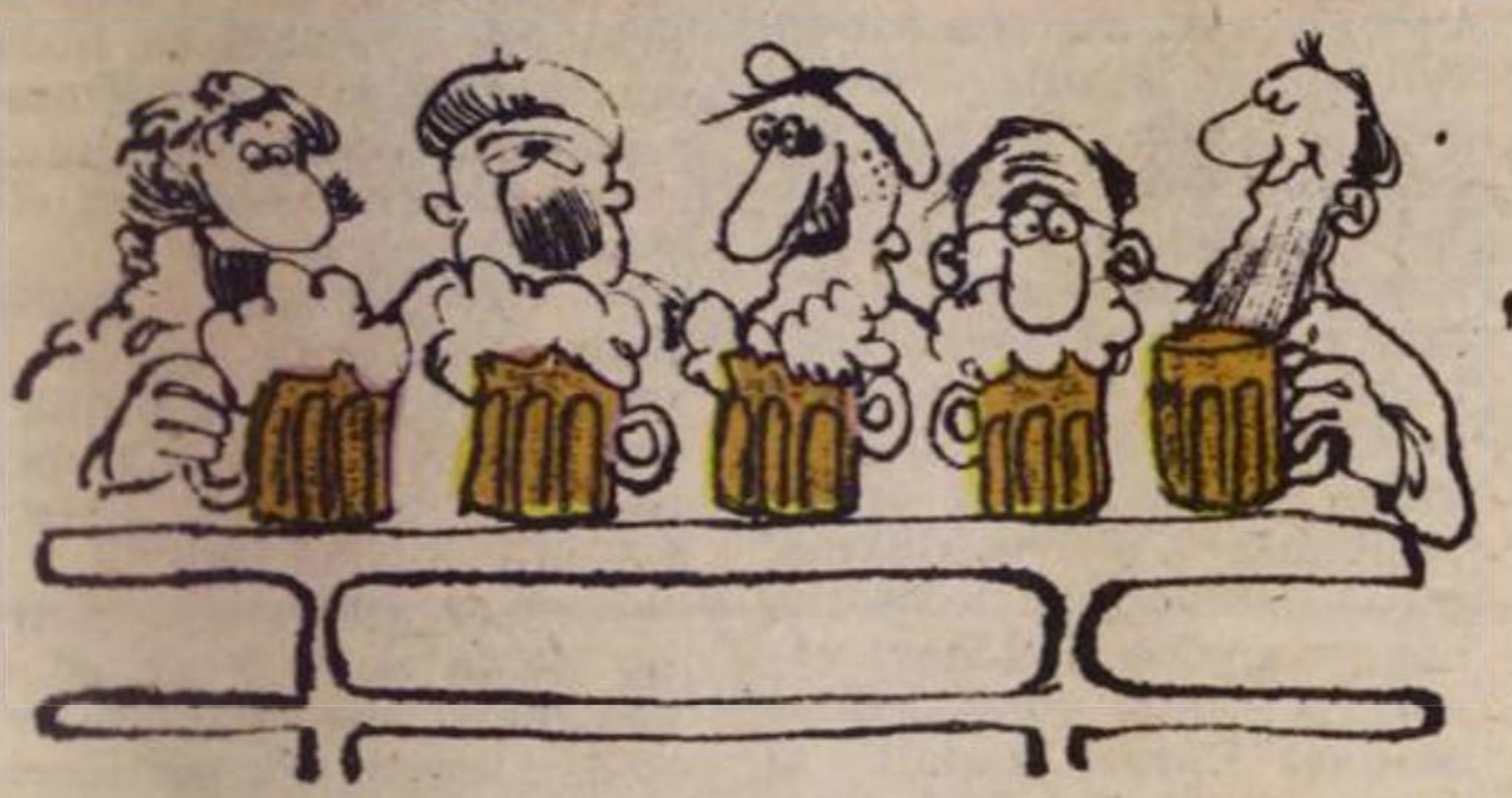

Önkéntelenül is kihúztam magam. Tudom a jelentőségét az ilyen nagy horderejű bejelentéseknek. Ott voltam, amikor a vas és acél országa lettünk (egyidejűleg). Ott, amikor fejletlen agrár-ipari országból fejlett mezőgazdasággal rendelkező ipari országgá válunk. Most tehát újabb mérföldköves lépést tettünk, amivel egyszersmind átléptük a Rubicont, melyben eddig bor folyt, de ezentúl sör folyik.

Hiába, a történelem hordócsapját nem lehet visszaforgatni.

De vajon jól látom-e a dolgot? Mindenesetre megkérdeztem környékünk legtapasztaltabb, bár korántsem tántoríthatatlan nedűszakértőjét, Klimcsák bácsit, ő mit szól az eseményhez.

— Én kérem ebben a rivalizálásban abszolút kívülállónak tekintem magam. Töményben vagyok érdekelt. Ha majd hivatalos helyről közlik, hogy sörivó országból a röviditalok fogyasztói társadalmává alakultunk át, szívesen állok a rendelkezésére.

Érzem leheletéből, hogy igazat beszél.

Egyszer azonban már három részre szakadt az ország. Jó lenne elkerülni, hogy megismétlődjék.

Addig is öntsünk tiszta vizet a borospohárba. Illetve a söröskancsóba.

— Rendben van Klimcsák bácsi — folytattam a puhatolózást —, de azért arról mégiscsak lehet valami véleménye, hogy az ország borivó többsége helyére a sörivók léptek.

— Akkor meg miért kevés a sör? — kérdezett vissza, mert a tiszta logika sohasem állt távol az észjárásától.

— Hát éppen ezért! — vágtam rá. — Nem hallotta a Hírháttérben?

— Hahaha! — zengett el Klimcsák bácsi jellegzetesen magas szeszfokú kacaja egészen a legközelebbi italmérésig. — Az országot teszik felelőssé a sörmizériáért? És maguk ezt józan ésszel beszopják?

Heves lelkifurdalásom támadt. Végtére magam is az ország egy parányi darabkája lennék.

Hogy bűntudatomat valamelyest feloldjam, betértem az első utamba eső vendéglőbe és kihozattam egy palack seritalt. Szerencsére volt.

Gazdagabb lettem egy tapasztalattal.

Nem isszák a sört olyan hidegen, ahogyan Kőbányán főzik.

Legalábbis abban a vendéglőben.

Sas György

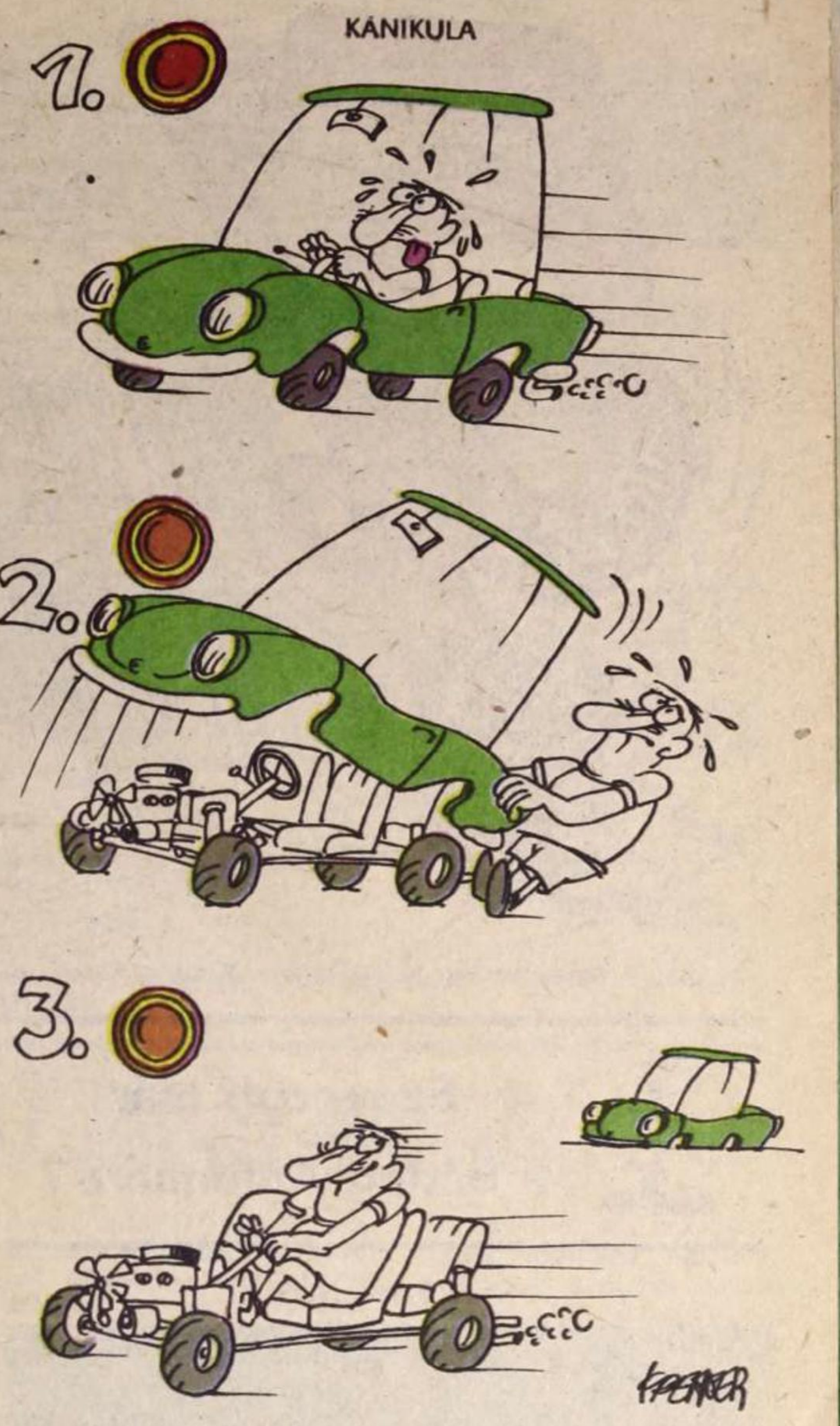

HATHA VALAKI NEM ISMERI

Alexandre Dumas francia írót egy alkalommal gyűjtőívvel keresték fel, s kérték, adakozzék egy adóvégrehajtó temetésére.

— Mennyibe kerül a temetés?

— Ötven frankba.

— Akkor itt van száz frank! Temessenek el még egyet!

*

A rádióban ismertetik a betörés elleni elektronikus jelzőkészülékeket. Az öreg betörő vidáman felkiált:

— Gyere, fiam! Iskolarádió.

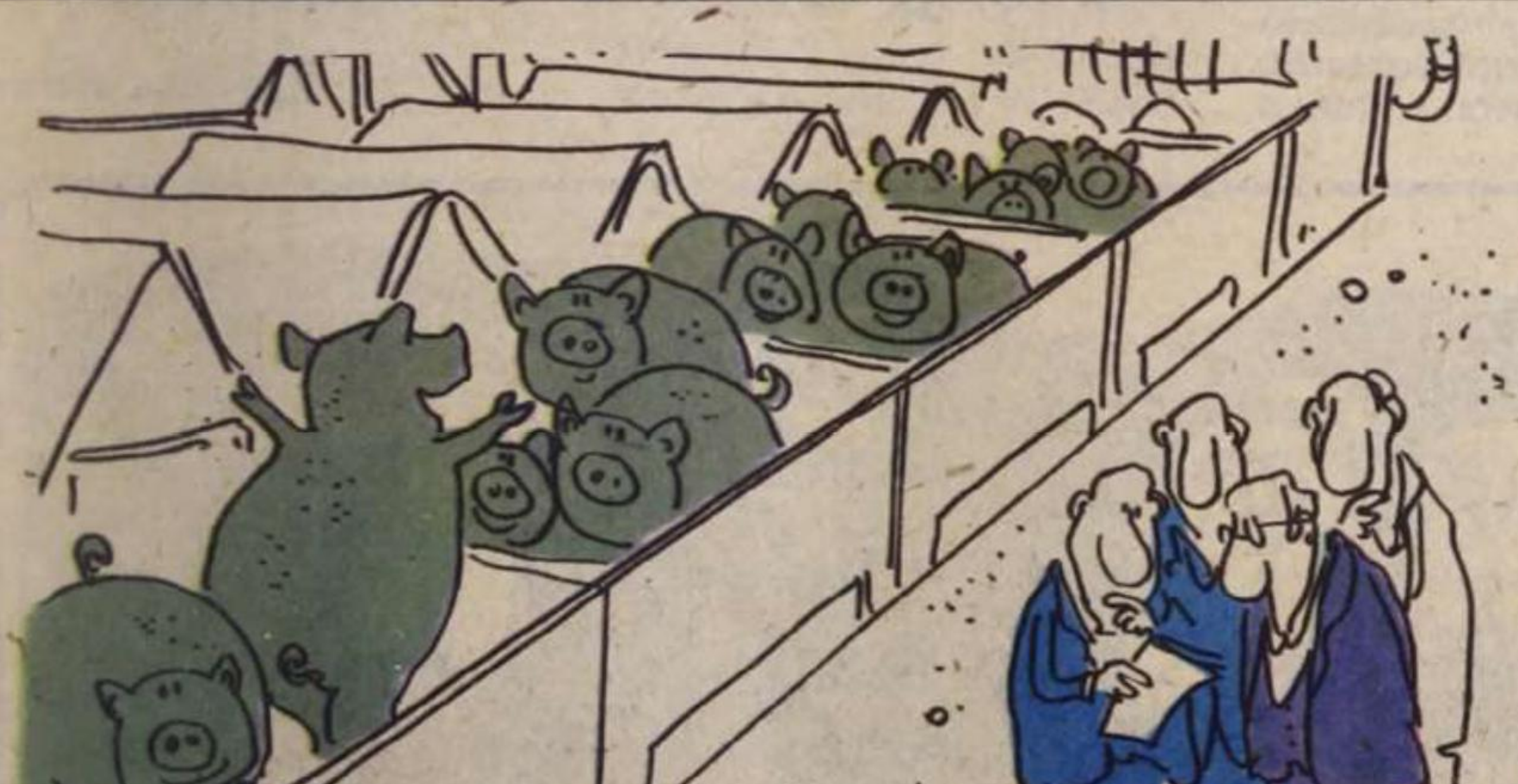

– Meg vagyunk mentve! Most hallom, hogy az arab piacra számítva létesítették a sertéstelepet!

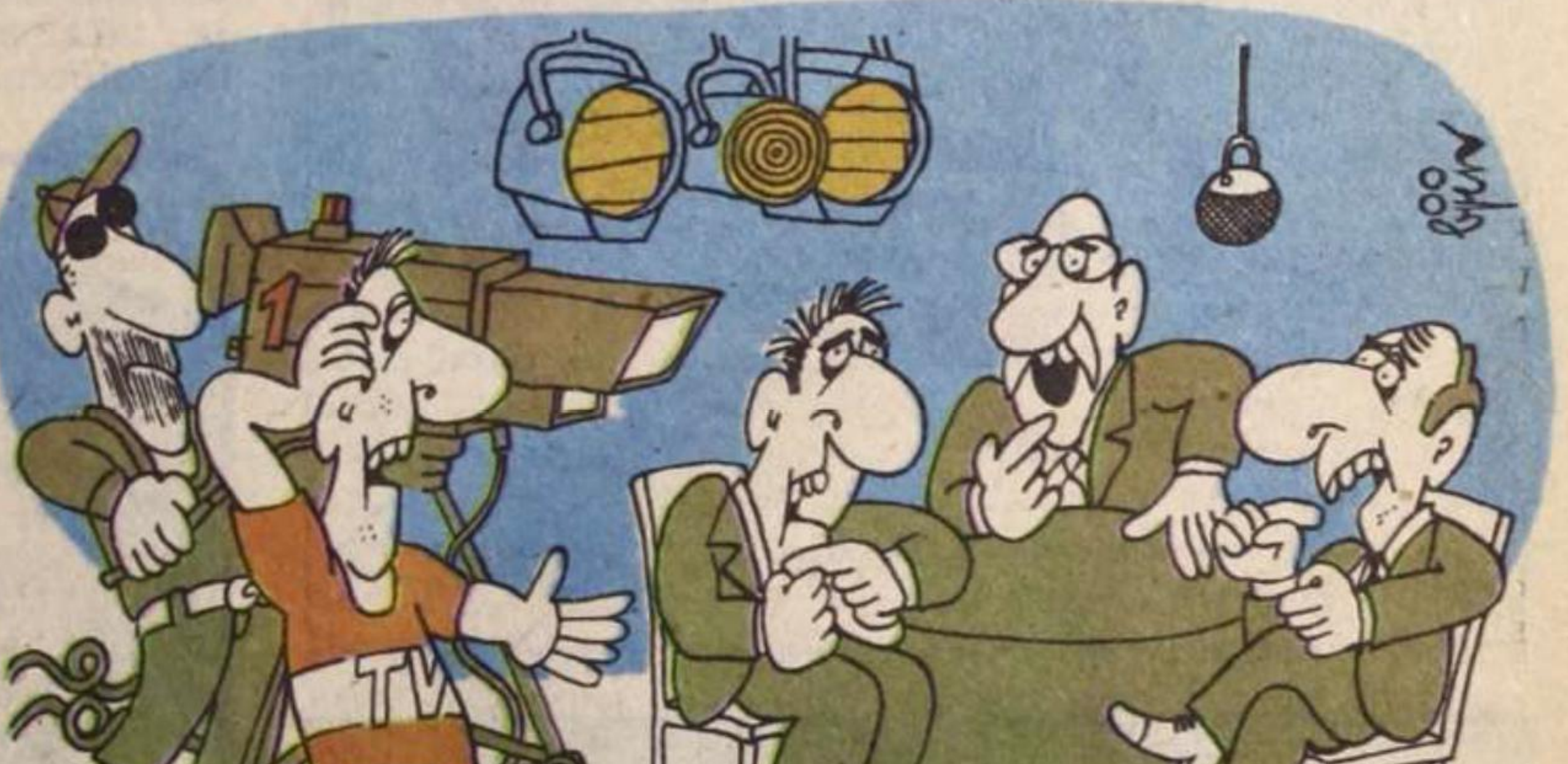

– Könyörgöm, uraim, most ne azon vitatkozzanak, ki tette először szóvá a hibákat!

Konferencián vitatták meg, mikor lesz hatékony az orosz nyelv oktatása

SZERINTÜNK: SZICSASZ!

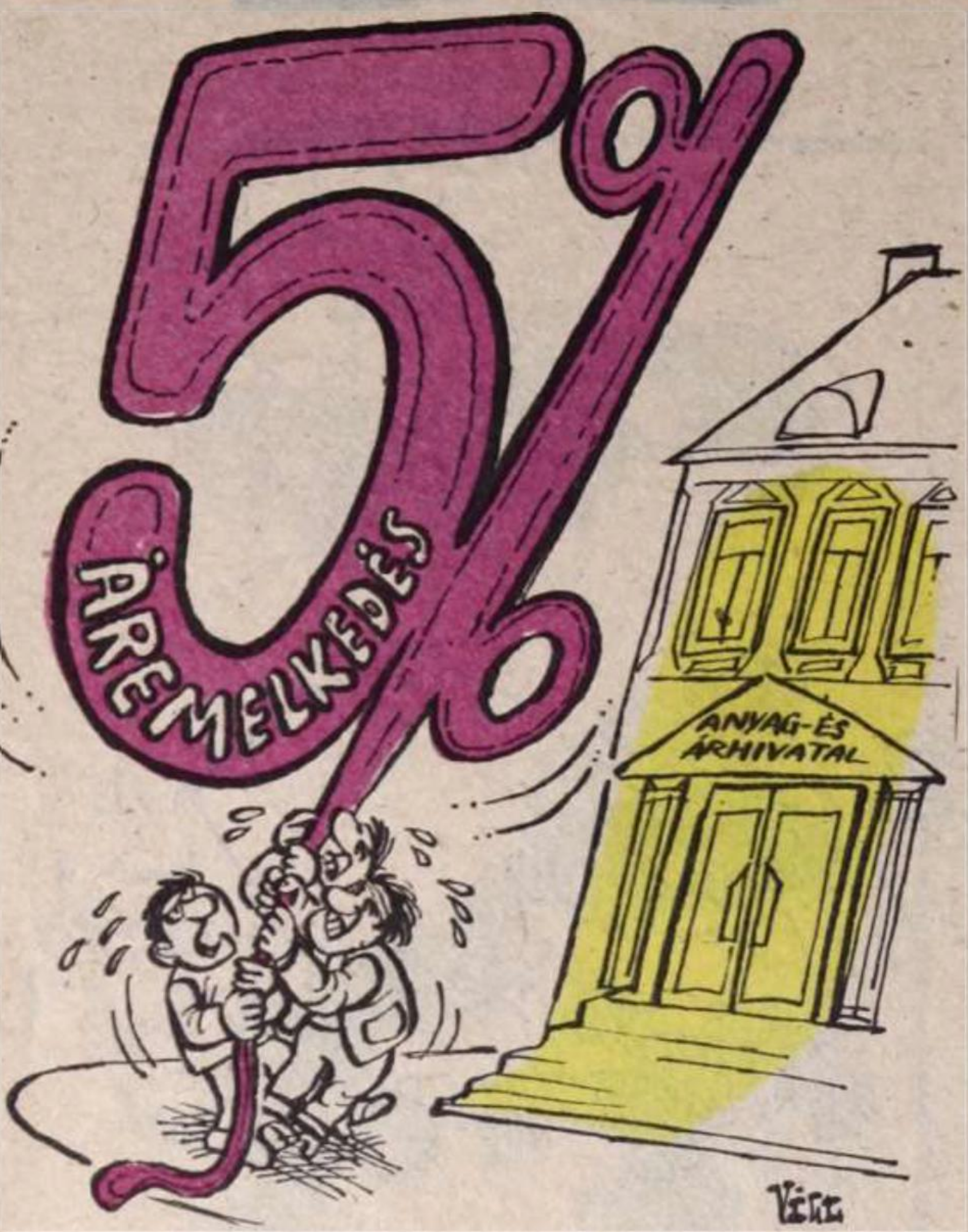

– Vajon meddig tudjuk tartani, kartársak?

Szavazott már a Bádog Antennára?

ERŐS DOHÁNYOS

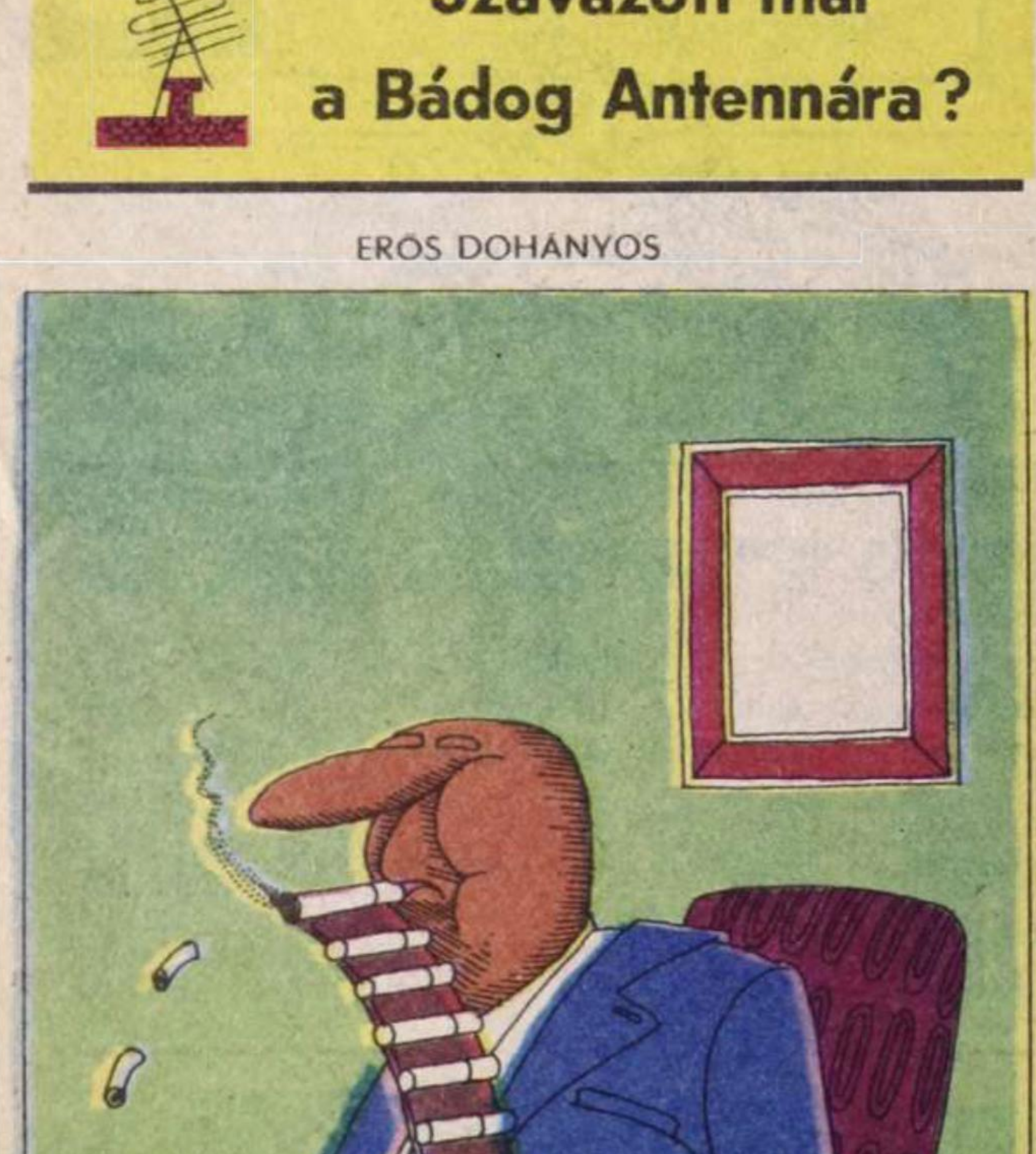

Még egy pénzintézet alakul

TÖBB BANK, MINT DOLLÁR

NYULAK ÉS TEREPJÁRÓK

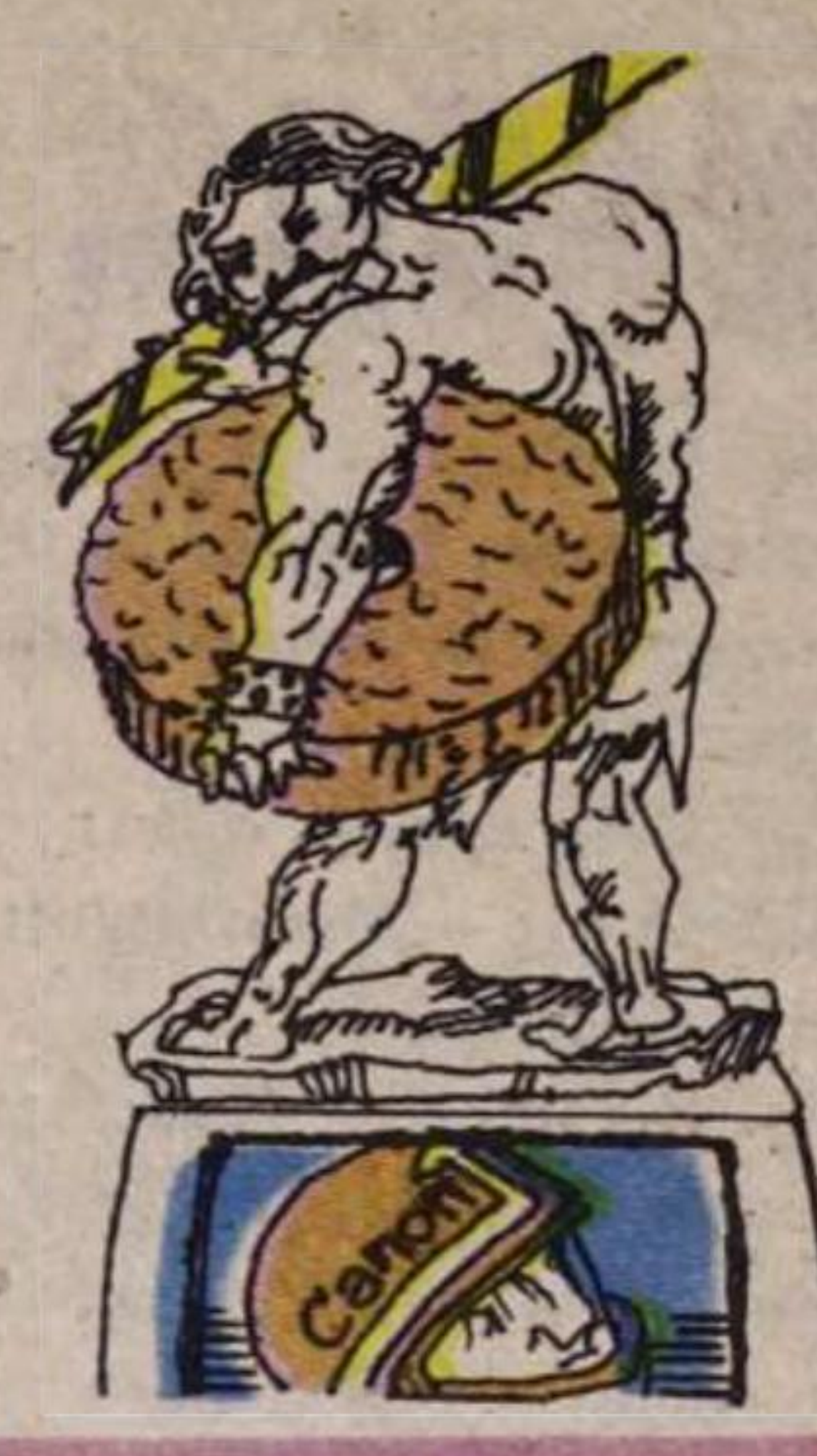

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Különös dolgon kaptam rajta magamat szerkesztő úr, lehet, hogy a nyár teszi, az embertelen kánikula, de mostanában mintha nem is utálnám a házsártos, örökké kötekedő szomszédom Szabót, sőt, voltak pillanatok, amikor szinte szerettem is. Itt volt ugye az a gyönyörűséges Forma—1, az irigység sem találhatott benne kivetnivalót, Szabó is csak annyit morgott, hogy az első két napon mintha zavarta volna a riporter urakat az a sok ide-oda rohangáló motor, szívesebben beszéltek az általuk előre felírt dolgokról, mintsem arról, ami éppen a pályán zajlott. Vasárnap végre azért az ő kérges szíve is megdobbant: igen, így kellene ezt csinálni, mondta, de nemcsak Mogyoródon. Megmutattuk, mit tud a magyar — ha akar! És az a két egymással viaskodó brazil fiú is milyen nagyszerű volt! Ja, biztosan nem ötszázért csinálták, mondta maliciózusan Szabó... Ezzel arra célzott, tetszik tudni, hogy bemutatták a tévében azt a békéscsabai férfit, aki a visegrádi várjátékokon Toldit játszotta, kitartotta a hatalmas petrencerudat, hajigálta a malomköveket, s kapott ezért ötszáz forintnyi bért, úgy ahogy mondám, ötszáz forintnyi bért alkalmanként. Az egész várcécóból az ő produkciója volt a legérdekesebb, legemlékezetesebb, mégis, a több mint kétmilliós kiadásból csak hatezer jutott neki. Példázatos eset, mondta erre Szabó, mindenütt így van, aki a legnehezebbjét végzi, azt becsülik a legkevesebbre. És én nem tudtam erre mit mondani... Hanem visszatérve a Forma—1-es vasárnapra, a verseny előtt megkérdeztem Szabót, kinek szurkol: Sennának, Prostnak, netán Piquet-nek? Ő Erzsikének szurkol, felelte Szabó, s én meg tudtam volna ölelni, mert én is drukkolok Kissné Erzsikéért, akit az Új Reflektor Magazinban mutattak be. Nem tudom, tetszik-e ismerni a történetét? Huszonöt évet szolgált Szombathelyt a Bizományiban, tanulóként kezdte, vezetőként végezte. De hogyan! Feljelentették, meghurcolták, kétszer el is ítélték, harmadszorra végül is ártatlannak vélelmezték, s felmentették. Bár Erzsike nem autóversenyző, inkább afféle olcsótoldija köznapjainknak, a pokloknak olyan 77 körét lefutotta, hogy nagyobb hollóházi vázát érdemelt volna, mint amilyet Piquet kapott. Ő nem vázát akart, hanem visszabocsájtatást vállalatához, volt beosztásába, hiszen írása is van immár vétlenségéről. De a csupanagybetűs KÖZPONT elzárkózik visszavétele elől, szigorúan, szenvtelenül, szívtelenül. Ilkei Csaba végigtalpalta a várost, legalább harminc embert megkérdezett az ügyről, mindkét oldalról. Így kell ezt csinálni, mondta Szabó, nem úgy, mint azok (és itt neveket, műsorcímeket sorolt, amiket én a világ kincséért meg nem ismételnék) teszik, akik félinformációkból vonnak le felületes, sokszor fonák következtetéseket. A riportból az derült ki, hogy városa visszavárja Erzsikét régi helyére. A Népszabadság, a Népszava, az Esti Hírlap reflexiójából azt olvastam ki, hogy a sajtó Erzsike-párti. Írja meg, drága szerkesztő úr, hogy Kovács és Szabó is az, meg itt az utcánkban mindenki. Errefelé Erzsike legalább annyira téma volt, mint a Forma—1, talán azért, mert itt, a Belső-Józsefvárosban sok olyan ember él, aki ötszázért volt Toldi világéletében. Szomszédom Szabó szurkol Erzsikének, de nem hisz abban, hogy sikerülne a vállalati vezetők konokságát megtörni. Maga szerint sem tud a közfelháborodás védelmet nyújtani Erzsikének?

— Olvastam valahol, nem tudom, igaz-e, hogy az East Lincolnshire-i nagy falkavadászat zsákmánya egyetlen nyúl volt. Azt is az állatvédők ejtették el. Az Állatvédő Liga tagjai ugyanis terepjáró autókkal érkeztek a színhelyre, hogy a kegyetlen vadászatot megakadályozzák. Akciójuk sikerrel járt. De közben elgázoltak egy nyulat...

— Úgy értsem ebből, hogy szerkesztő úr is a Szabó véleményére hajlik? Hát nálunk egy vállalat úgy bánhat a dolgozóival, ahogy kénye-kedve tartja?

— Szerencsére van pozitív példa is. A Népstadion igazgatója nem vállalta el Rod Stewart koncertjének a megrendezését: Így indokolt: „Az idei túlzsúfolt program miatt munkatársaink még nem voltak szabadságon, s belefáradtak az állandó készenlétbe. Tudjuk, hogy a koncert kasszasikert hozna, de úgy érezzük: a nyugodt munka érdekében kár lenne kapkodva, nagy fába vágni a fejszénket..." Lám, a pénz sem számít — pláne, ha köz-zsebbe befolyó pénzről van szó —, mindennél fontosabb a dolgozók nyugalma. Hogy egy szabadtéri intézmény munkatársai miért augusztusban mennek szabadságra? Hogy ilyen alapon, a dolgozók szabadságoltatása címén a Palatinus is bezárhatna nyár derekán? Ez csak demagógia! Hát ki az a Rod Stewart, s miért nem ő alkalmazkodik hozzánk? Jöjjön februárban, akkor ráérünk, ráadásul a stadion is töküres...

Radványi Barna

BARÁTNŐK

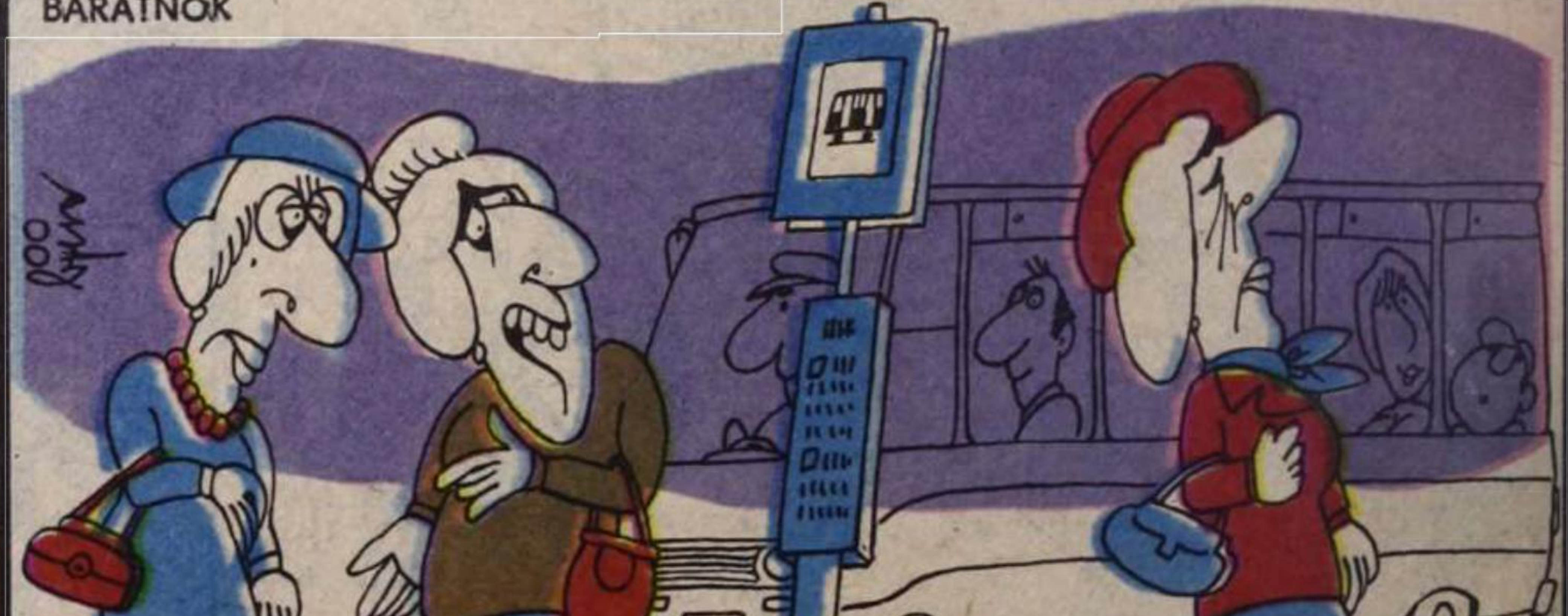

– Nagyon titkolja a korát ez a Matild, de szerintem már ő is ingyen utazik az autóbuszon.

Szakvélemény: vívóink nem tudnak veszíteni

MEGOLDÁS: NYERNI KELL!

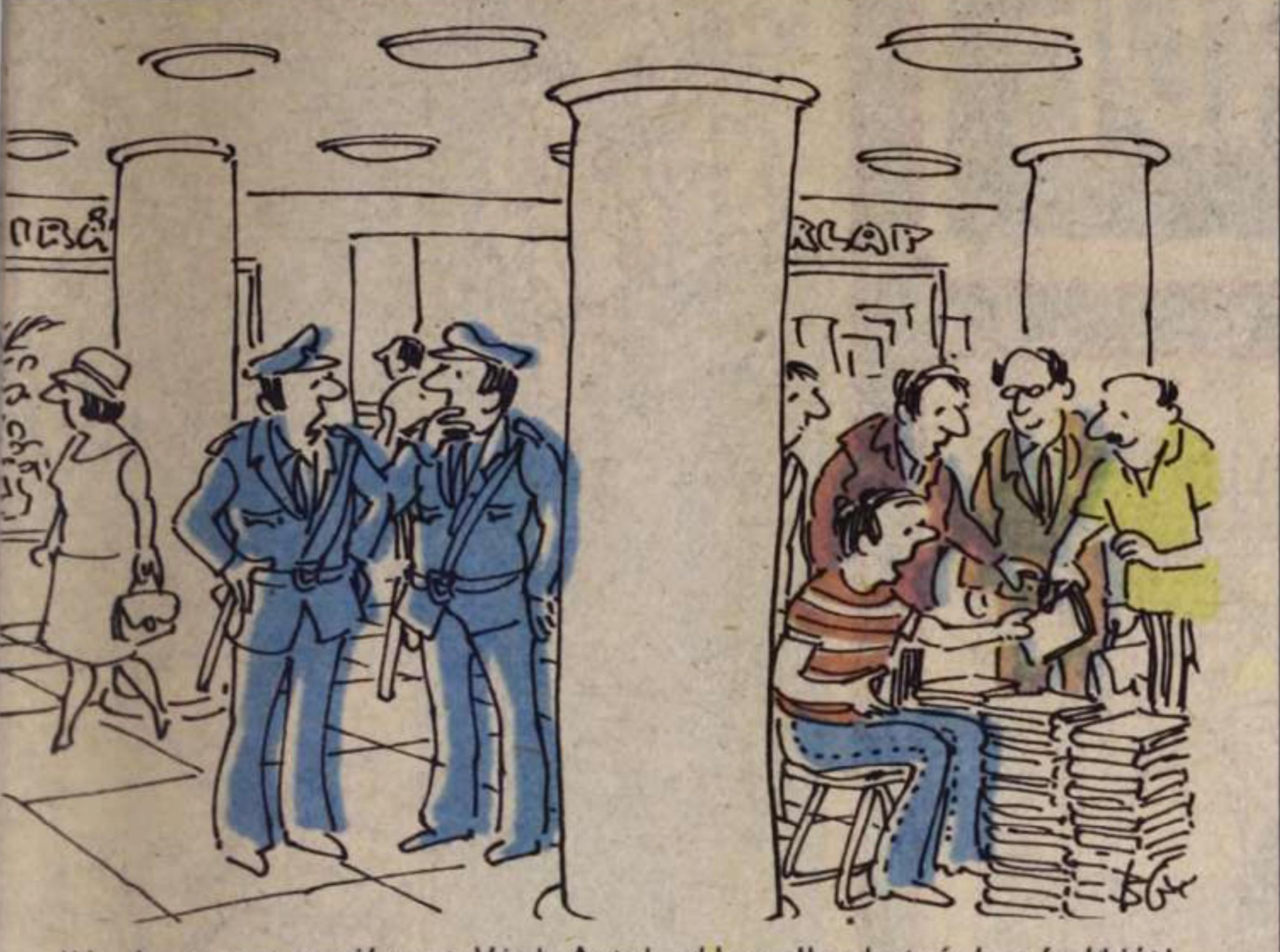

– Kár, hogy nem zenél az a Végh Antal, akkor elkaphatnánk a frakkját!

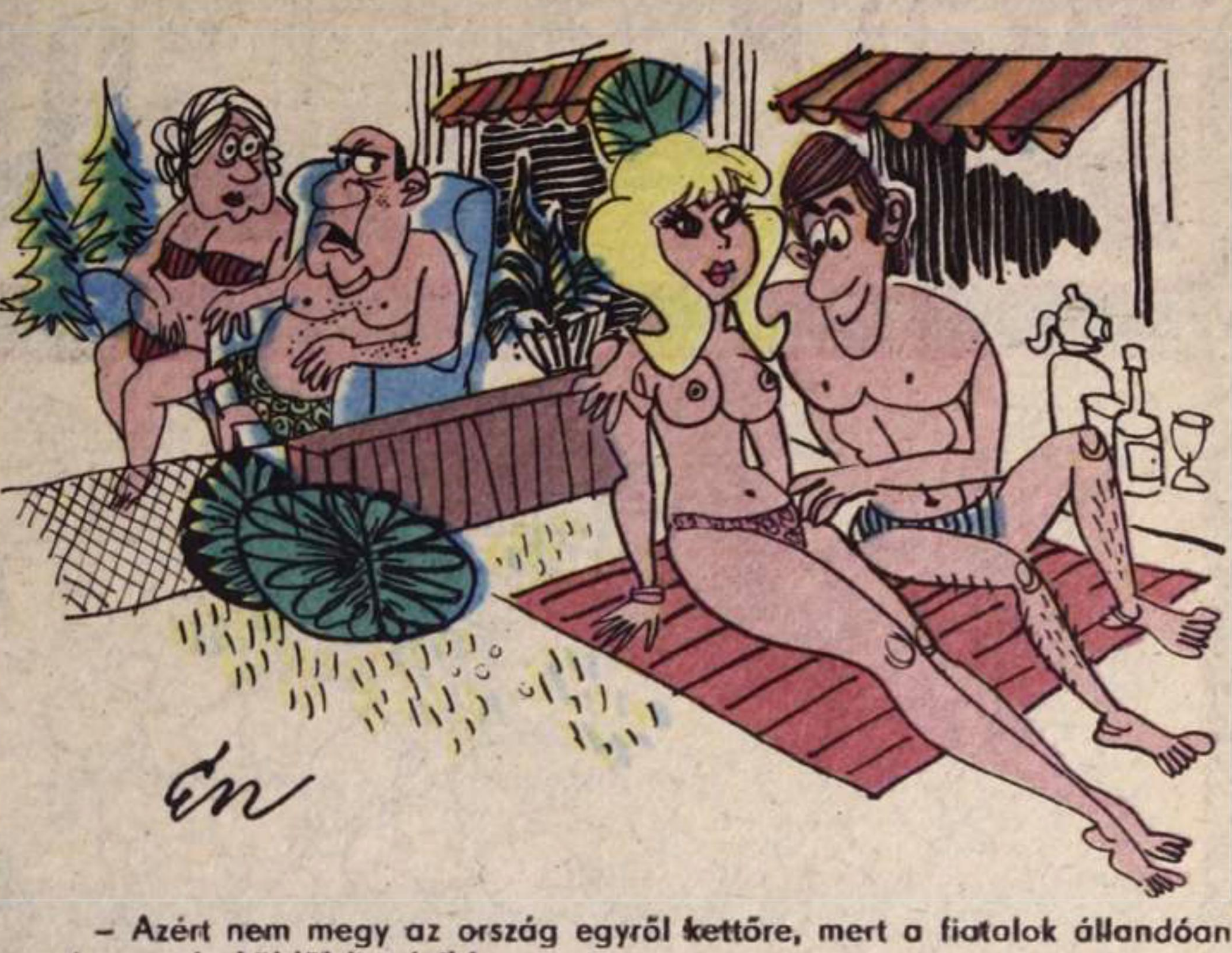

– Azért nem megy az ország egyről kettőre, mert a fiatalok állandóan csak egymás köldökét nézik!

FOGYÓKÚRÁS TÁBOR

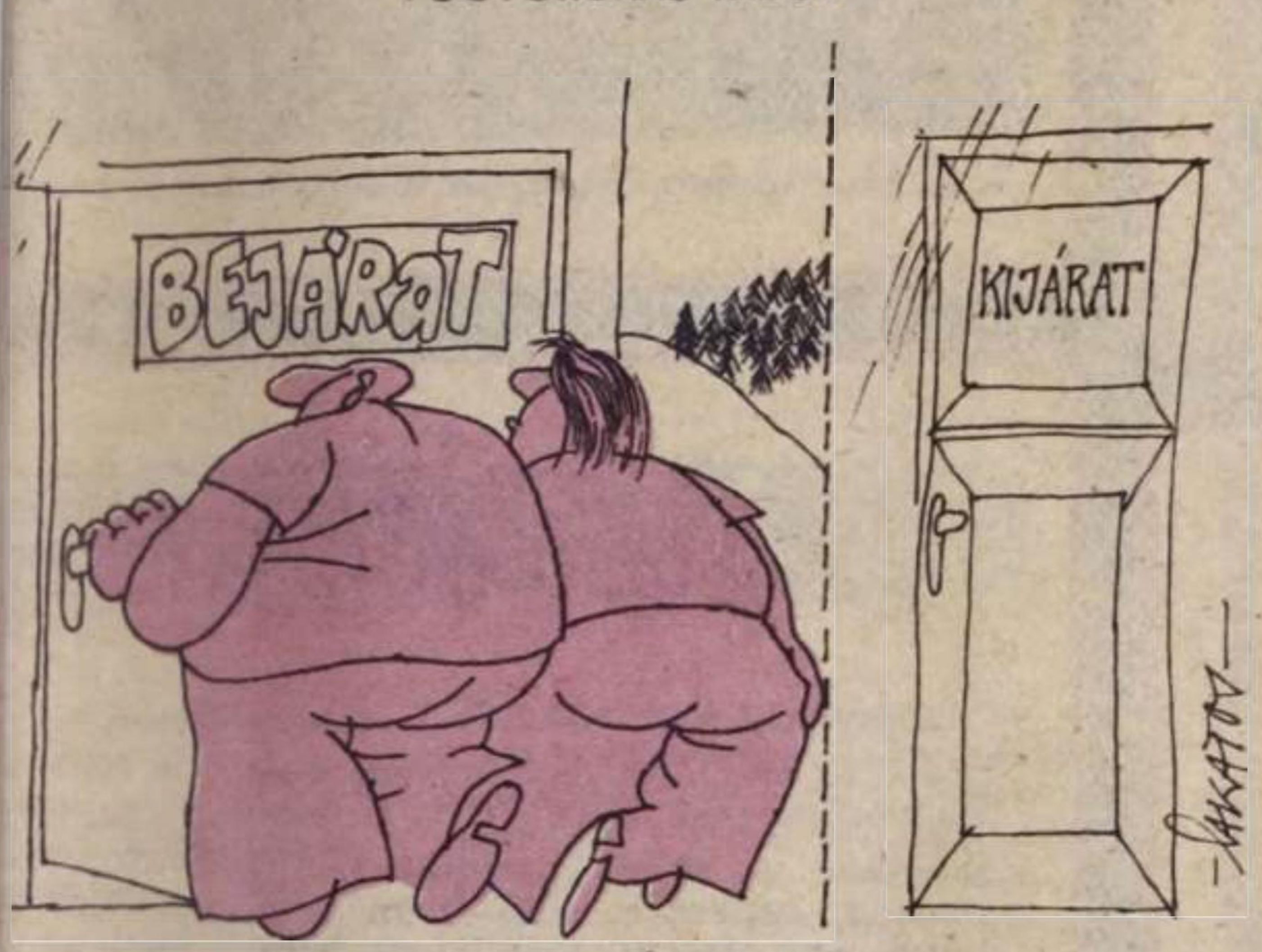

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Apa, mit jelent az, hogy örökkévalóság?

— Azt jelenti, amit az ember akkor érez, amikor részletre vásárol egy autót.

A csinos nöorvos felszólítja a fiatal lányt, hogy vetközzön le. A lány pipacspiros lesz.

— No, mi a baj, még sohasem vizsgálták meg magát? — kérdezi az orvos.

— De igen — így a lány —, de orvos még soha.

ŰRKÖZVETÍTÉS

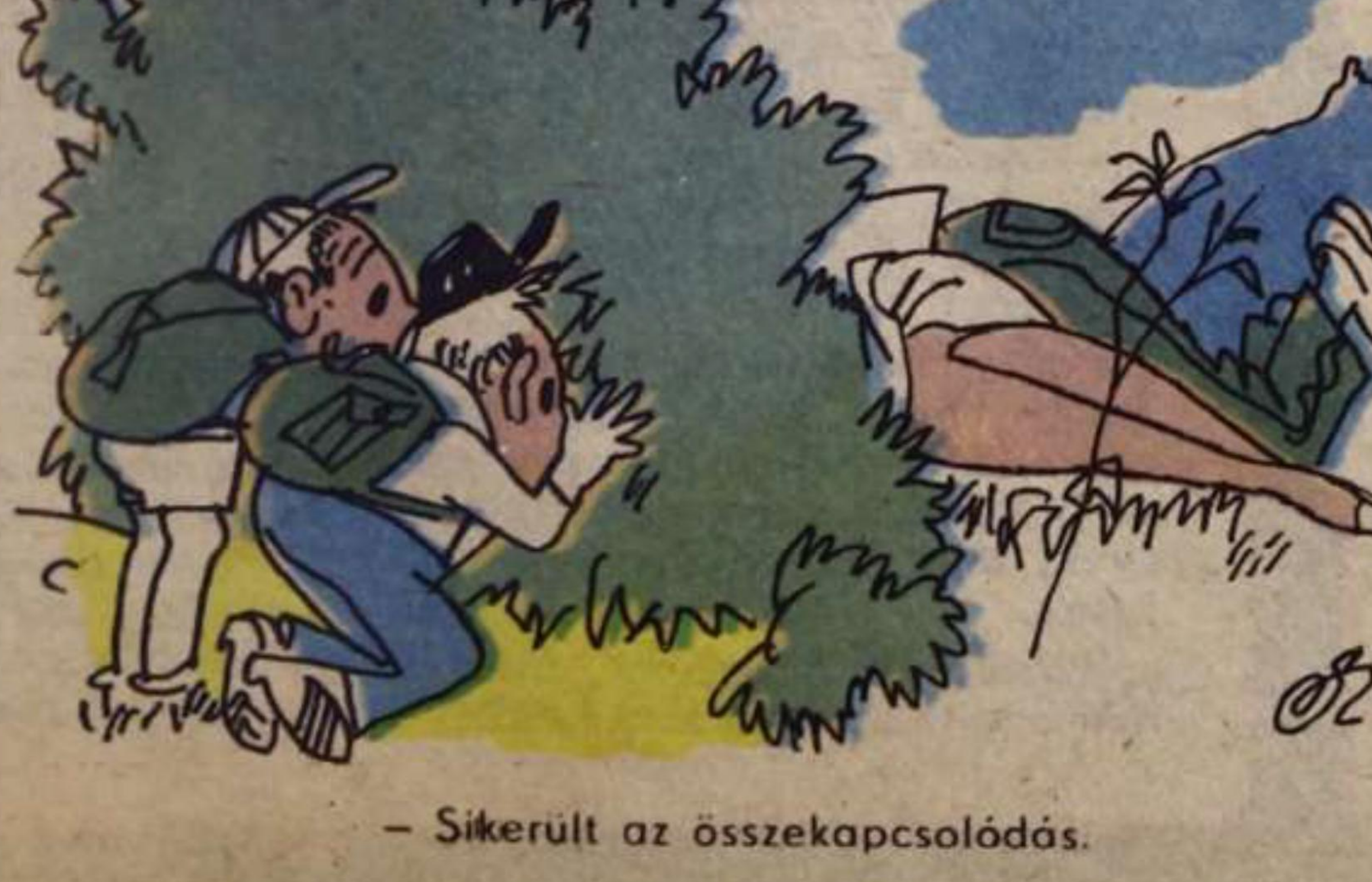

– Sikerült az összekapcsolódás.

BAKI BAKI HÁTÁN

„Megosztott SZOT-ösztöndíjasok" — olvasom egy hírben, s eltűnődöm: vajon hosszában avagy keresztben vannak-e megosztva szegény díjazottak?

*

Nagy Péter írja a Népszabadságban: „A szóbeszéd s a nemzeti önérzet a magyar emigránsoknak két típusára szokott hivatkozni: büszkén és szívesen olyanokra, mint Korda Sándor, Szilárd Leó, *Dénes Gábor* és a többiek..."

Ha már — helyesen — nem Leo Szilárdról meg Alexander Kordáról beszélünk, nem tudom, miért éppen *Gábor Dénes* nevét kell fordított, azaz idegen sorrendben írnunk. Rá nem vonatkozik a nemzeti önérzet?

*

Egy jeles esszéistáról olvasom az Élet és Irodalomban E. Fehér Pál tollából, hogy annak idején olyanok hívták ki vitára, akik *„többnyire nem politikai gondolkodók, hanem politikacsinálók voltak"*. A cikkíró egyik példája — tessék megfogózkodni — *Lukács György.* (Mint aki nem volt politikai gondolkodó...)

Egyéként is zavarban vagyok; hamarjában nem tudom, vajon a politikai gondolkodók, avagy a politikacsinálók kategóriájába kell-é mármost sorolnom a Marx, Engels és Lenin nevű urakat.

*

Bajban vagyok legnagyobb formátumú (értsd: kolumnás) költőnk egyénemely sorával. Egyik legutóbbi versében például azt olvasom, hogy *„barna látóideg az aranyrostaszivacs vízalsó hónalja"*, s megtörten vallom be, hogy csak az aranyrostaszivacsot tudom magam elé képzelni (azt is csak nagy nehézségek árán), de már a vízalsó hónalj csúfosan kifog rajtam, pedig becsületszavamra nem tartozom a költészetre legbotfülűbbek közé. Hasonló falba ütközöm, amikor egy *„gálicgyökerekkel, szemtyúk-gyökerekkel befelé boronás látás-szirom-kavics"* kerül elém, mivel földhözragadt képzelőerőm megtorpan a gyökeresen tyúkszemes kavics előtt, mely ráadásul — amint láttuk — befelé boronás szirom is. Aztán meg ez a mondat kólint főbe: *„Eltemetem a magány-tojáslapestét."* Műveltségem, sajna, hézagos; fogalmam sincs, mi lehet az a tojáslap. (Lehet, hogy rétestészta?) Az alábbi szöveggel sem jártam jobban: *„Eltemetem a húsüveg látáspénz-halálidőt, a pénzben hazug babérkoszorúk nőttek szemhúsodból, laposan, éllel, érrel, vályúval, tenyér-vonalakkal fodrozódva."* Hm. Egyszóva! a vályúval laposan fodrozódva növő babérkoszorúk hazudnak. (Ne tessenek félni, nem dőlök be nekik.) Ami pedig a látáspénz-halálidőt illeti, róla —, szó, ami szó — nekem is az jut az eszembe, hogy az idő pénz.

*

Gábor István egyik cikkéből (Magyar Nemzet): Nos, *németből, angolból* a maturandusok sokkal nagyobb szókincs birtokában és hibátlanabb grammatikával, kiejtéssel társalogtak, mint oroszból. *(Pedig* ezeket a nyelveket szabadon választották.)"

Egyszóval a szabadon választott nyelveken *annak ellenére* társalogtak jobban, hogy e nyelveket ők választották?! Hm. És biztos-e, hogy német*ből*, angol*ból*, illetve orosz*ból* társalogtak, nem pedig német*ül*, angol*ul*, orosz*ul?*

*

„Érezzük a *nyárt*" — mondja a tévériporter.

Úgy nézem, ő inkább a *nyarat* érzi, azért is tévesztette össze az évszak tárgyesetét a *nyárfáéval.*

*

Zivojinovicsról, a kitűnő jugoszláv teniszezőről írja L. Kelemen Gábor a Magyar Hírlapban: „Megtiltották neki, hogy nassoljon, *csak azon élhet, amit a mamája elé tesz."*

Hogy mit tesz a jeles sportoló a mamája elé, s hogy miért azon él, ahelyett, hogy azt enné, amit a mama tesz elé*je* — rejtély.

*

Tévé-sportriporter: „Be kell érnünk a *képi látvánnyal."*

A képnélkülivel nehéz is volna. Hogy ne mondjam: *képtelenség...*

Timár György

EGY FÜST ALATT

REKLÁMKONCENTRÁTUM

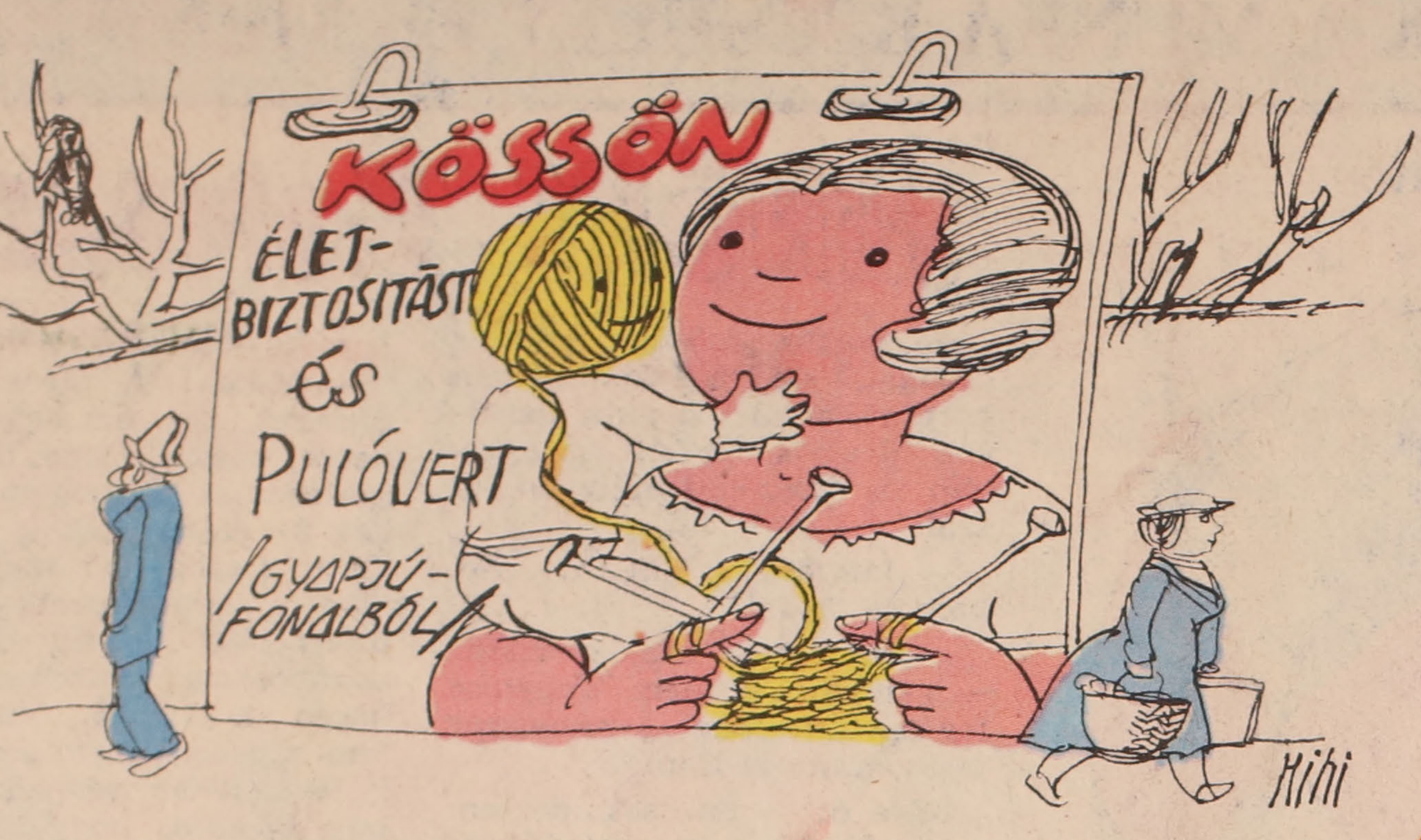
KÖSSÖN
ÉLET-BIZTOSITÁST
ÉS
PULÓVERT
/GYAPJÚ-FONALBÓL/
Hihi

OSTROMÁLLAPOT

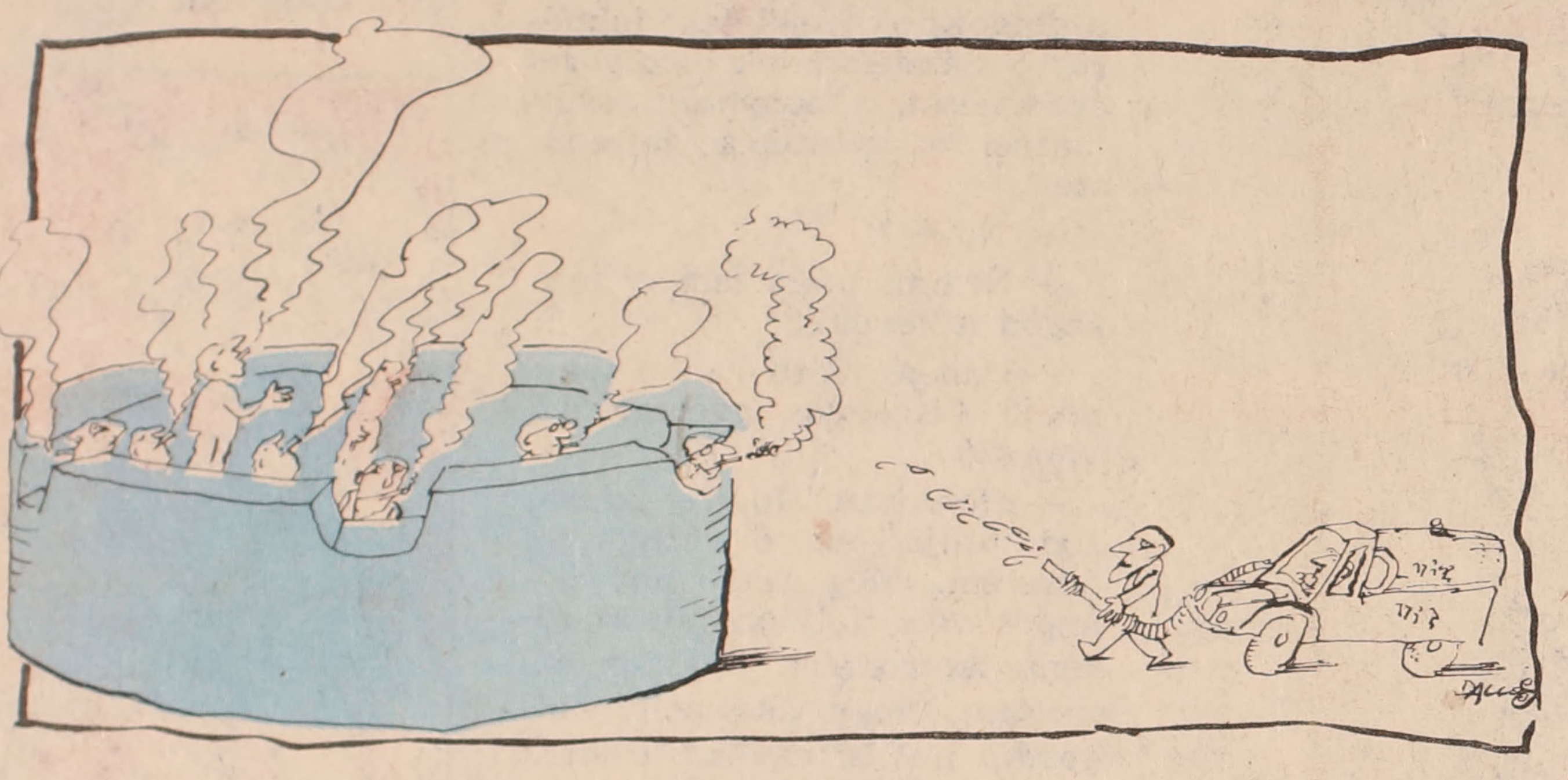

– Nem volt szívem megbüntetni, az én Trabantom is ugyanúgy füstöl . . .

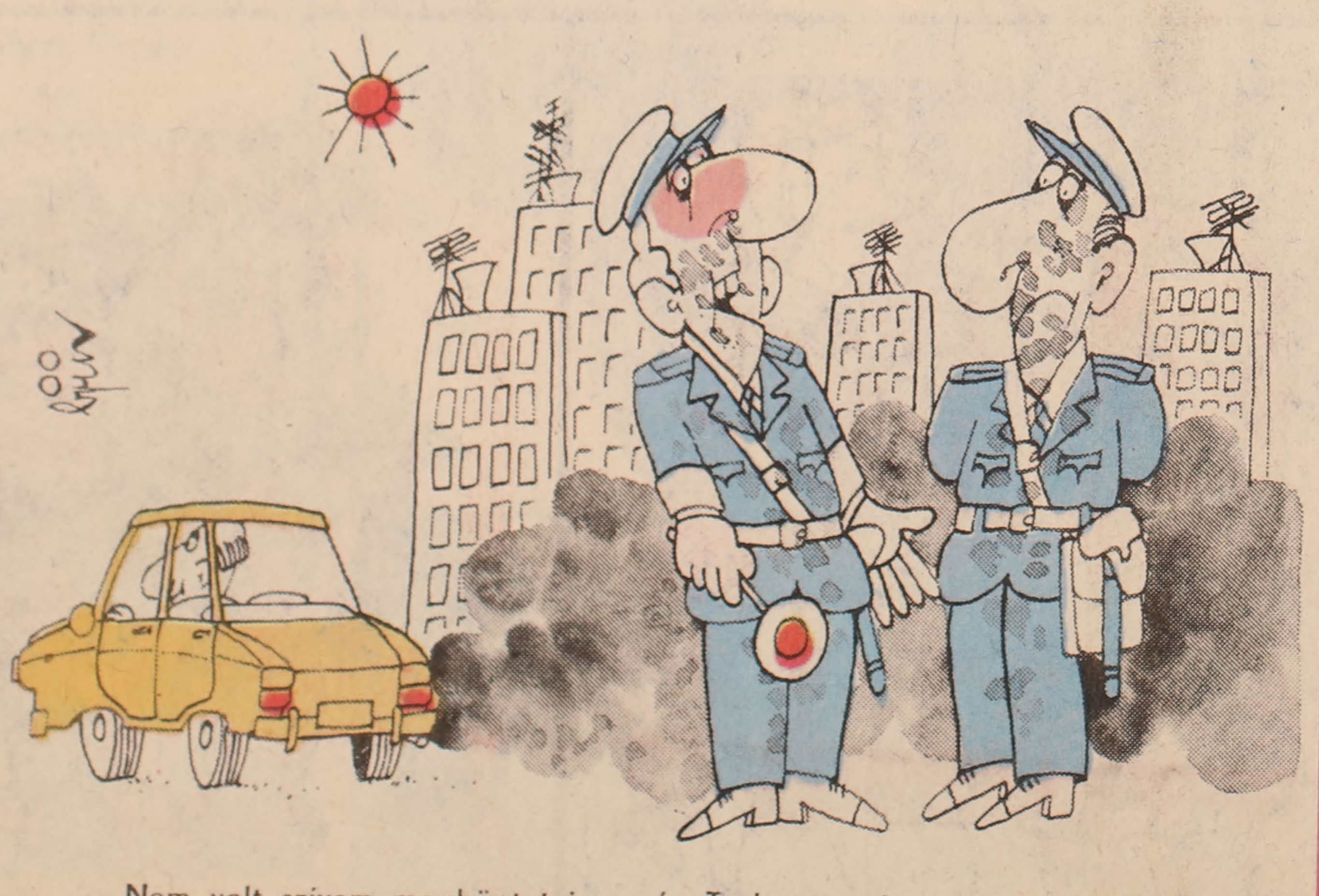

FIATAL HÁZASOK

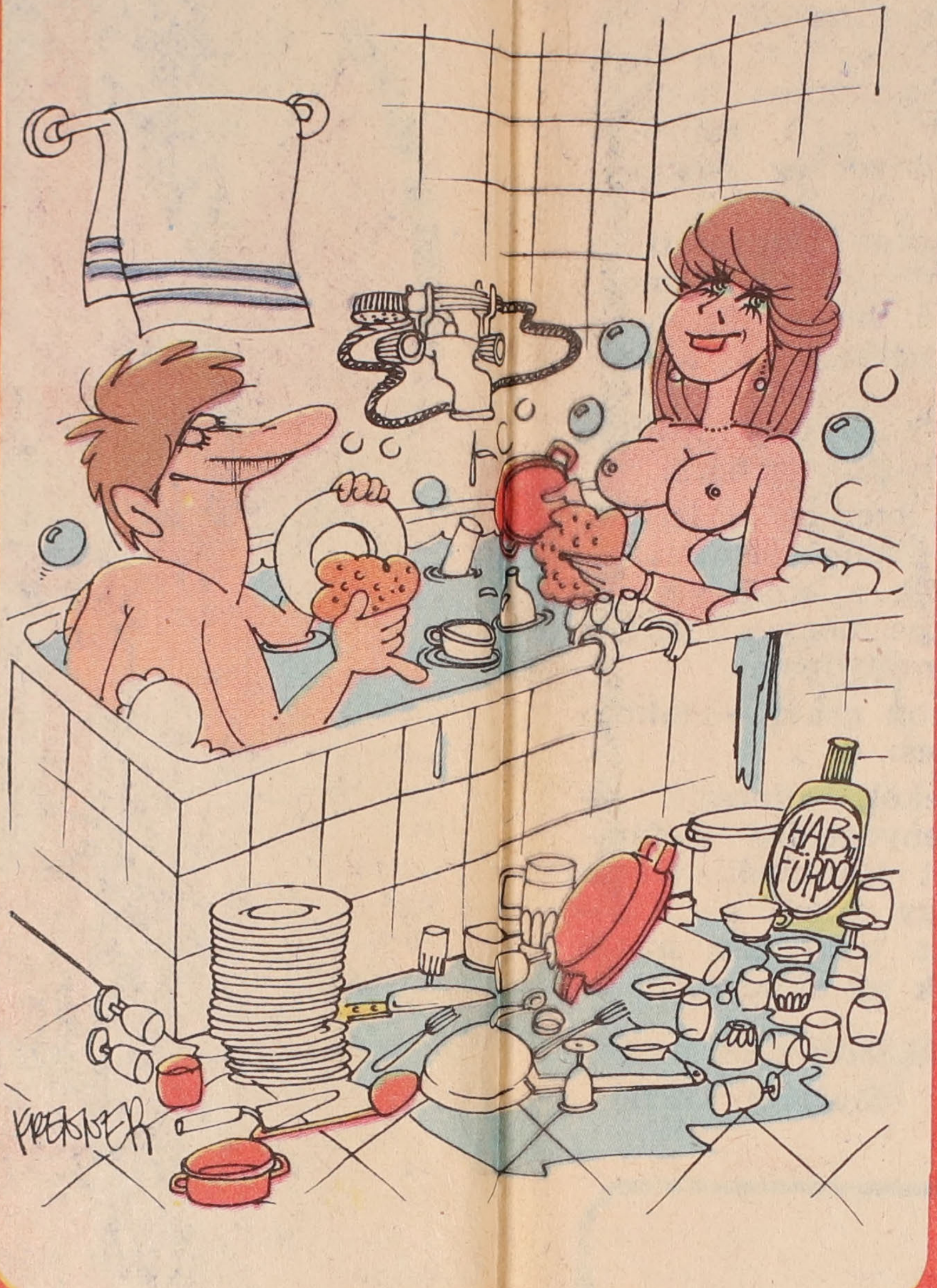
HAB-FÜRDŐ
KRENNER

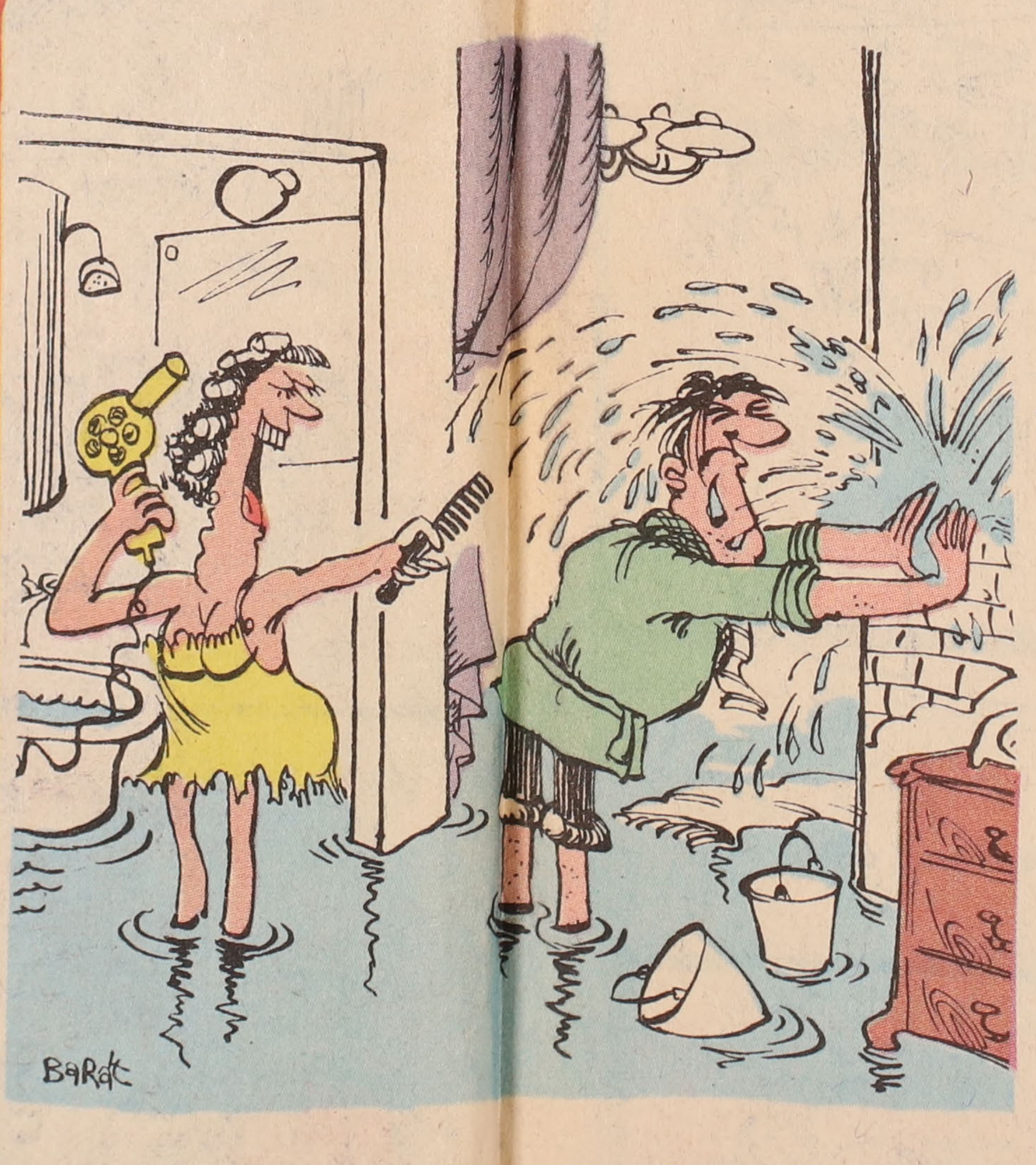

– Mindjárt hajat is moshatnál!

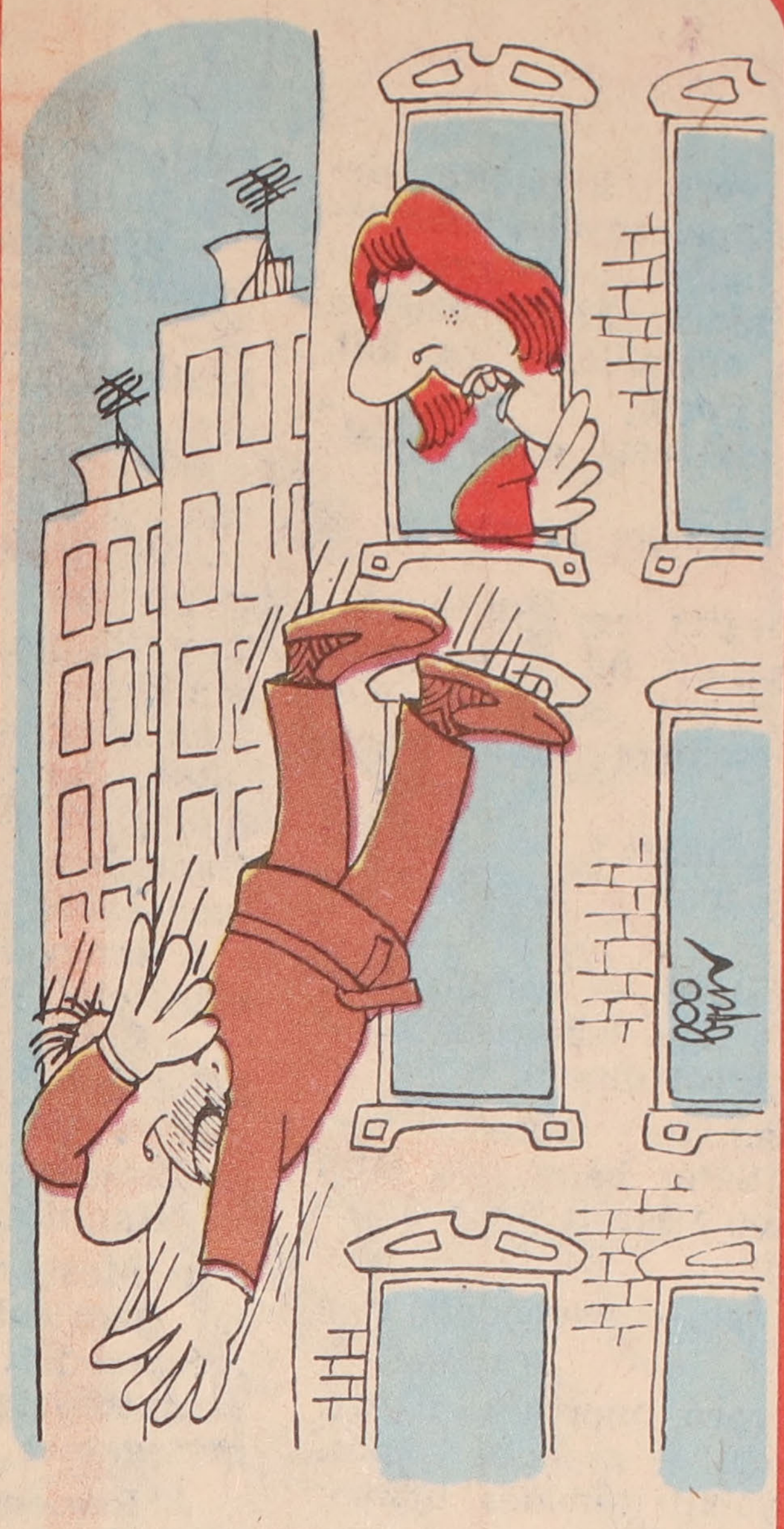

– Ha már úgyis leugrasz, apukám, hozhatnál a közértből két poharas tejfölt . . .

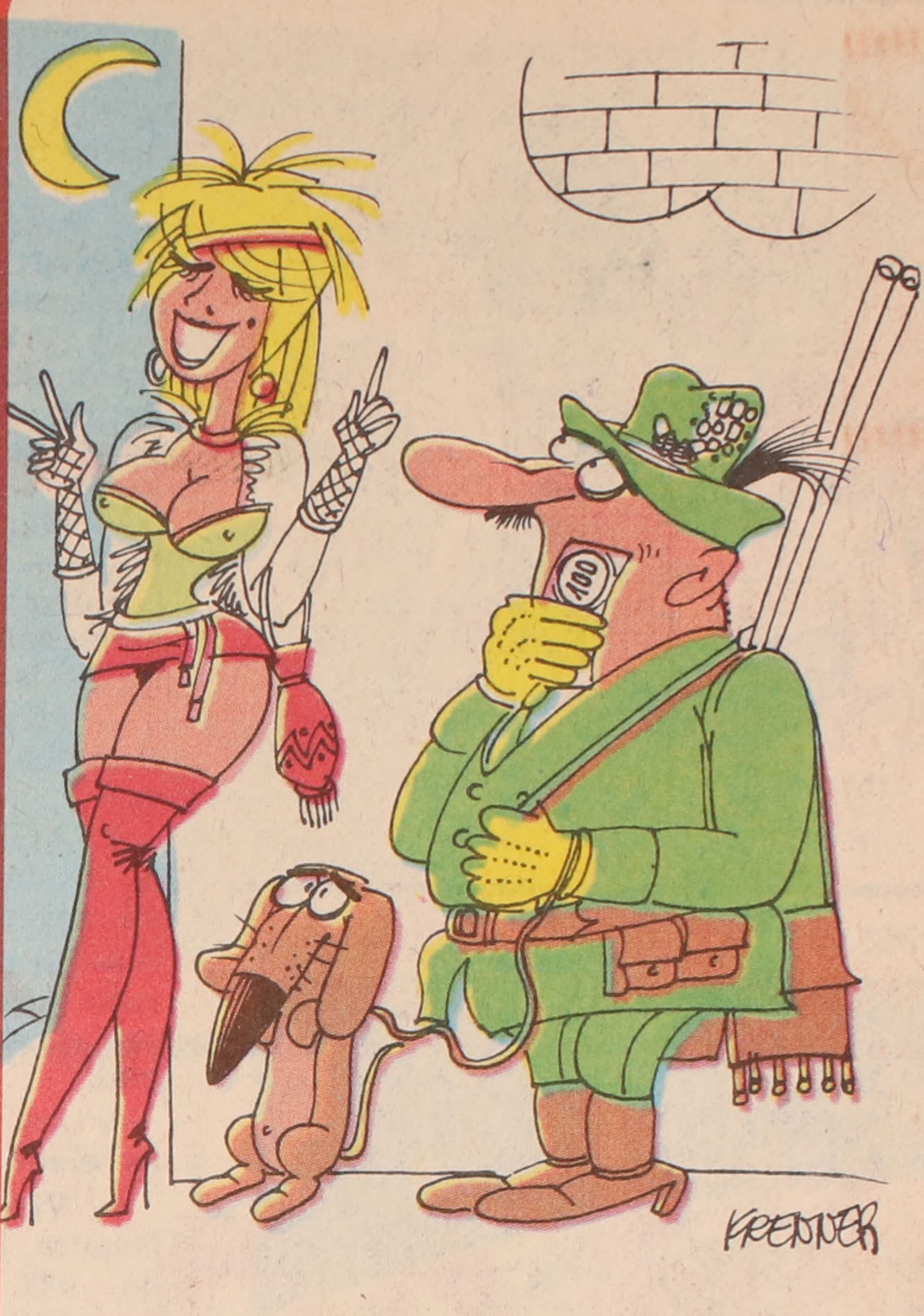
100
KRENNER

– Ha akarja, Herr Müller, én nyuszinak is öltözhetek . . .

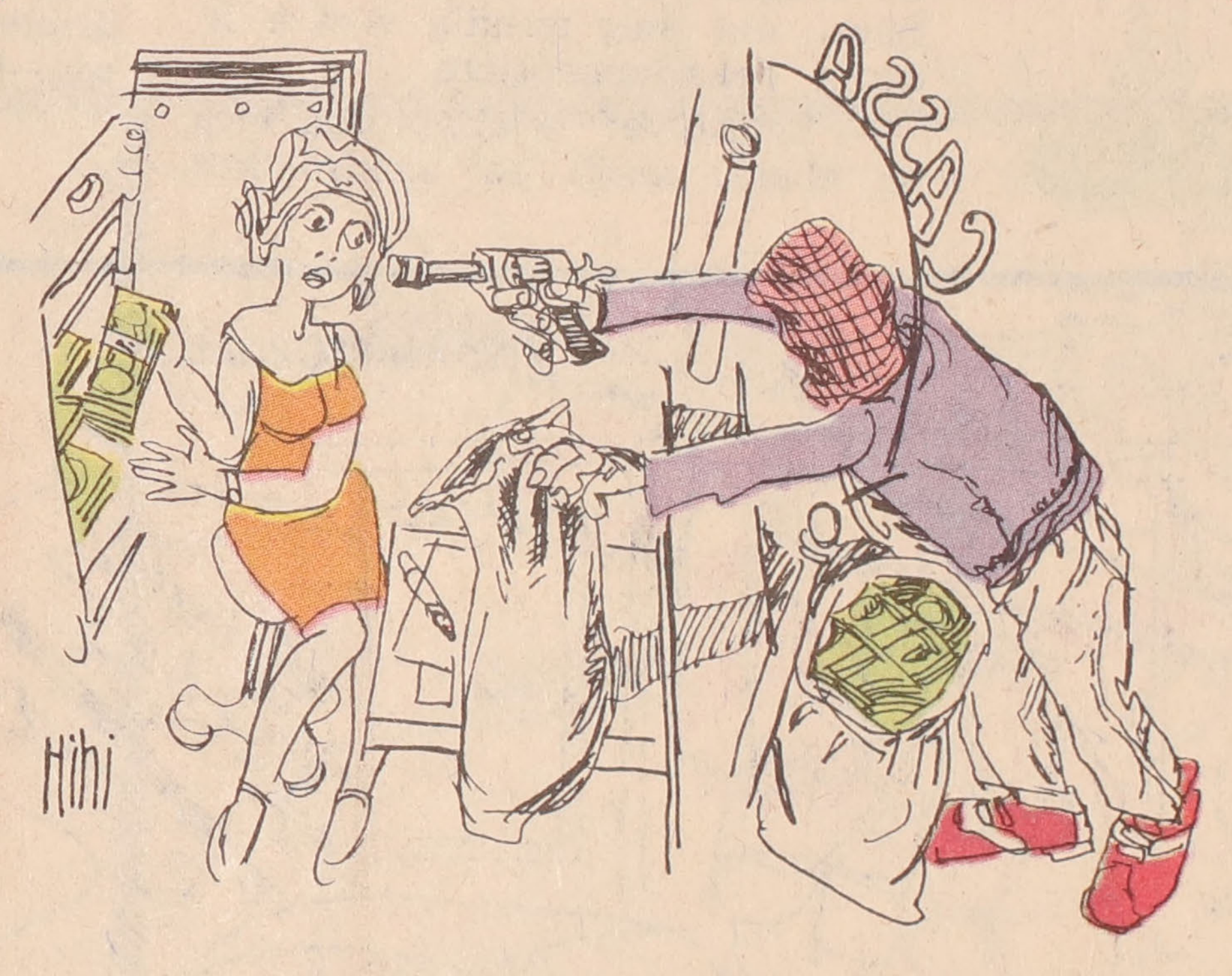

– Ebbe meg a kamatokat kérem!

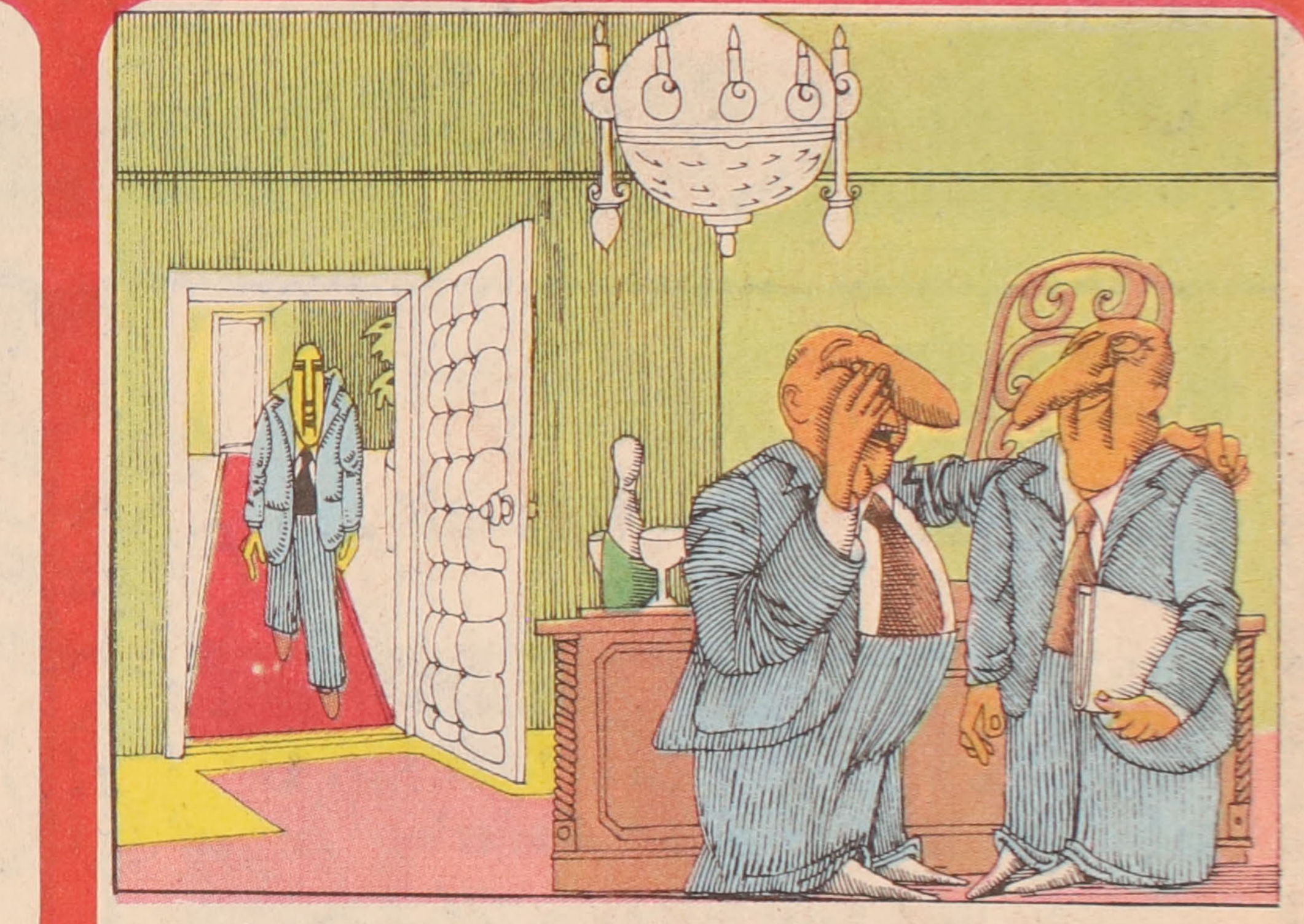

– Én odaadom neki a kitüntetést, te meg a munkakönyvét.

KÖRBE-KÖRBE

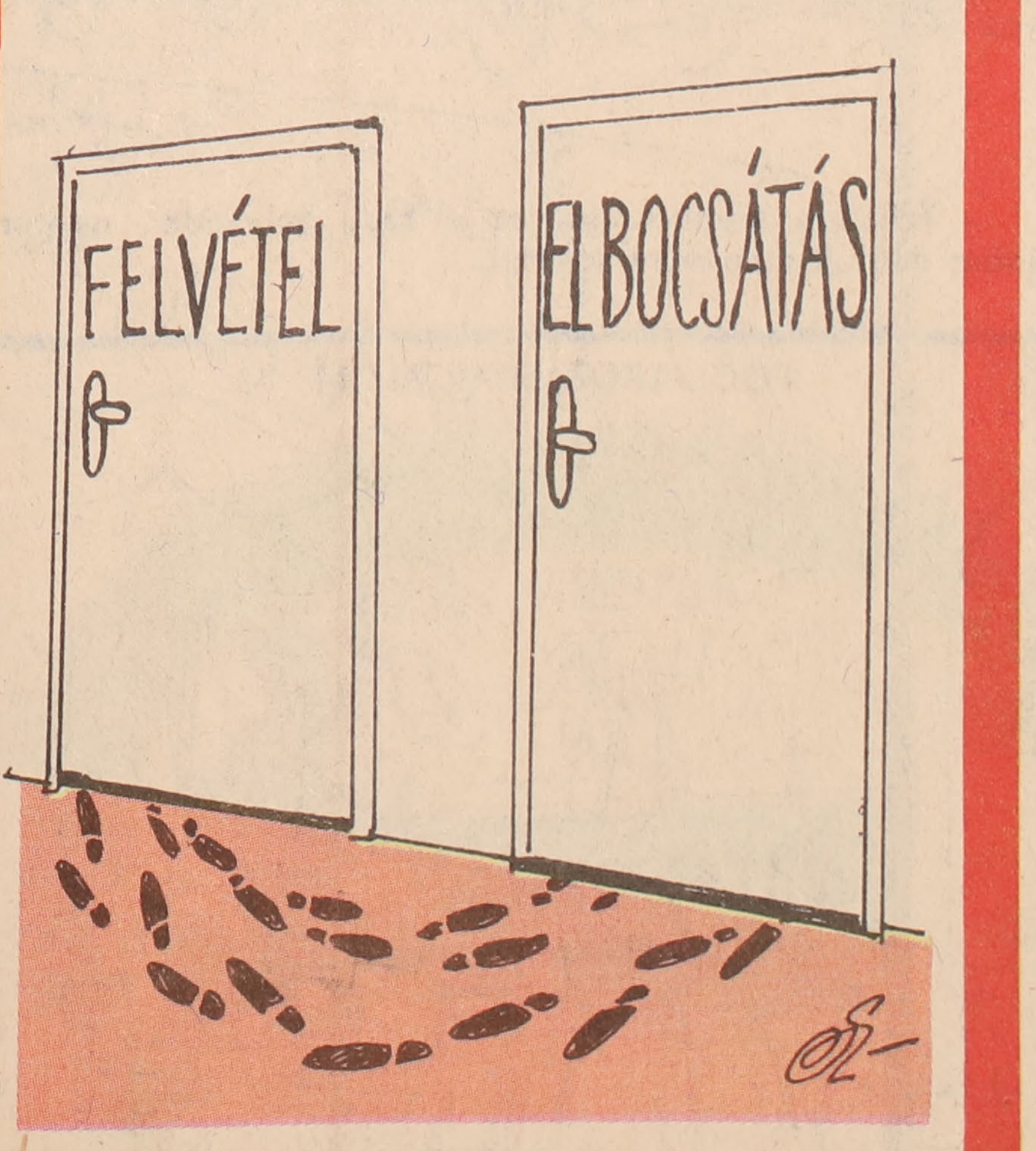
FELVÉTEL
ELBOCSÁTÁS

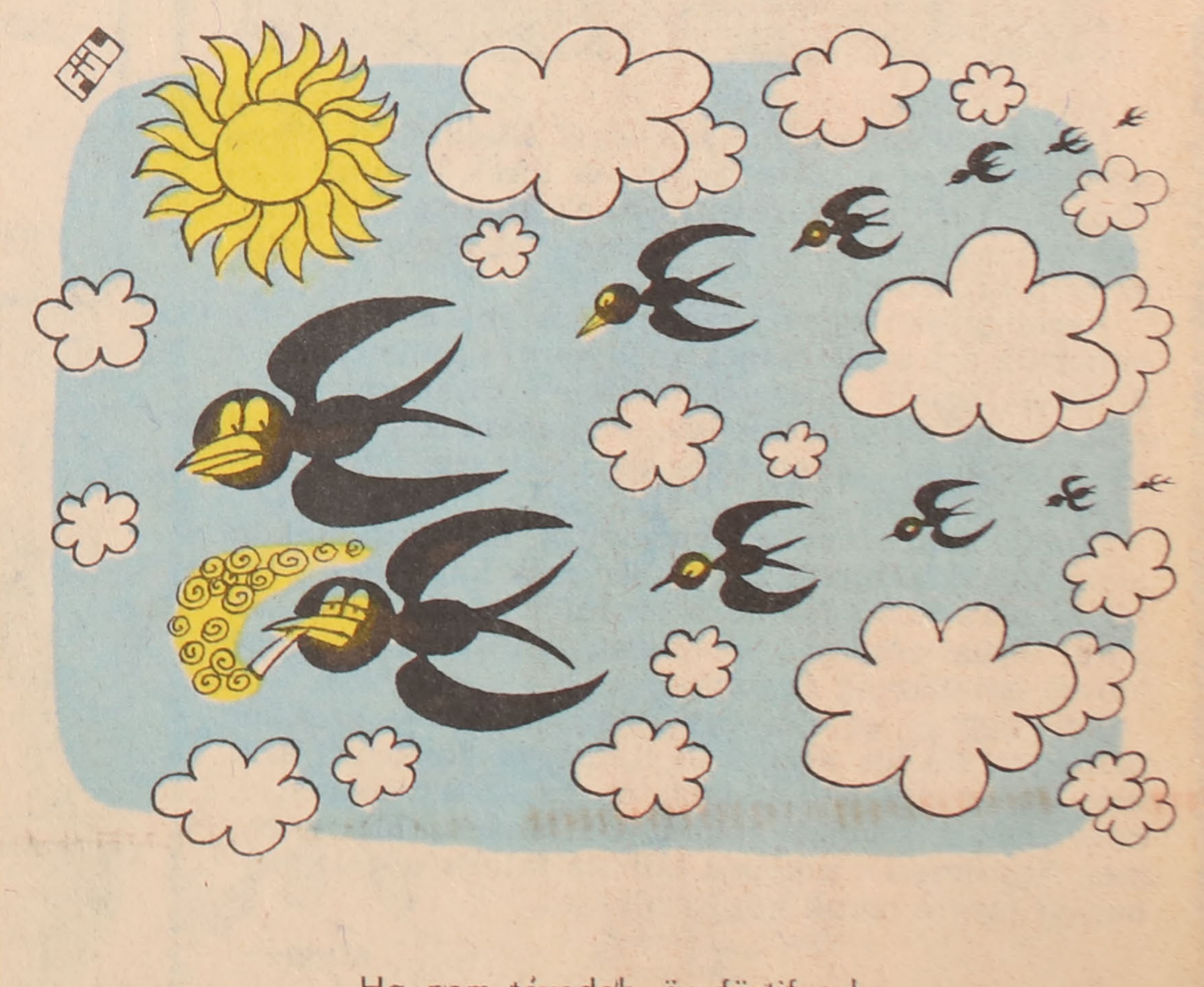

– Ha nem tévedek, ön füstifecske . . .

HARMADIK HÁZASSÁG

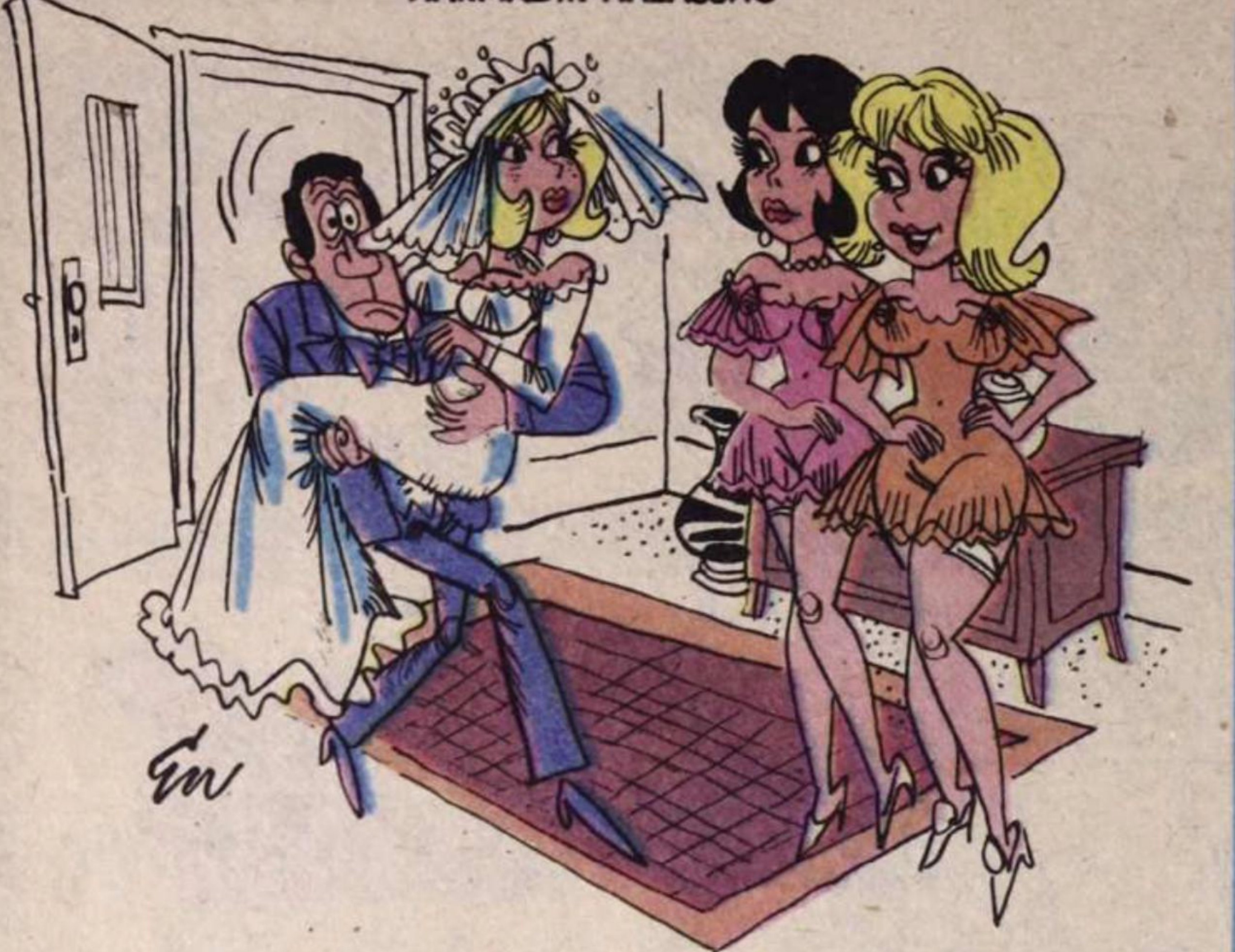

– Nem azért mondom, de ennél még te is különb voltál . . .

KÍNOS

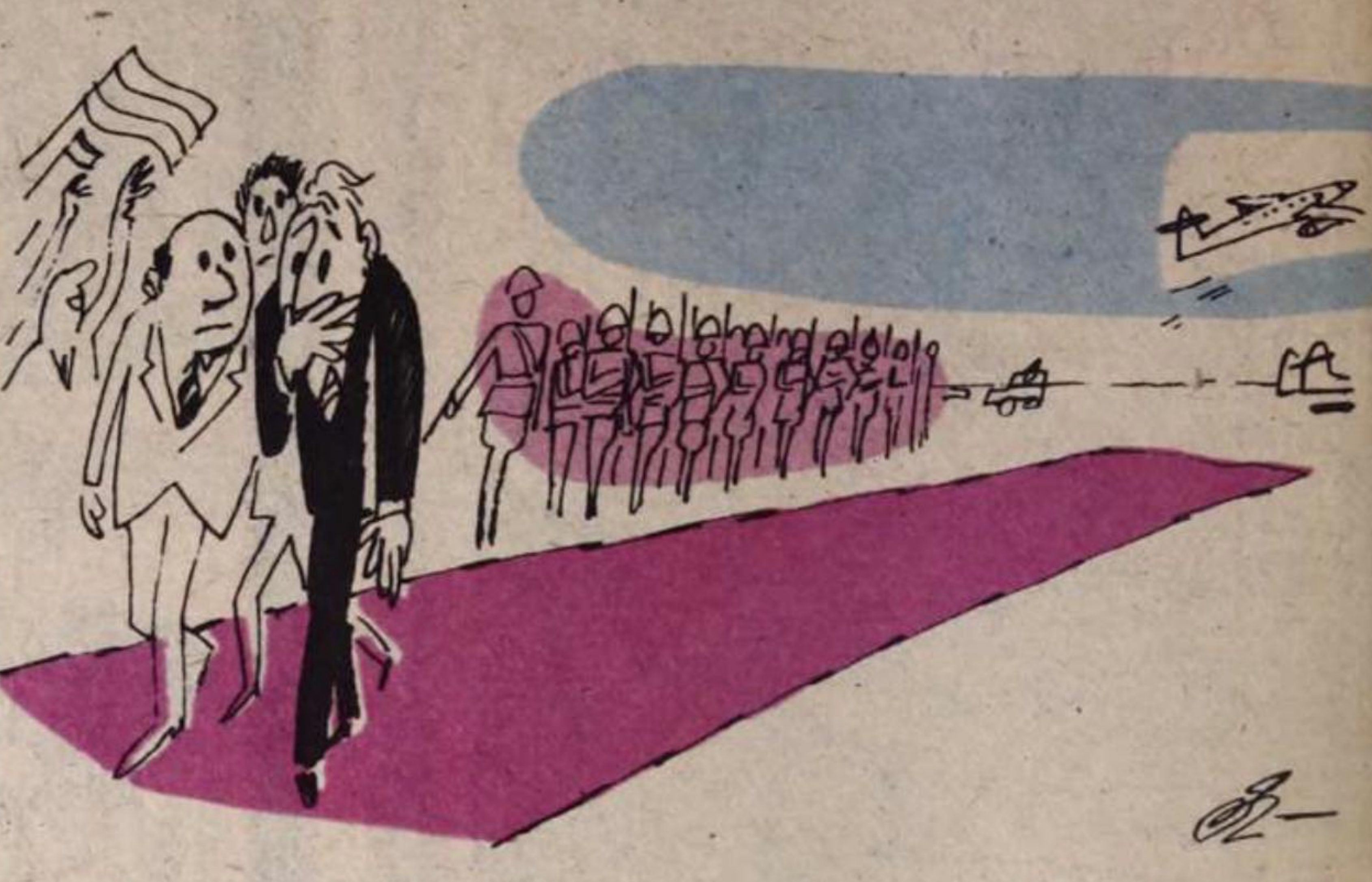

– Nem hívott meg viszontlátogatásra.

HOL A FEKETE DOBOZ?

Amikor megnősültem — mesélte Lóbányai Olivér barátom —, teli voltam aggodalommal, nem fogtam-e túl merész vállalkozásba. Tudod, hogy van ez . . . Nekiindulnak nagy bizakodással, aztán pár év múlva jönnek a bajok, ki-ki a másikat hibáztatja, nem ezt ígérted, nem ilyennek mutatkoztál. Nincs, aki igazságot tegyen és bekövetkezik a katasztrófa.

Szemembe ötlött egy cikk az újságban. Ezek a hírek egyáltalán nem ritkák, de abban a lelkiállapotban éppen kapóra jött nekem. Valahol lezuhant egy repülőgép, keresik a fekete dobozt — írta az újság. Tudnivaló, a fekete doboz őrzi-rejti a gép műszaki adatait, a repülési eseményeket, a pilóta és az irányítótorony üzenetváltását. Le se lehet tagadni később, ki-mi volt a hibás, mert a fekete dobozt még a tenger fenekéről is kihalásszák.

Javasoltam a feleségemnek: legyen nekünk is egy házassági fekete dobozunk. Reméljük, mi nem kapunk defektet, de ki tudja. Akkor nem lehet vita.

— De honnan szedjünk ilyen fekete dobozt? — kérdezte a nejem.

Szerencsére találtunk egy 30×25×20 centis skatulyát a spájzban. Amál néni küldött benne régen almáspitét Lábszárkulcshalomról. Isten nyugosztalja őt is, meg a pitéjét is. Penészes volt, ki kellett dobnunk. Mármint a pitét. De a csinos bádogdoboz maradt. Beleraktuk levelezésünket, üzenetváltásainkat. Ide került szerelmünk minden dokumentuma. Ha ki akartuk deríteni, hogy volt, mint volt annak idején, hipp-hopp csak elő kellett keríteni a fekete dobozt.

Azt mondja egyik nap a nejem: mi csak úgy máról holnapra élünk. Semmit sem tudunk felmutatni. Még egy rendes házat sem. Én azonban felmutattam a fekete dobozt. — Anno dacumál a következőket írtad nekem: „Én akkor is szeretni foglak, ha egy csőszkunyhóban kell laknom veled . . .” Na, mit szólsz hozzá?

— Nevetséges vagy — hangzott a válasz. — Én kempingezésre gondoltam. Egy nádfedeles Balaton-parti, hideg-meleg vizes, összkomforost csőszkunyhóban szaunával és csak két hétig.

— Ez nincs a fekete dobozban, márpedig csak az számít, ami benne van.

— És te mit ígértél nekem? — kapta ki a kezemből a dobozt, előhúzott belőle valami sajtcédulát, papírszalvéta fecnit, alighanem egy vendéglőben firkantottam rá azt a hülyeséget, amit most rámolvasott:

— Itt van, ni: „Drágám, ígérem, a tenyeremen foglak hordani . . .” Ezt írtad . . .

— Nyilván be lehettem rúgva. Különben is, akkor húsz kilóval kevesebb voltál.

Így pöröltünk néha egymással — mesélte Lóbányai — a fekete doboz fölött. Hovatovább már nem is a másikat okoltuk, hanem a fekete dobozt, ezt a kotnyeles, pletykás, bűntudatot gerjesztő alkalmatosságot. Hol az egyikünk, hol a másikunk ellen tanúskodott. A nejem kezdte el először gyűlölni az okvetetlenkedőt; suttyomban elsülyesztette, én azonban kihalásztam a szennyesláda aljából. Máskor meg én dugtam el a pincében, az asszony csak a fűtési szezon végén találta meg, amikor az utolsó kanna szén is elfogyott fölüle.

Amikor a válásunk szóba került, fellángolt a vita: kinek a hibájából . . . A fekete doboz csak mondta a magáét, hol neki adott igazat, hol nekem. Megállapodtunk, közös megegyezéssel válunk el. A fekete dobozt egy nájlonszatyorban kivittük a Duna-partra és beledobtuk a vízbe. Csobbant egyet és eltűnt a szemünk elől.

Valósággal megkönnyebbültünk, jókedvünk kerekedett, elmentünk együtt vacsorázni egy kerthelyiségbe, kibékültünk.

— És azóta minden rendben van köztetek? — kérdeztem.

— Sajnos, nem. A feleségem forral ellenem valamit. Titokban viszonyt kezdett egy könnyűbúvárral.

Novobáczky Sándor

HŐGUTA

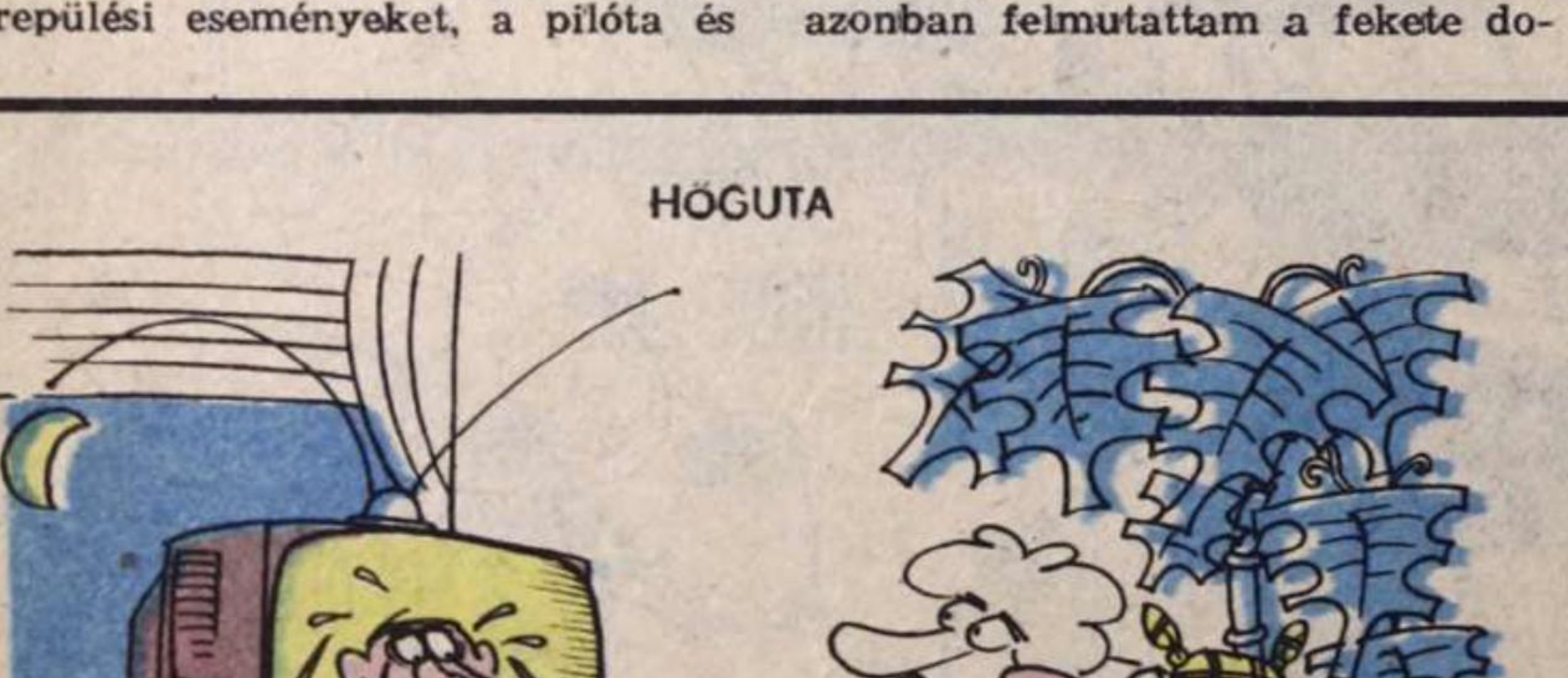

MENTÉS

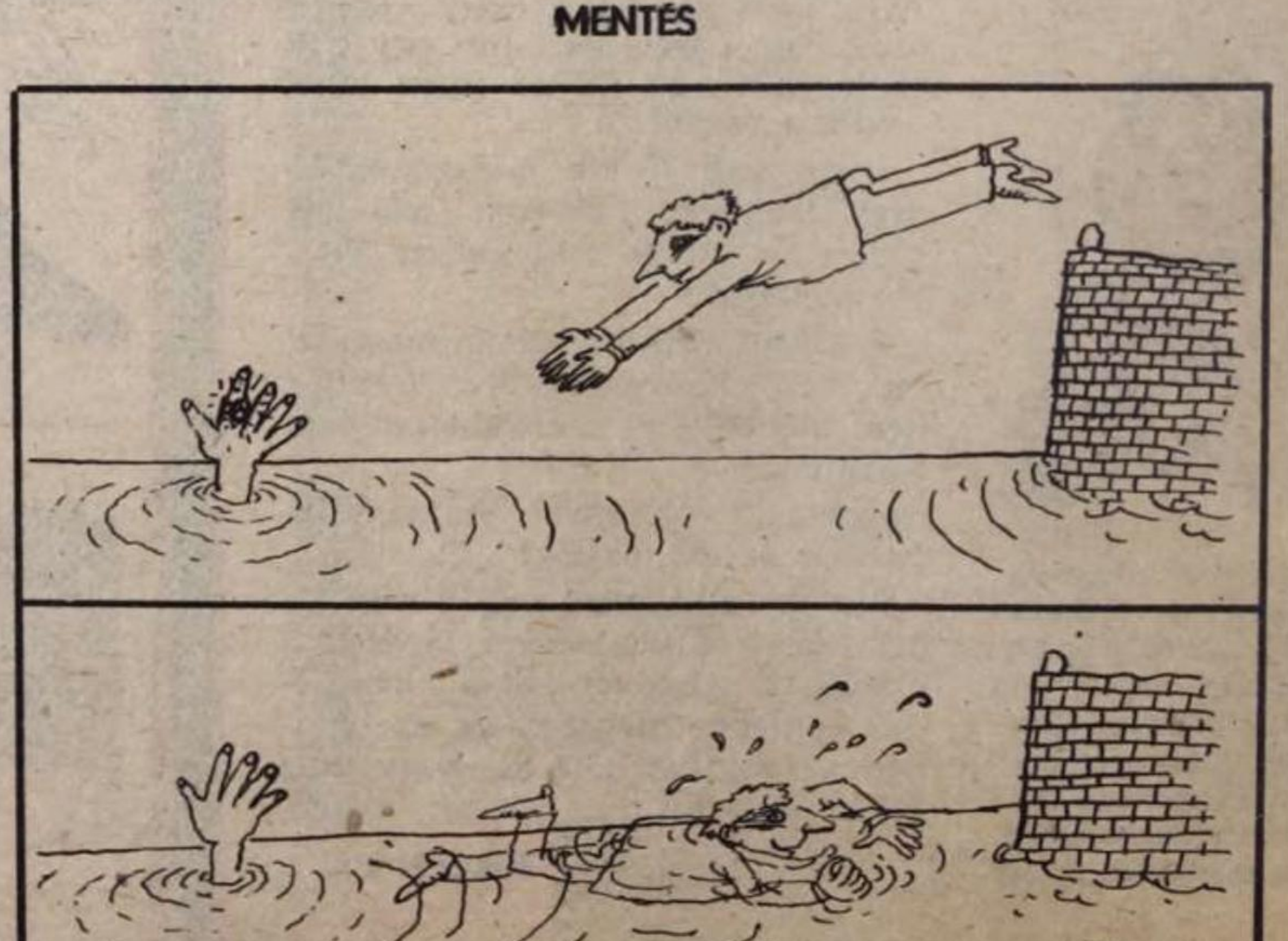

PeRePutty

BALÁZS-PIRI
DALLOS
LEHOCZKI
FÜLÖP
HEGEDÜS

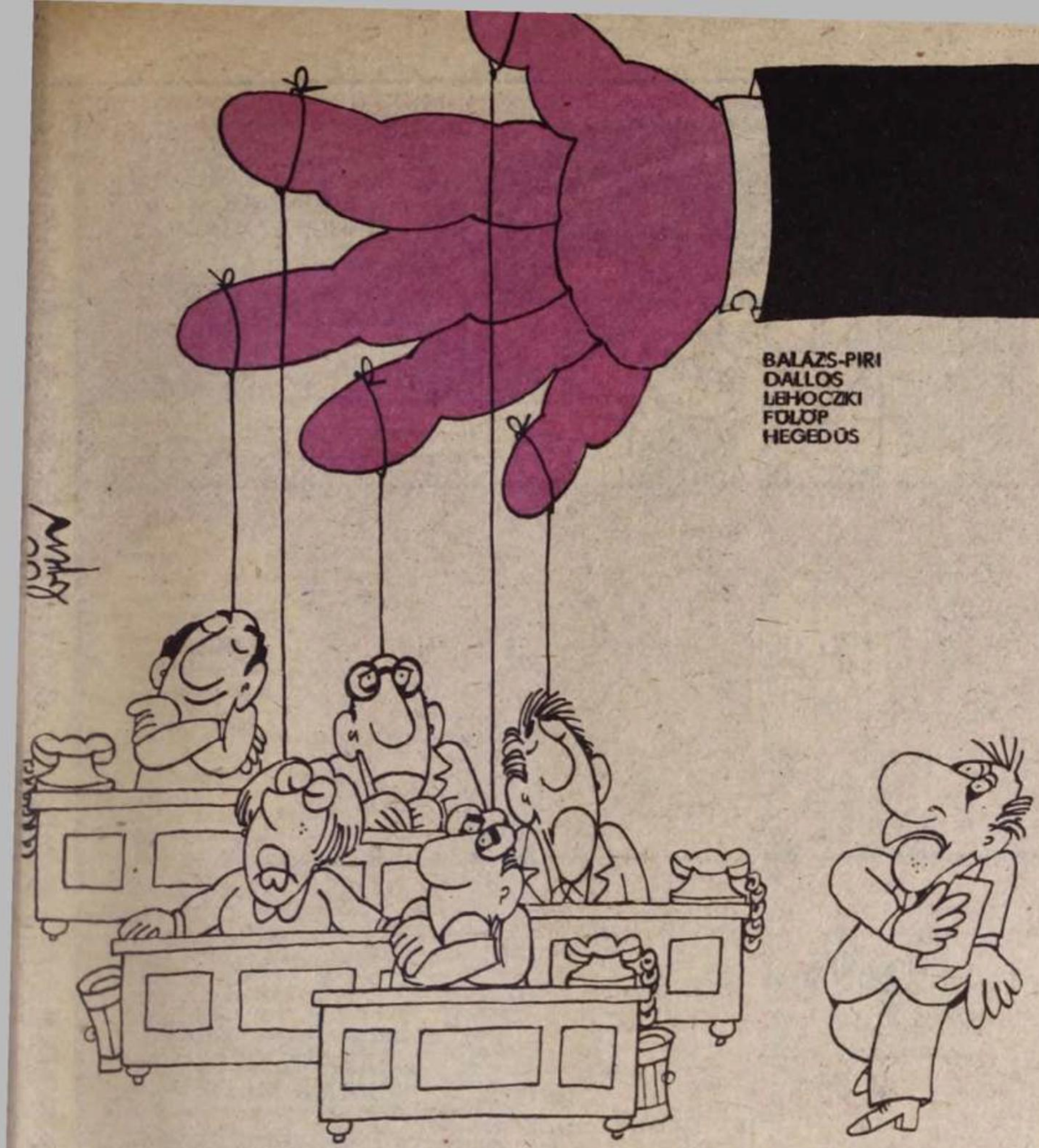

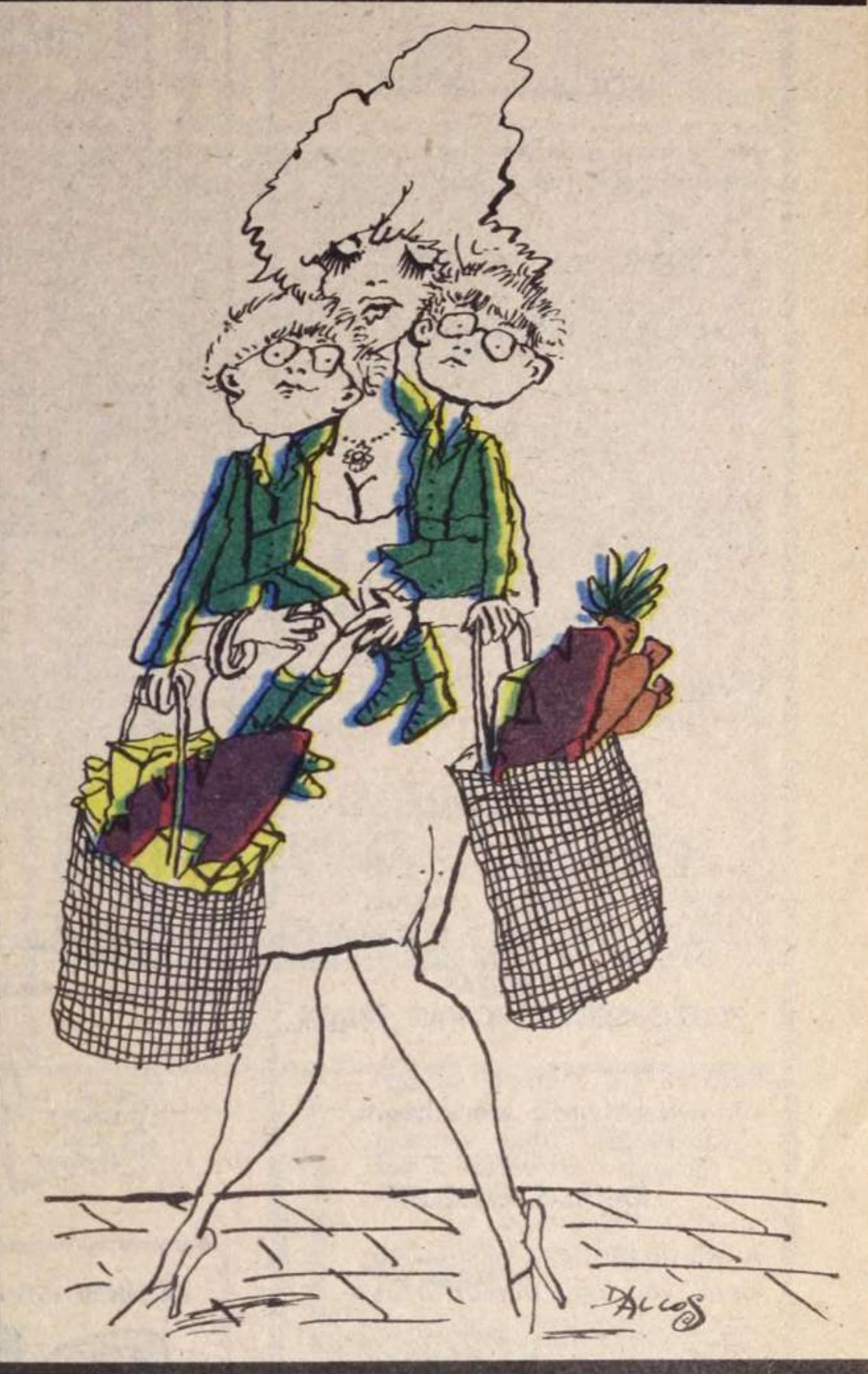

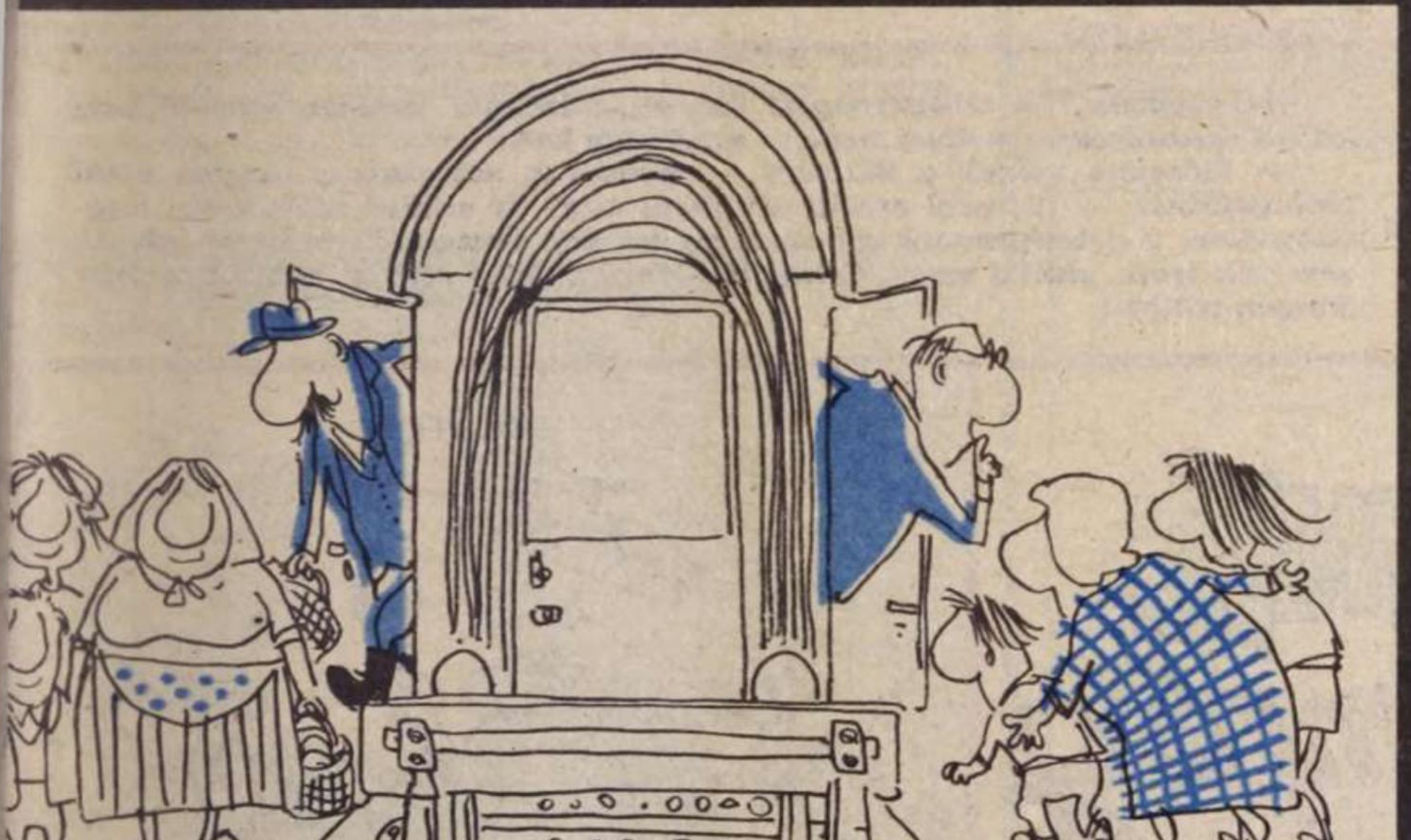

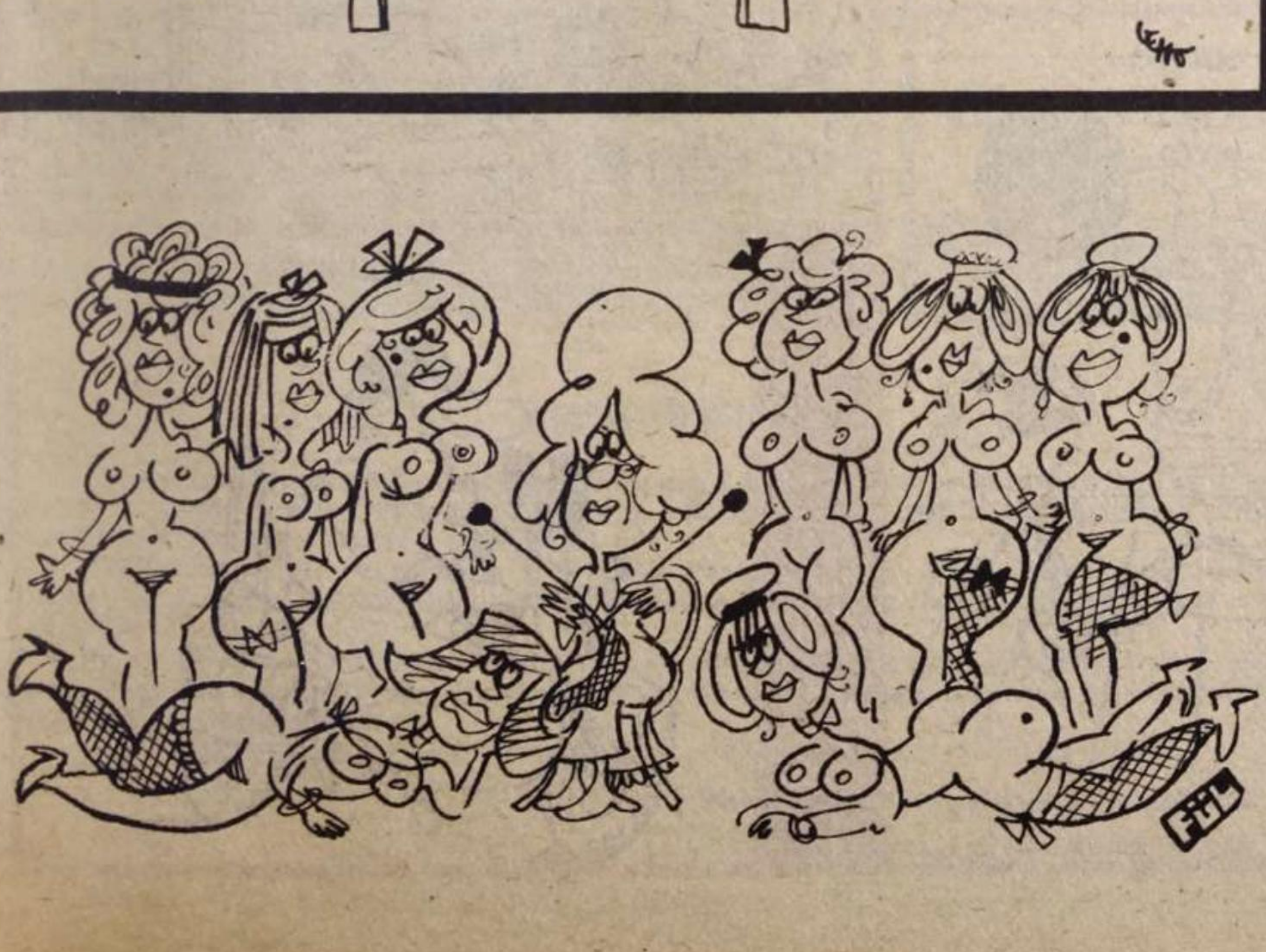

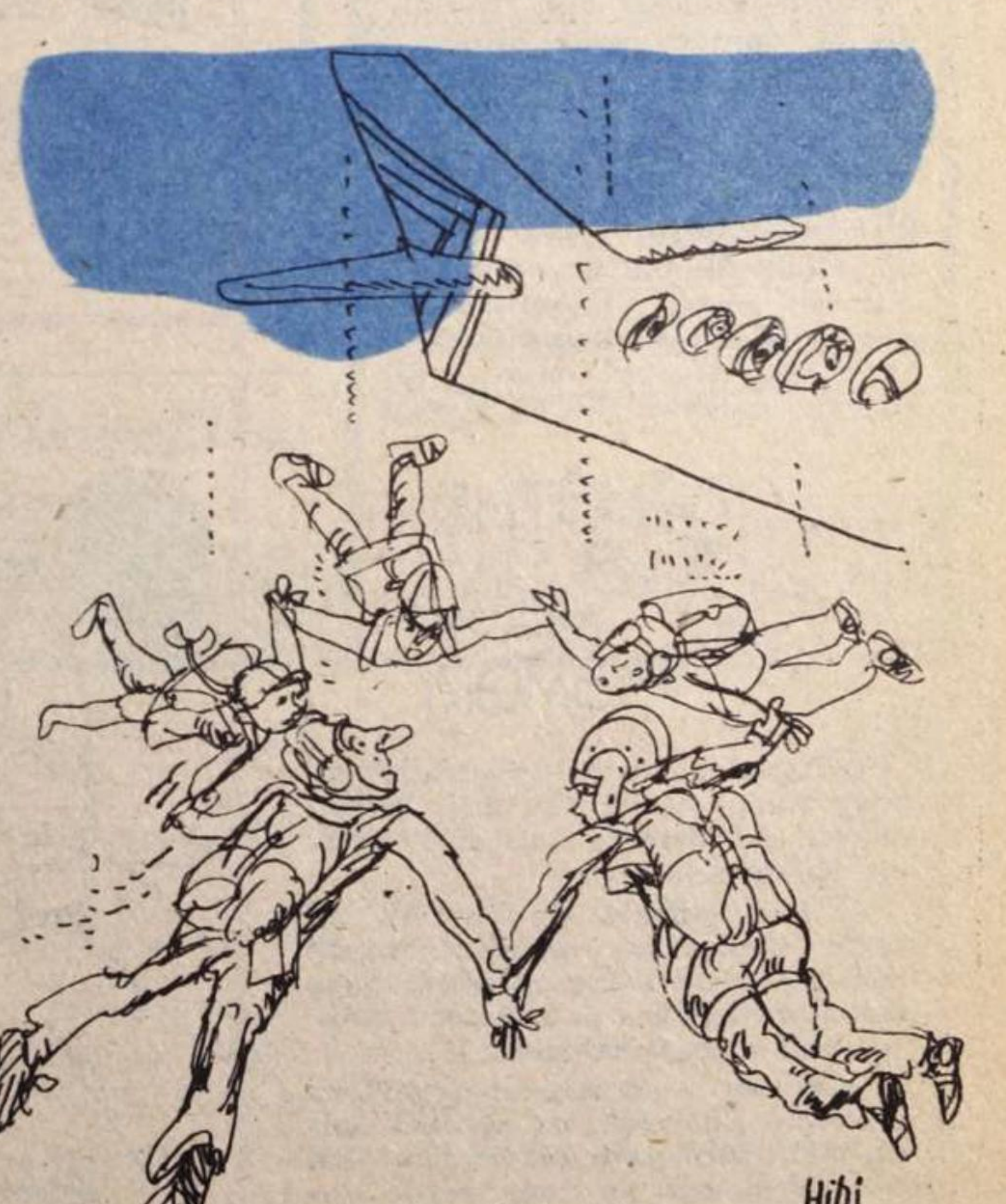

KISS LAJOS:

RÍMES ZÖLDSÉG-KÉPZÉS

Hát a hasé,
has a háté.
Láb a karé,
kar-a-lábé.

KORCSMA ELŐTT

Ha elfogy a kapós lőre,
leülünk egy lapos kőre.

HANYAG TAKARÍTÁS

Piszkosak a kőkápolnák,
mintha nem is nők ápolnák.

VIRÁGÖRZÉS

Vigyáz rá a puli tán,
azért szép e tulipán.

KÉPKRITIKA?

Kimondom én magyarán a
fényképeden nagy a ráma.

KÉNYÚR-SZIDÓ

Itt van ez a zsúfolt csarnok,
benne ül a csúfolt zsarnok.

TILTAKOZÁS FELELŐSSÉGRE VONÁS MIATT

Kérdőre oly személy vonat,
kit nem vitt még személyvonat.

KAKAS-SZEMLÉLET

A portáján mind úr persze,
kinek van egy pindur mersze.

TÚL HATVANON

Az életnek kevés éje
oly jó, mint az evés kéje.

PADHÁZASSÁG

Minden este vár rá padon,
így lettek ők párrá vadon.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Csillagné panaszkodik az urának, hogy Virág csókot kért tőle. Csillag emiatt felelősségre vonja Virágot, aki így mentegetőzik:

— Nézd, öregem, ne érts félre, én semmi rosszat nem akartam, csupán meg szerettem volna győződni, hogy mennyivel jobb a te feleséged csókja, mint az én feleségemé.

— Na és — mondja indignálódva Csillag —, ha csak ezt akartad tudni, miért nem fordultál hozzám? Ezt a különbséget én már régen tudom...

TÓT GYULA:

ARANY-MONDÁSOK

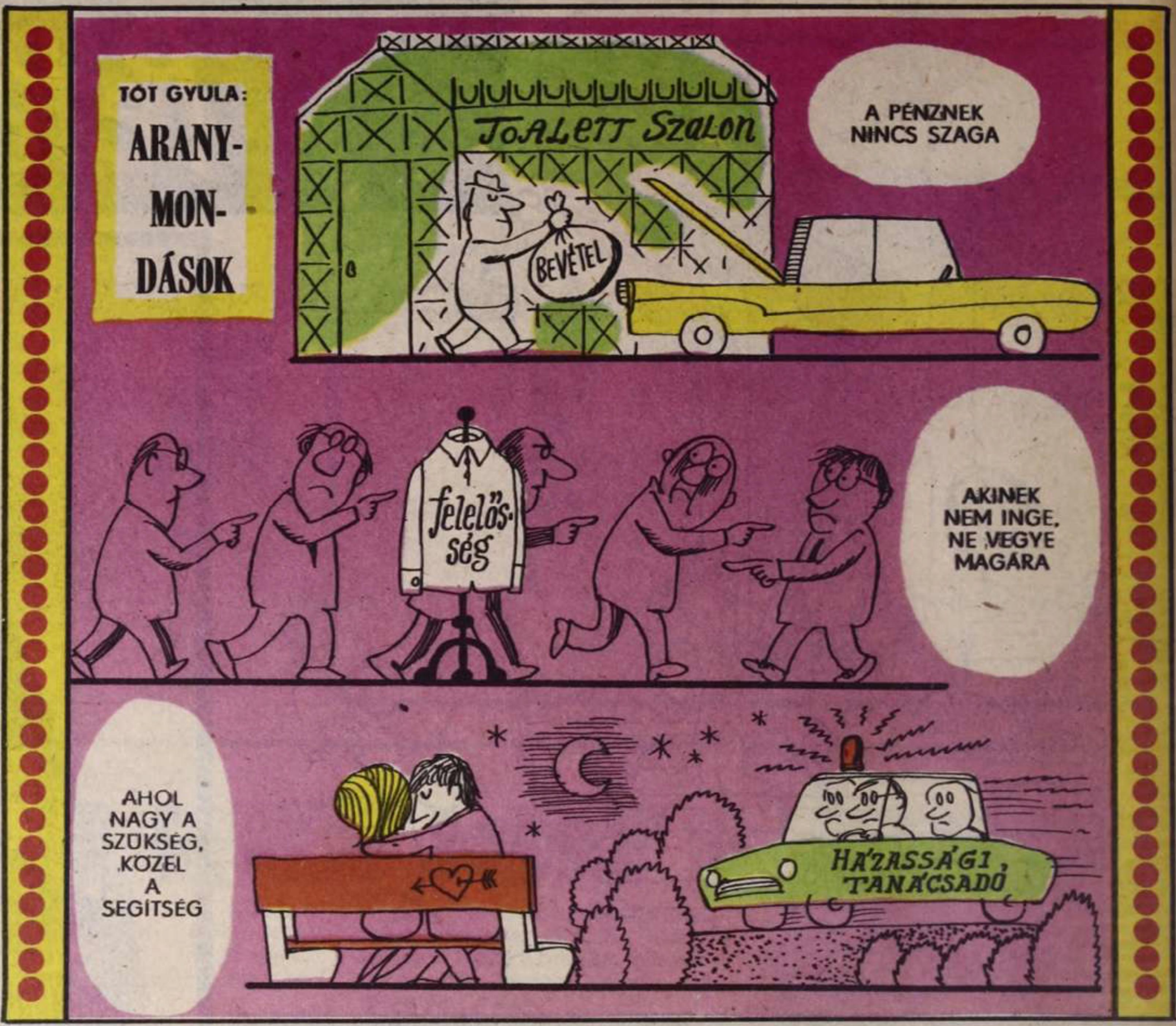

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A nagypapa 100. születésnapját ünnepli, mindenki melegen gratulál neki kitűnő egészségéhez, mellyel megérte ezt a nagy kort.

— Elárulom nektek a titkomat — mondja a nagypapa a vacsora utáni borozgatásnál. — 75 évvel ezelőtt nősültem meg. Az esküvő utáni estén megállapodtam a feleségemmel abban, hogy minden veszekedés után az, akinek nem volt igaza, sétálni megy. Csaknem hetvenöt teljes évig az egészséges, friss levegőn voltam!

KRENNER ISTVÁN:

DINNYE dömping

DINNYEKÓR

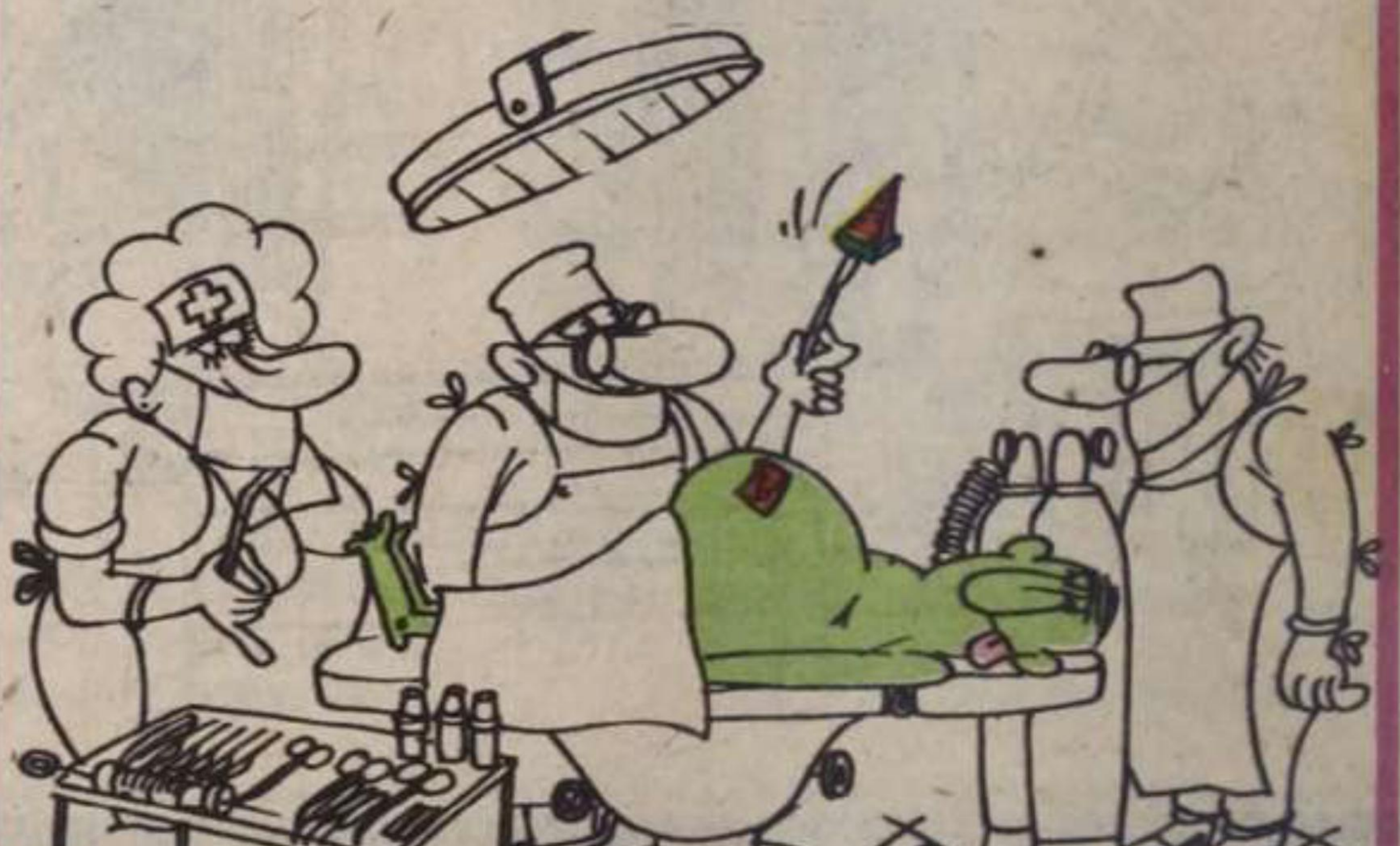

NYÁRI SÚLYZÓ

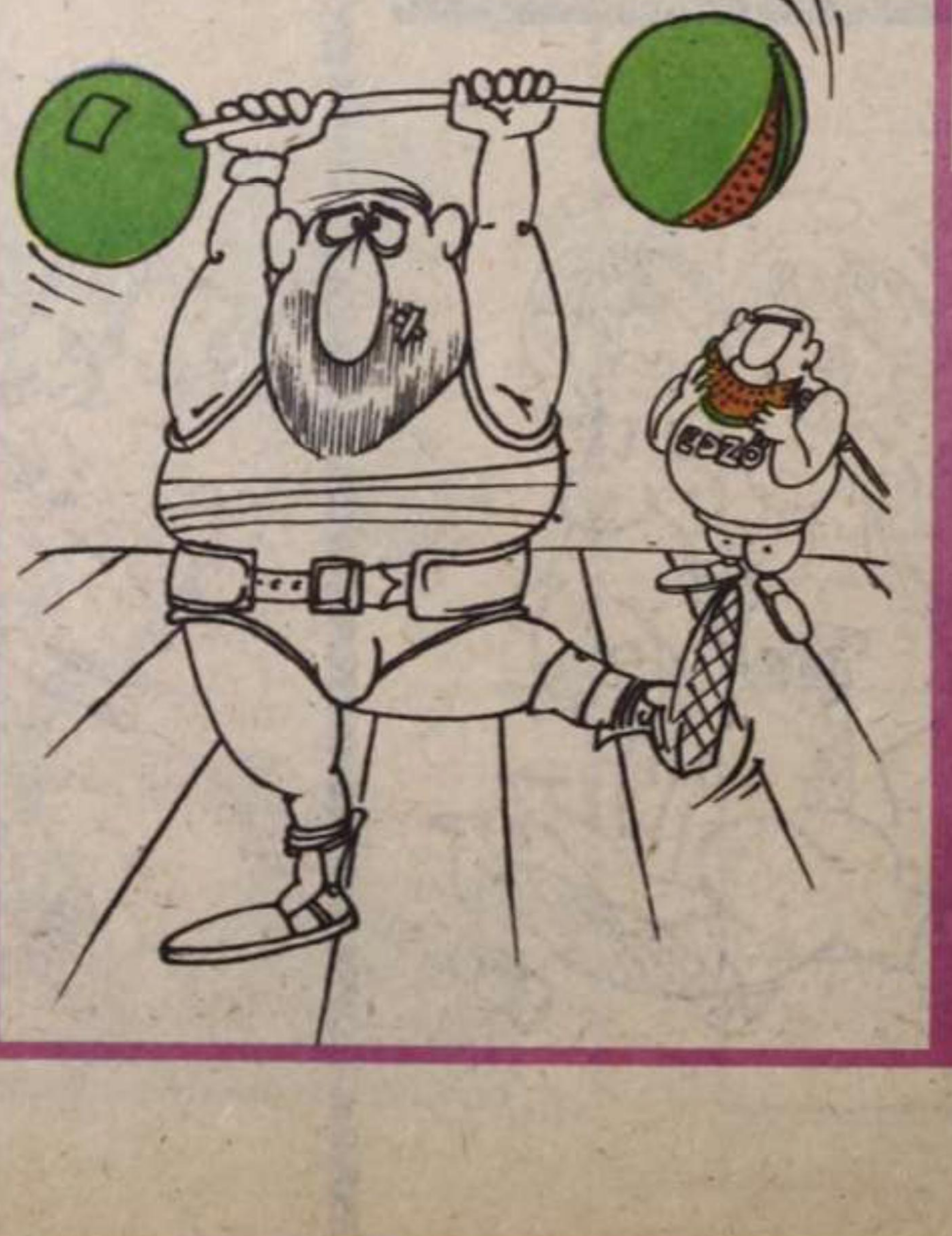

PRAKTIKUS

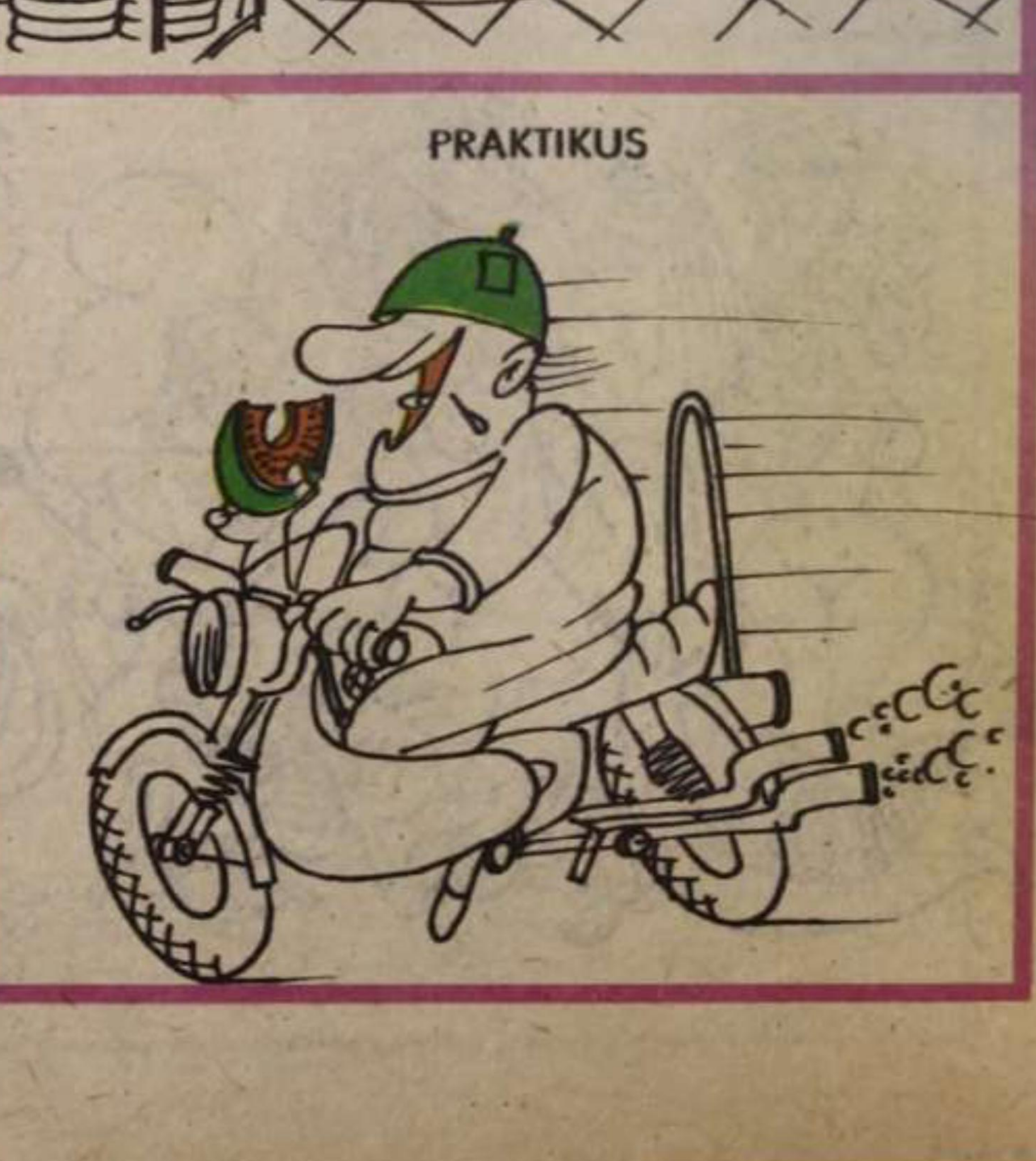

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Gumicsónakot, motorral; — 1945 előtti rendőrségi, csendőrségi okmányokat, Csendőrségi Nyomozókulcs, Államrendészeti Zsebkönyv című munkákat; — A magyar királyi haditudósítószázad 1945 előtti bármilyen kiadványát; — 1945 előtti telefonkönyvet; — Katonai sátorlapokat; — A Film Színház Muzsika 1986/1. számát; — A Mozgó Képek 1986 márciusi számát; — Selena, Lyra, Capri, Pluto vagy Meridián típ. táskarádiót; — A New Music és az Echo and the Bunnymen együttes lemezeit; — Kétszemélyes, kinyitható, kárpitos rekamiét; — Berkesi András: Viszontlátásra Harangvirág, Kálvária, Különös ősz, Az ezredes, Fönn az emeleten, Húszévesek, Ha az igazságra esküdtél és a Szerelem három tételben című műveit; — A Gyere kicsim, gyere című könyvet; — Teniszszakkönyvet, amely kimerítően foglalkozik a szabályokkal és szakkifejezésekkel.

KÍNÁLNAK: Egytűágyas Neumann kötőgépet; — 2 db modern fazonú, kék színű, bélelt orkánöltönyt 11—13 éves fiúkra; — 2 db vatelinnel bélelt fehér orkándzsekit 5—6 éves fiúkra; — db orkánsapkát; — 5-től 13 éves fiúkra való garbókat, pulóvereket; — 1926-os évjáratú svéd Halda írógépet; — Hálizsákot; — 3 db háromhónapos fekete hörcsögöt, ajándékba.

CSERÉLNEK: Falra szerelhető könyvespolcot gumicsónakra, motorral; — 5-től 13 éves fiúkra való orkánöltönyöket, dzsekiket, garbókat, pulóvereket, 1945 előtti rendőrségi, csendőrségi okmányokra, a Csendőrségi Nyomozókulcs és Államrendészeti Zsebknyv című munkákra, 1945 előtti telefonkönyvre, a magyar királyi haditudósító század 1945 előtti bármilyen kiadványára, aktonai sátorlapokra; — Kb. 2000 db kéménytéglát és 6 zsák bitument egy Siesta PB gázpalackos kályhára és 3 db PB gázpalackra; — Nik Kershaw, Modern Talking, Nena, Uriah Heep, David Bowie, Mick Jagger, Van Halen, Sade, Tina Turner, C. C. Catch, Kim Wilde, Cyndi Lampert, Alphaville, Whitney Houston, Prince, Freddie Mercury és Depeche Mode képeket F. C. Barcelona és Maradona képekre; — A Székelyföld és a Radnai havasok 1942-ben kiadott turistatérképét, valamint Magyarország közigazgatási térképét (1944-es kiadás) C—60-as magnókazettákra; — 1970-től megjelent szépirodalmi és filozófiai könyveket, elektronikus betörésvédelemmel foglalkozó külföldi szabványokat és prospektusokat sztereó rádiós magnóra; — Modul NC 420 típ. Tesla sztereó lemezjátszót és egy 10 l-es akváriumot magyar és külföldi könnyű -és komolyzenei lemezekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

FOHÁSZ AZ OFOTÉRT-HEZ

Ó-Fotért, szánd meg gyarló megrendelődet, ki nem átallotta megrendelni közönséges, 4,5-ös lencséjű szemüvegét 1986. április 29-én, a József krt. 34. szám alatti „Szentélyedben", a 004719 sz. megrendelővel.

„Papnőid" akkor kegyesek voltak hozzám, mert az elkészítést három hét alatt ígérték. Azóta mardos a lelkiismeret, milyen bűnt követhettem el, hogy azzal büntetnek: immár három hónap eltelte után sem kapom meg a szemüvegemet.

Fogadd el őszinte megbánásomat amiatt, hogy megrendelésemmel zavartalak. Tekints le monopolhelyzeted magaslatairól és gyakorolj kegyet vakoskodó felebarátod felé.

És bocsásd meg azon vétkeimet, hogy türelmetlen érdeklődésemmel többször is zavarni merészeltelek.

Dr. Mocsai Ferenc
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

x Nem dohányzó, józan életű nyugdíjas bútorozott albérleti szobát **keresek** fürdőszoba használattal, esetleg mosás és ellátás vállalással. „[redacted]" jeligére a kiadóba. 13 031

Részeges szobák kíméljenek!

(A Fejér megyei Hírlap apróhirdetései között lelte Gilay Henriette, székesfehérvári olvasónk)

Háromnaponként két hét szabad idővel mun-

Nem egy gályarabság!

(A Hajdú-bihari Naplóban lelte Fintha István, debreceni olvasónk)

elnöknek is megválasztották és számos bizottság tagja: németül, angolul, franciául pompásan vív, népszerűsége a nemzetközi mezőnyben vitathatatlan.

„Pengés" ember!

(A Vasárnapi Hírekből ollózta Schön Alice)

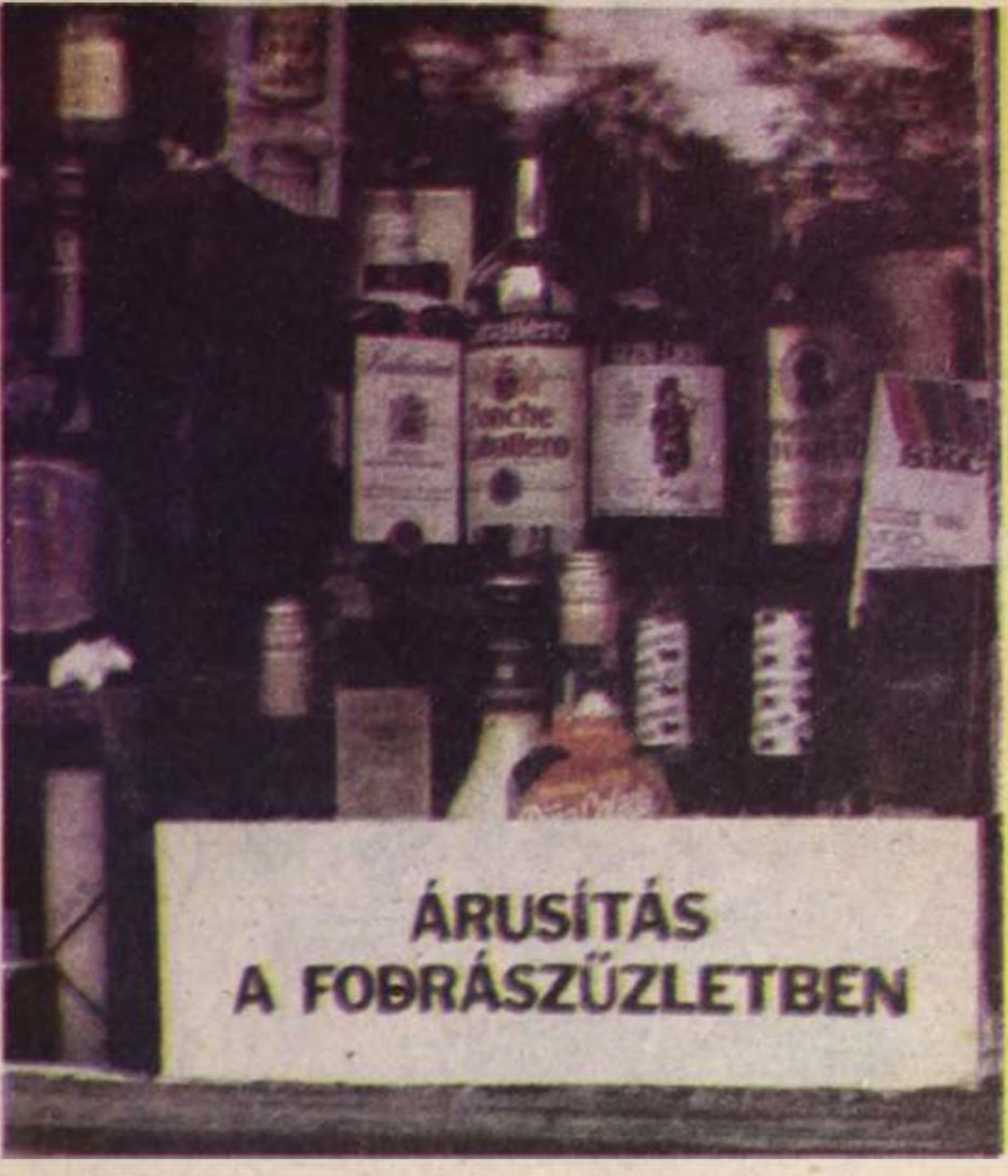

Kenjük a hajunkra?

(Az Engels téren fotózta Györfi Tibor)

Labdarúgóink felkészülése

Ilyen volt? Akkor már mindent értünk!

(Beküldte Torma Miklós, váci olvasónk)

rult hozzá. Ez a madár a denevér volt. Megkérdezték a madarak a denevértől:

— Te vajon miért ellenzed, mikor minden madár beleegyezik?

És mit felelt a denevér? — Azért ellenkezem, mert én nem vagyok madár, csak az madár, aki rólam ilyet ír!

(A Népszavában fedezte fel Jelen Tamás, törökszentmiklósi olvasónk)

küli életre. Azt állítja, hogy lényege a struktúra, hogy az intelligencia nem az anyag szubsztanciájától, a szerves makromolekuláktól függ, hanem e szubsztancia komplex struktúrájától. Dyson igen spekulatív hipotézise szerint azért élünk, mivel komplex struktúránk relatíve stabil, képesek vagyunk

Röviden, világosan, magyarosan...

(A Világ Ifjúságából ollózta Kuli Zoltán)

PEZSGŐREJTÉLY

Ez évi 30. számukban jelent meg Hanyecz Lászlóné budapesti olvasó levele „Helyett..." címmel, amelyben leírja, hogy a lakásszentelőre vett Törley Budafok doux tankpezsgő helyett víz volt a palackban.

Tájékoztatom Önöket, hogy a Törley Pezsgőgyárban alkalamzott palackozási technológia során gyakorlatilag kizárt annak a lehetősége, hogy pezsgő helyett víz kerüljön a palackba.

Vizet kiállítások, kirakatok díszítésére, berendezésére szolgáló palackokba töltünk, amelyeknek az elkészítése, tárolása a „normál" pezsgőt tartalmazó palackoktól teljesen elkülönítve történik.

Természetesen olvasójukat kártalanítjuk, valamint szíves elnézését kérjük.

Hungarovin Borgazdasági Kombinát

Dr. Terts András üzemigazgató

ÍGY IS IGAZ

című rejtvényünk megfejtése:

— Bíró úr, ne legyen ilyen egyoldalú, többször voltam szabadlábon is.

200—200 forintot nyert:

Kaldau Alajos, Budapest, Budaörsi út 4. 1118,

Kondor Józsefné, Pécs, Nagy Jenő u. 10. 7624,

özv. Németh Gézáné, Veszprém, Stromfeld A. u. 6. 8200.

A nyereményeket postán küldjük el.

VISSZAESŐ

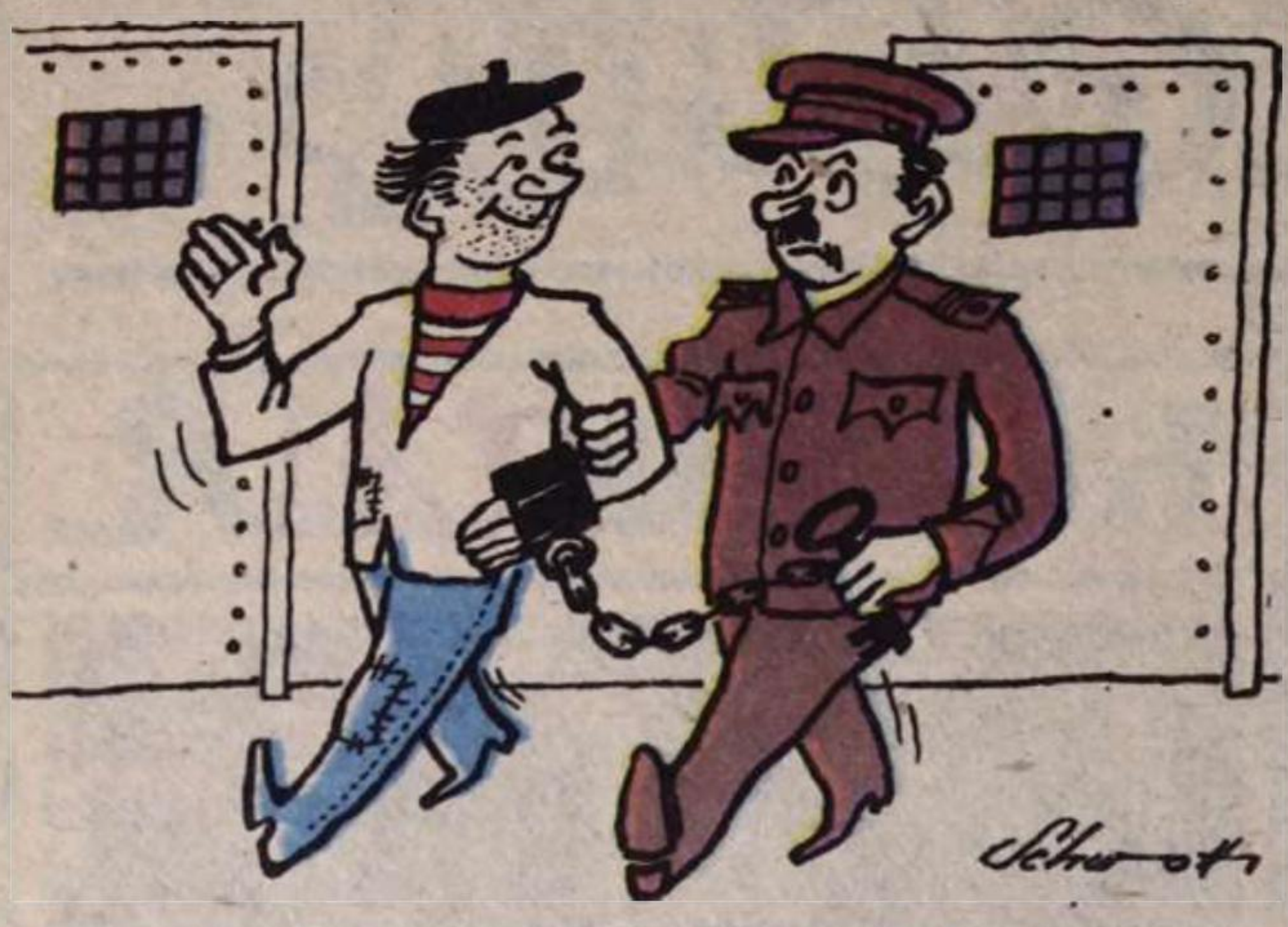

– Mondja, főtörzs úr, levelem, postám nem érkezett?

IRÓSORSOK

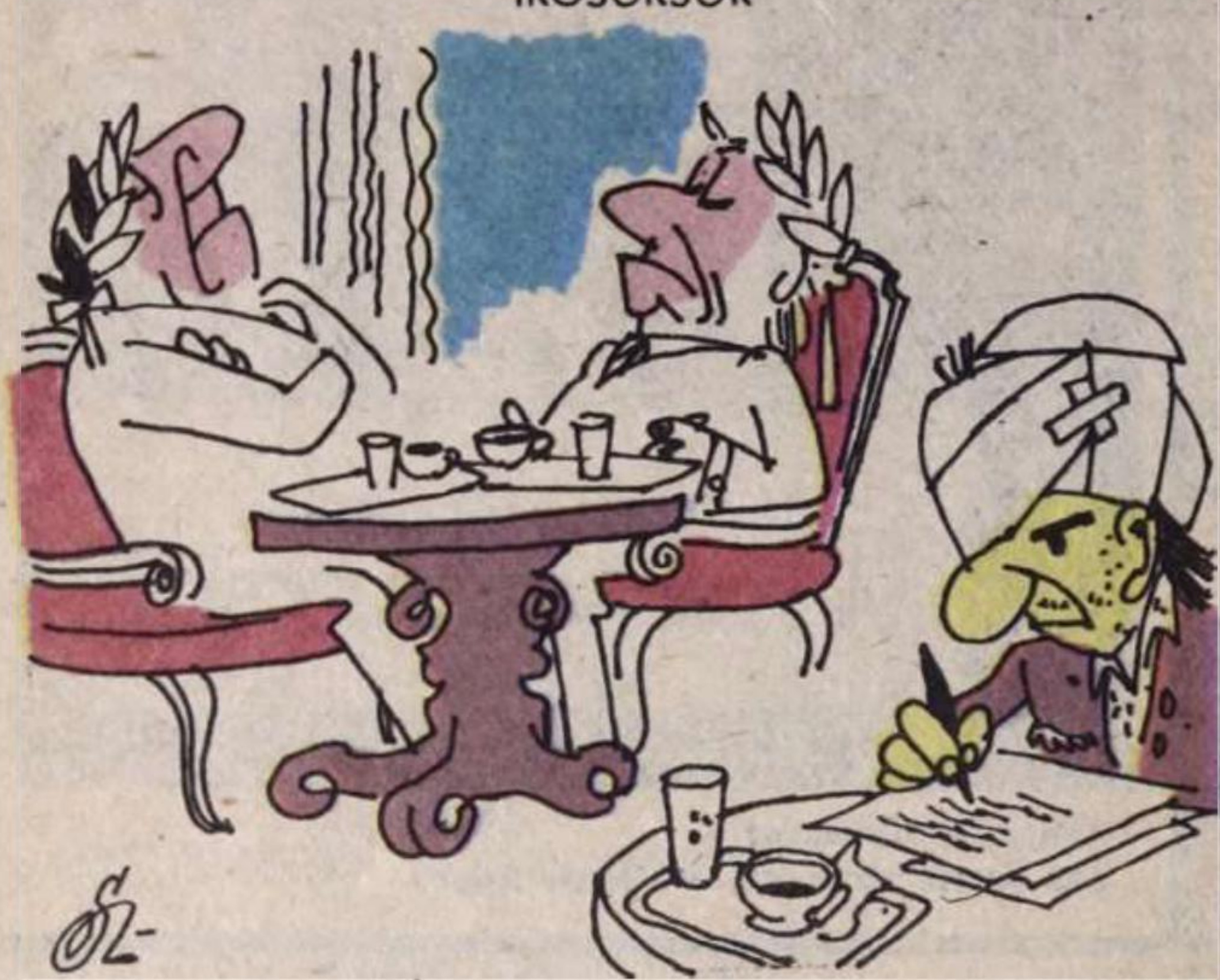

MUNKAHELYI TESTNEVELÉS

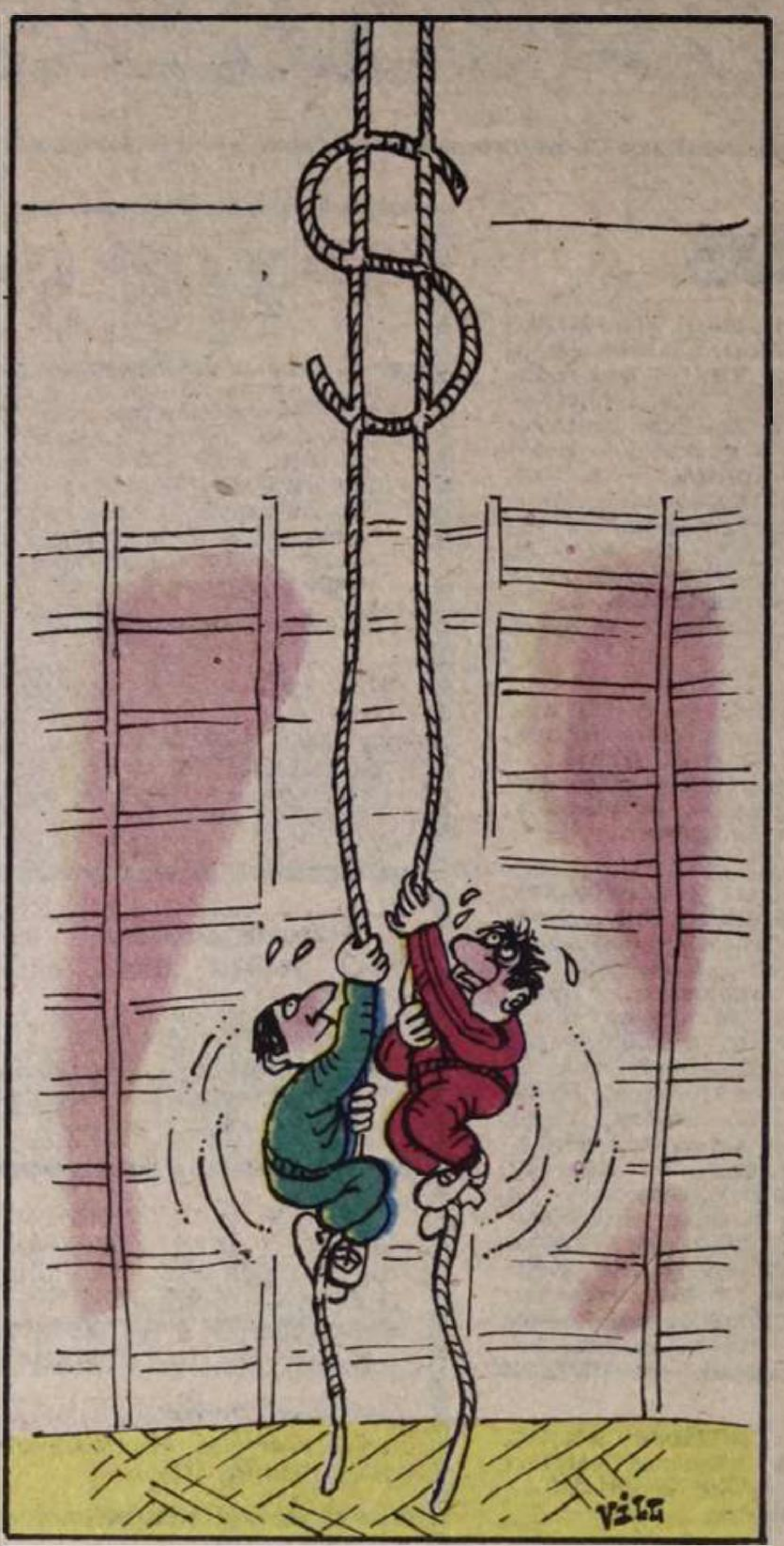

TRIBÜN

Jack Nicklaust, a veterán golfbajnokot egy szurkoló megkérdezte, mikor látogat el egyszer újra Fort Wayne-be.

— Fort Wayne — tűnődött el a bajnok. — Megvan már harminc éve is, hogy ott versenyeztem.

— A pályarekordot azóta is ön tartja.

— Igazán? Hát akkor mi a fenének menjek vissza?

*

Gary Gaettit, a Twins baseballjátékosát megkérdezték, hová lett a hatalmas méretű és imponáló színű bajusza, amely mostanáig szinte a védjegye volt?

— A bajusz megvan — mondta Gaetti. — Csak mostanában leborotválva hordom.

*

Három biztos jele van annak — mondta Jerry Reuss, a Dodgers játékosa —, ha el akarnak adni. Egy: az elnök kijelenti, hogy szó sincs veled kapcsolatban üzleti tárgyalásokról. Kettő: az edző édes fiának kezd szólítani. Három: a pénztáros naponta adja ki a kosztpénzedet.

*

Sparky Anderson, a Tigers menedzsere mondta a sportsérülésekről:

— Egy kis kínlódás még senkinek sem ártott.

(p. p.)

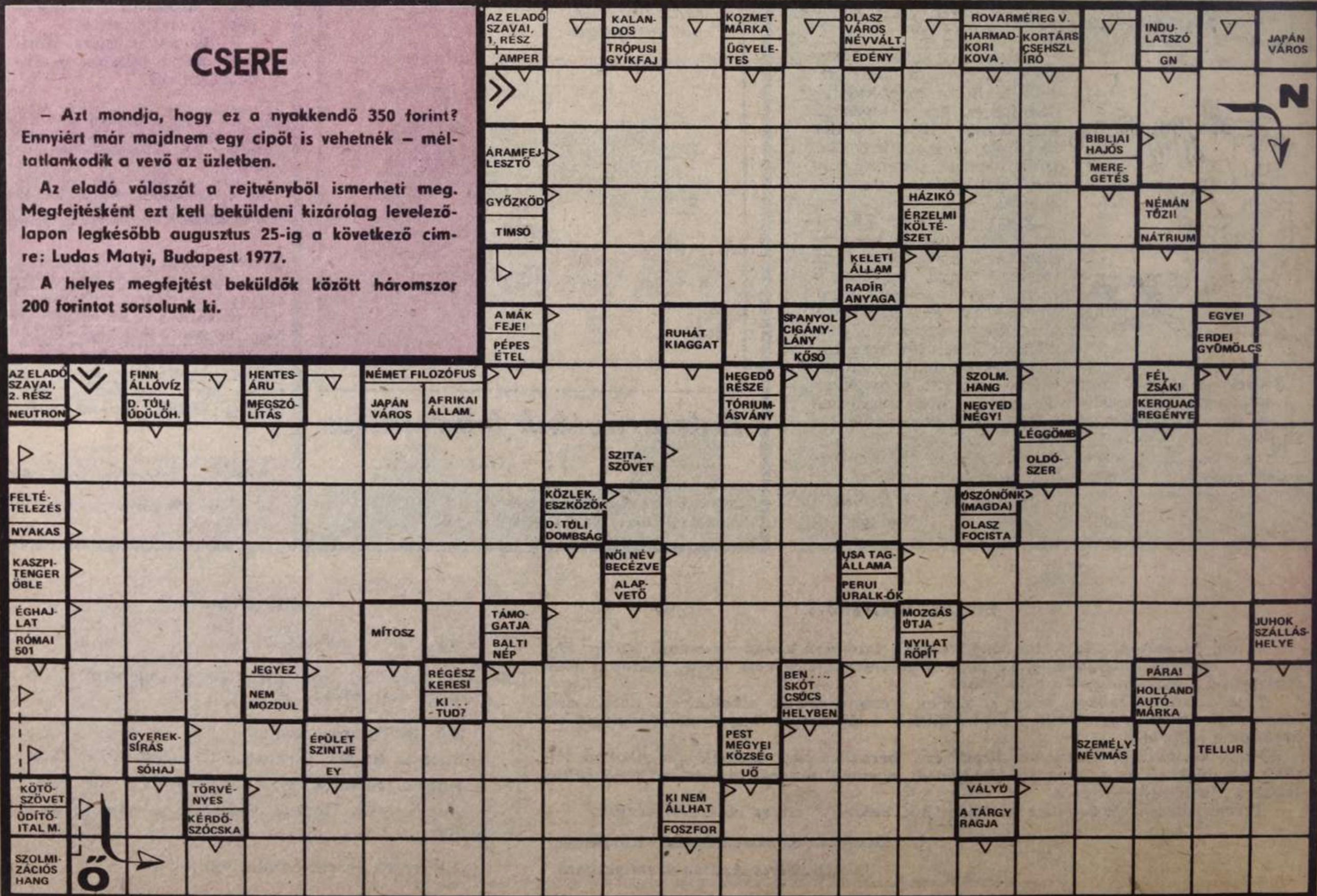
AZ ELADÓ SZAVAI, 1. RÉSZ
AMPER
KALANDOS
TRÓPUSI GYÍKFAJ
KOZMET. MÁRKA
ÜGYELETES
OLASZ VÁROS NÉVVÁLT.
EDÉNY
ROVARMÉREG V.
HARMADKORI KOVA
KORTÁRS CSEHSZL. ÍRÓ
INDULATSZÓ
GN
JAPÁN VÁROS
N
ÁRAMFEJLESZTŐ
BIBLIAI HAJÓS
MEREGETÉS
GYŐZKÖD
TIMSÓ
HÁZIKÓ
ÉRZELMI KÖLTÉSZET
NÉMÁN TŰZI!
NÁTRIUM
KELETI ÁLLAM
RADÍR ANYAGA
A MÁK FEJE!
PÉPES ÉTEL
RUHÁT KIAGGAT
SPANYOL CIGÁNYLÁNY
KŐSÓ
EGYE!
ERDEI GYÜMÖLCS
AZ ELADÓ SZAVAI, 2. RÉSZ
NEUTRON
FINN ÁLLÓVÍZ
D. TÚLI ÜDÜLŐH.
HENTESÁRU
MEGSZÓLÍTÁS
NÉMET FILOZÓFUS
JAPÁN VÁROS
AFRIKAI ÁLLAM
HEGEDŐ RÉSZE
TÓRIUMÁSVÁNY
SZOLM. HANG
NEGYED NÉGY!
FÉL ZSÁK!
KEROUAC REGÉNYE
SZITASZÖVET
LÉGGÖMB
OLDÓSZER
FELTÉTELEZÉS
NYAKAS
KÖZLEK. ESZKÖZÖK
D. TÚLI DOMBSÁG
ÚSZÓNŐNK (MAGDA)
OLASZ FOCISTA
KASZPI-TENGER ÖBLE
NŐI NÉV BECÉZVE
ALAPVETŐ
USA TAGÁLLAMA
PERUI URALK.-ÓK
ÉGHAJLAT
RÓMAI 501
MÍTOSZ
TÁMOGATJA
BALTI NÉP
MOZGÁS ÚTJA
NYILAT RÖPÍT
JUHOK SZÁLLÁSHELYE
JEGYEZ
NEM MOZDUL
RÉGÉSZ KERESI
KI . . . TUD?
BEN . . . SKÓT CSÚCS
HELYBEN
PÁRA!
HOLLAND AUTÓMÁRKA
GYEREKSÍRÁS
SÓHAJ
ÉPÜLET SZINTJE
EY
PEST MEGYEI KÖZSÉG
UŐ
SZEMÉLYNÉVMÁS
TELLUR
KÖTŐSZÖVET
ÜDÍTŐ ITAL M.
TÖRVÉNYES
KÉRDŐSZÓCSKA
KI NEM ÁLLHAT
FOSZFOR
VÁLYÚ
A TÁRGY RAGJA
SZOLMIZÁCIÓS HANG
Ő

CSERE

– Azt mondja, hogy ez a nyakkendő 350 forint? Ennyiért már majdnem egy cipőt is vehetnék – méltatlankodik a vevő az üzletben.

Az eladó válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 25-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

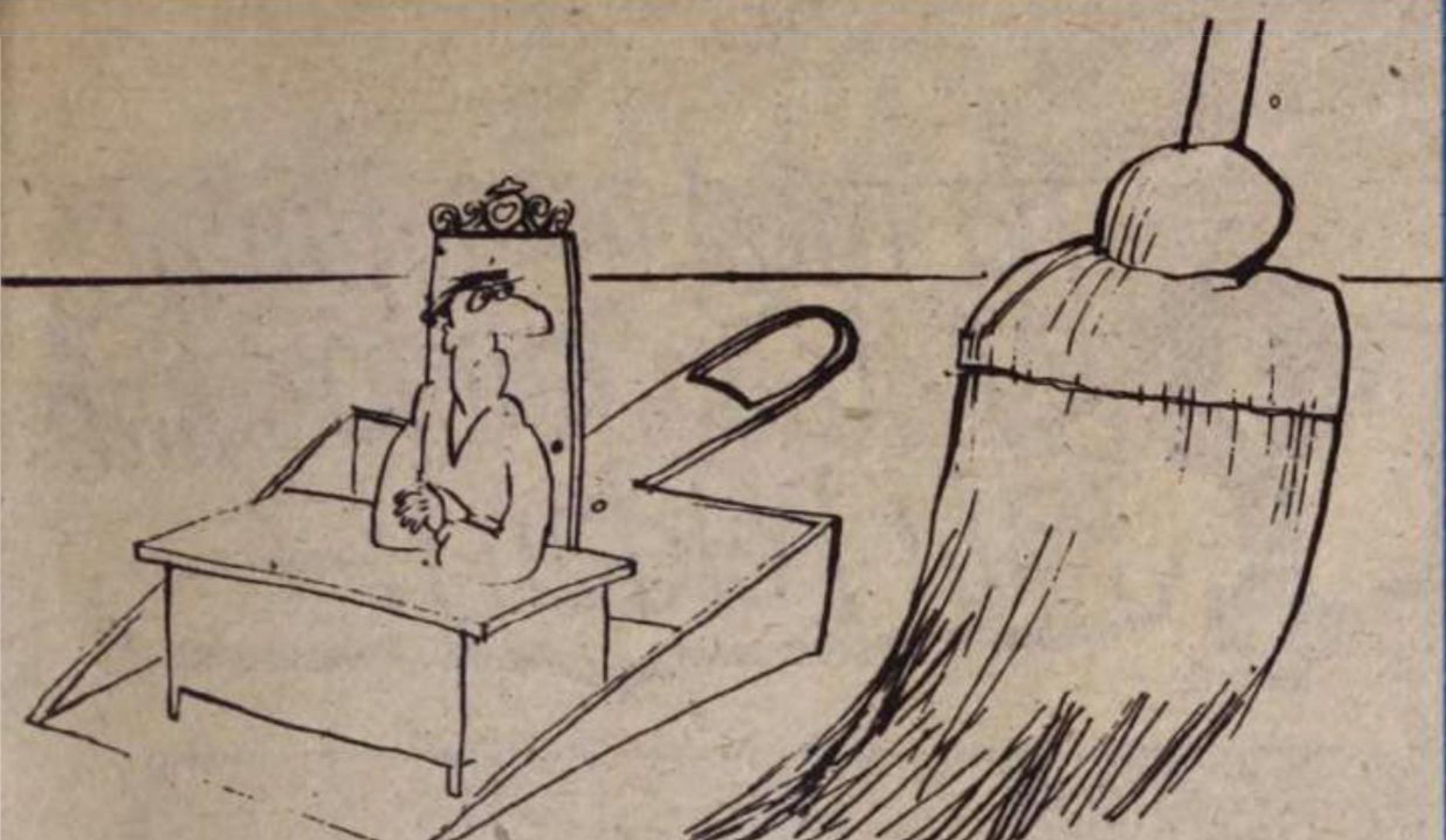

IMPORT HUMOR

RAJZOK
A BUKARESTI
URZICÁBÓL

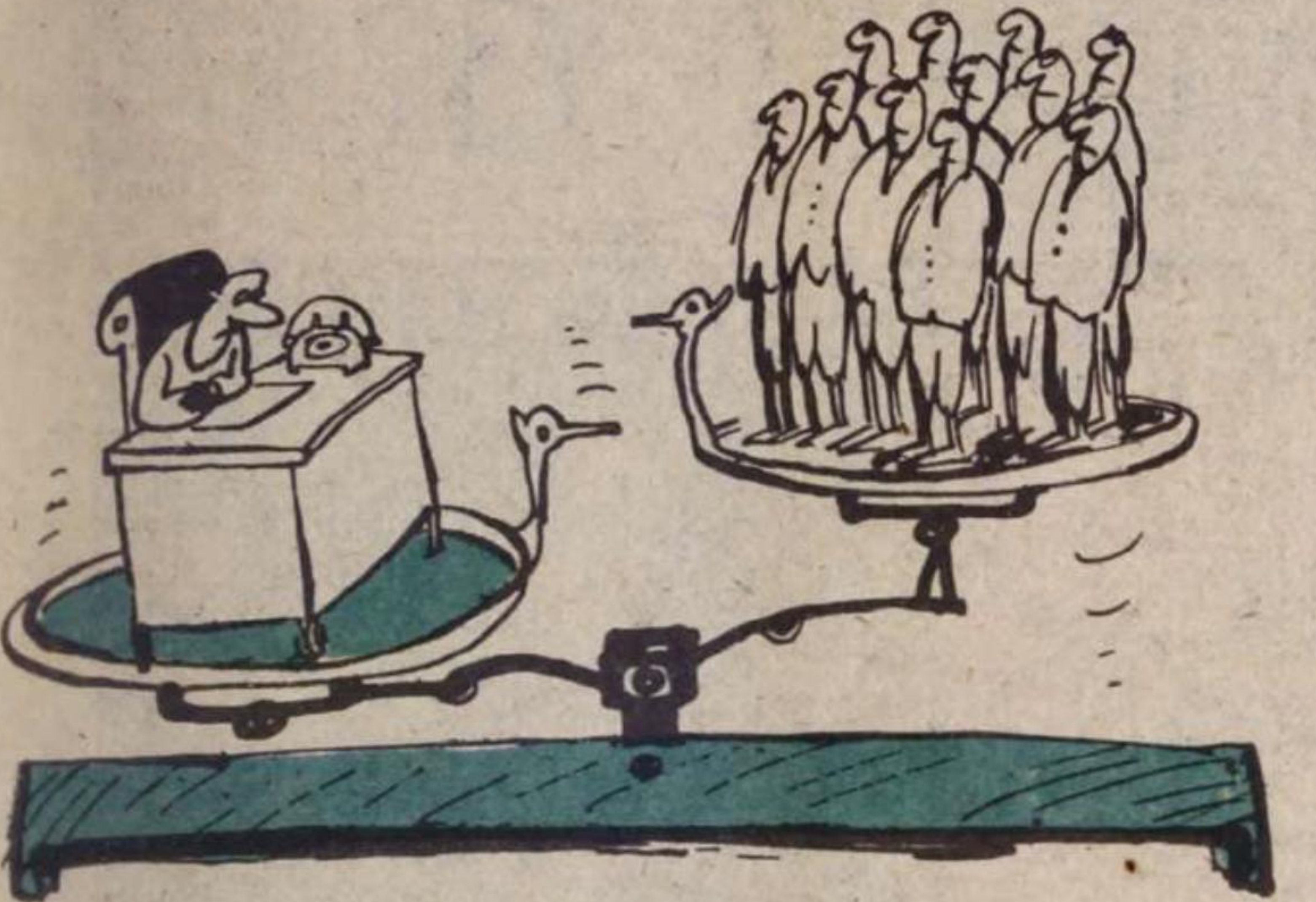

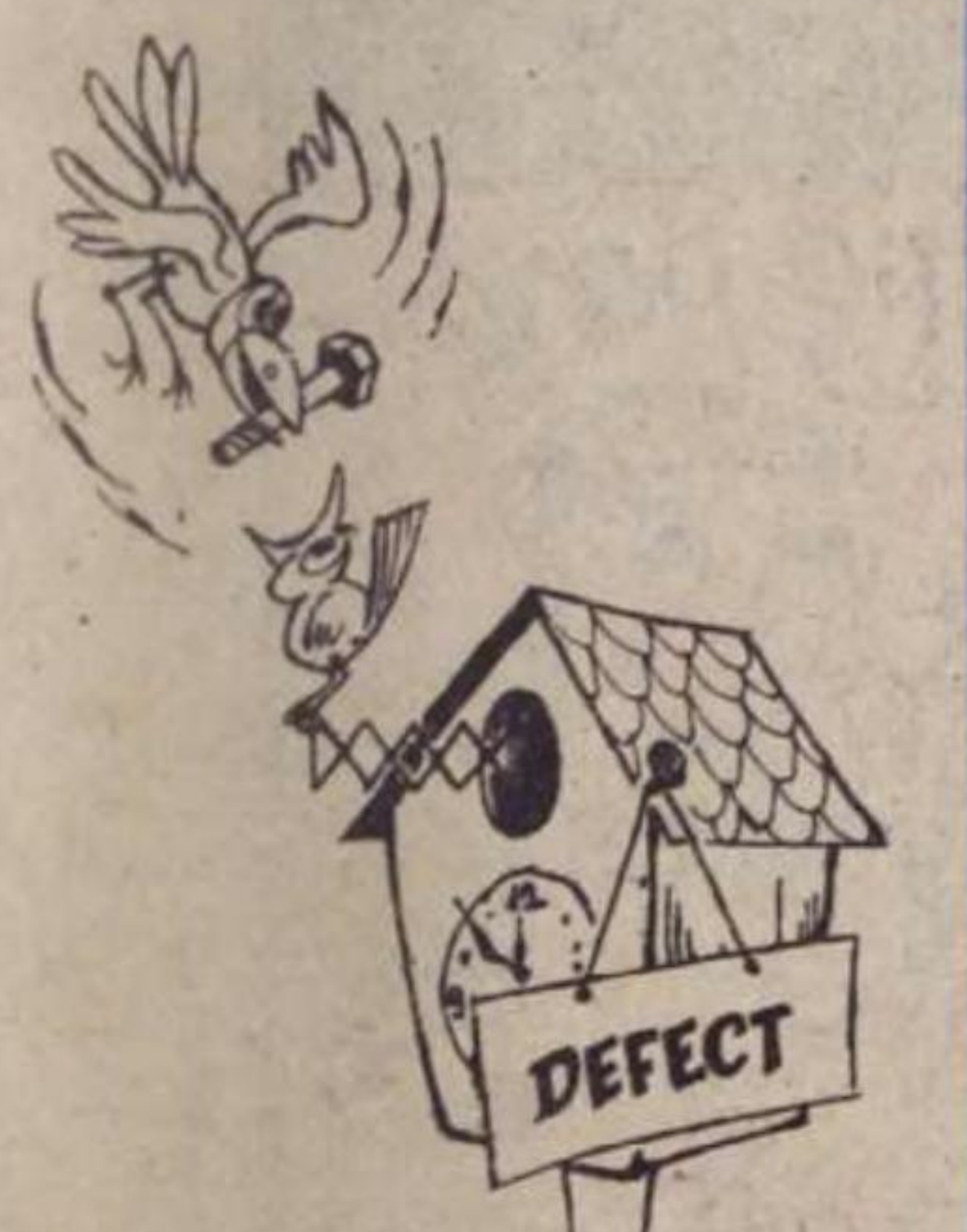

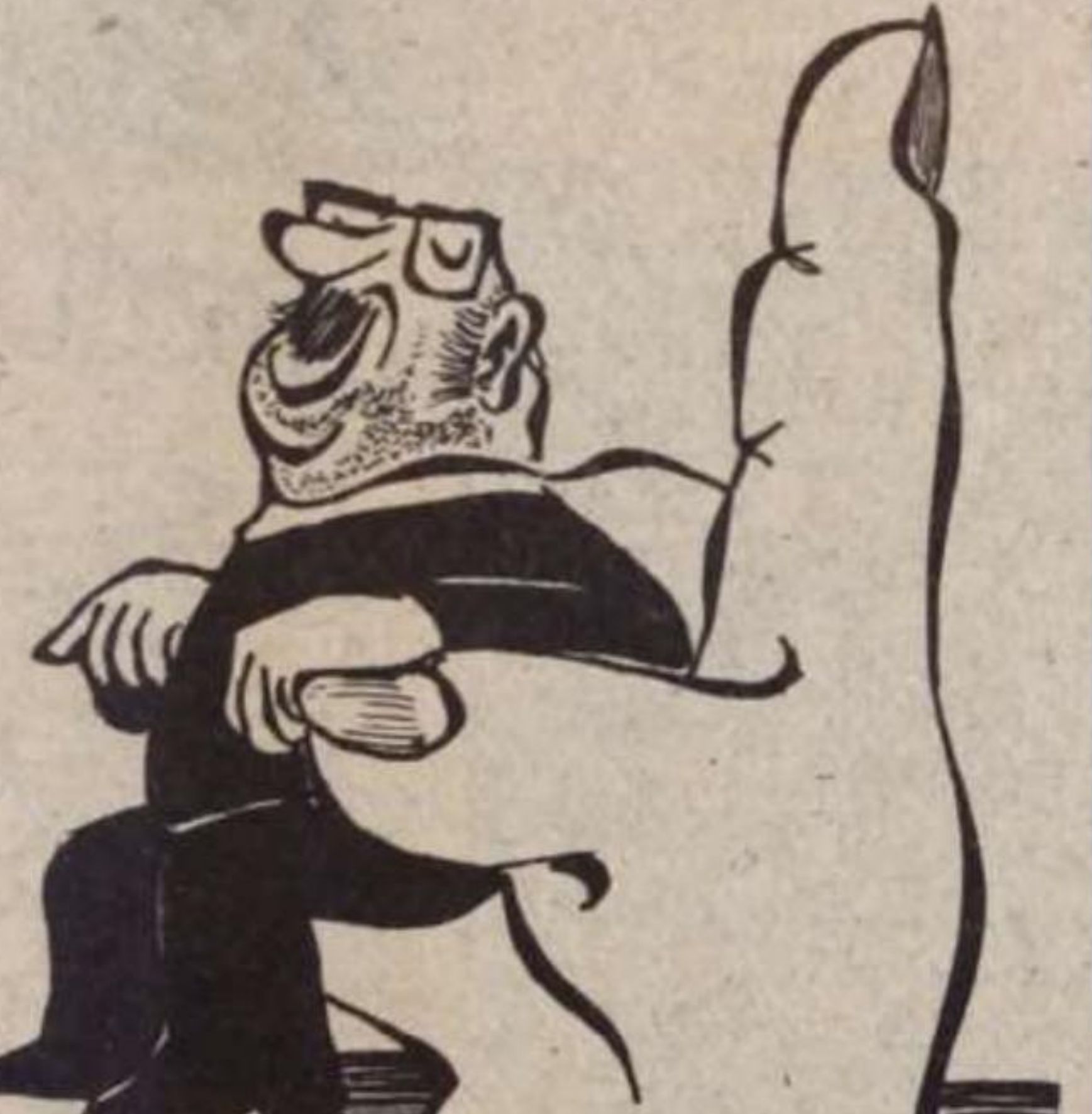

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: **TILL IMRE** vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-34

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0610

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

FÜRDŐKÚRA OTTHON

A gyógyvizek jótékony hatása évezredek óta közismert: már az időszámítás kezdete előtt is sokak egészségét segítettek visszaszerezni.

Bár az orvoslás azóta rengeteget fejlődött, a gyógyvizek értékes, természetes hatóanyagait egyelőre még semmi nem pótolja. Nélkülözhetetlenségüket bizonyítja, hogy emberek ma is, az űrutazások korában változatlanul rendszeresen keresik föl a „csodatevő" termálvizeket. Most először fordul elő azonban a gyógyvizek történetében az, hogy maga a gyógyvíz keresi föl a rászorulókat.

Fürdőkúra otthon — ezt nyújtja a Sárvári termálkristály, a Sárváron föltárt hőforrás vizének ásványi anyagokban gazdag, gyógyhatású, lepárolt sója, egyes mozgásszervi és nőgyógyászati betegségek esetében klinikai kísérletek egész sora bizonyítja a hatásosságát. Ugyanakkor általános regeneráló, frissítő hatása révén a rendszeres használata sportolóknak, fizikai munkát végzőknek és felüdülni vágyóknak is hasznos.

Próbálja ki Ön is a néhány hetes otthoni fürdőkúrát! A Centrum Áruház új márkacikkével gyógyvizek természetes erejét viheti haza az otthonába.

Kényelmes, kellemes, kipróbált — merjük ajánlani!

**KAPHATÓ
A CENTRUM
ÁRUHÁZAKBAN.
FÉL KG ÁRA: 90 Ft**

SÁRVÁRI®
TERMÁLKRISTÁLY

HOBBITELEK

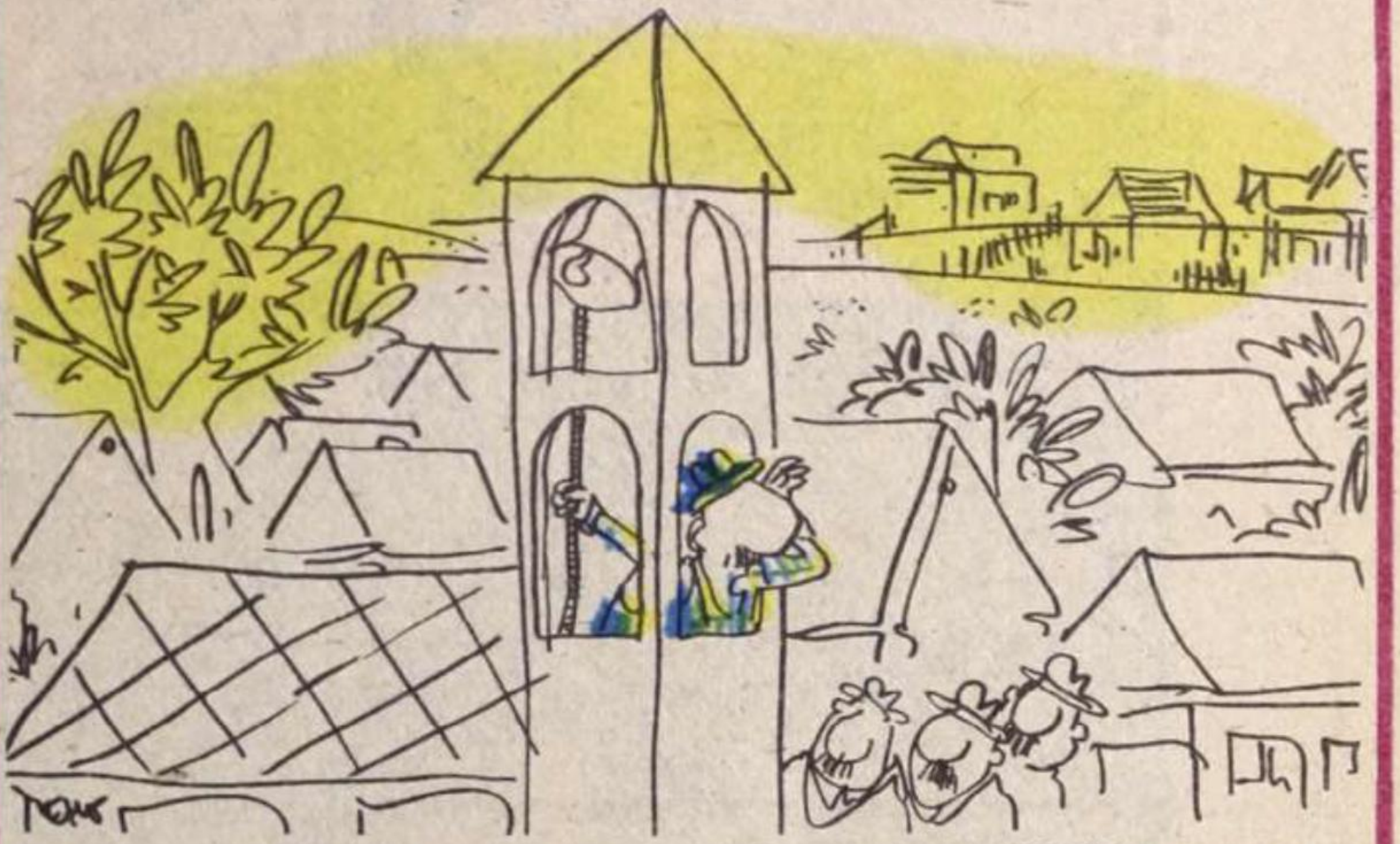

– Mindenki a gátra! Elakadt a professzor úr BMW-je.

VIRTUÓZ GÓL

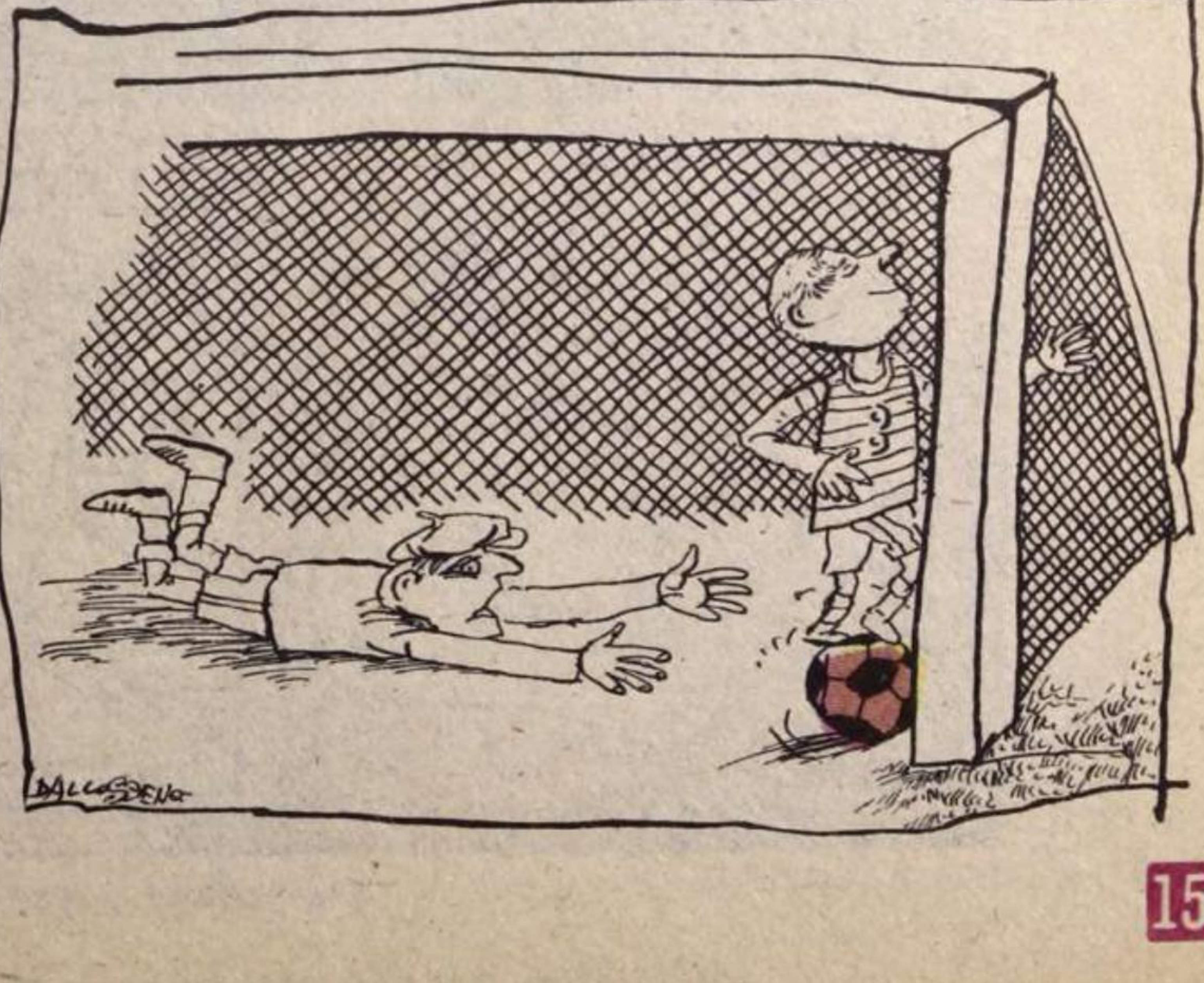

HEGEDŰS ISTVÁN:

...És Ön mit gyűjt?

...Ha még nem döntött, gyűjtsön kuriózumokat! Például:

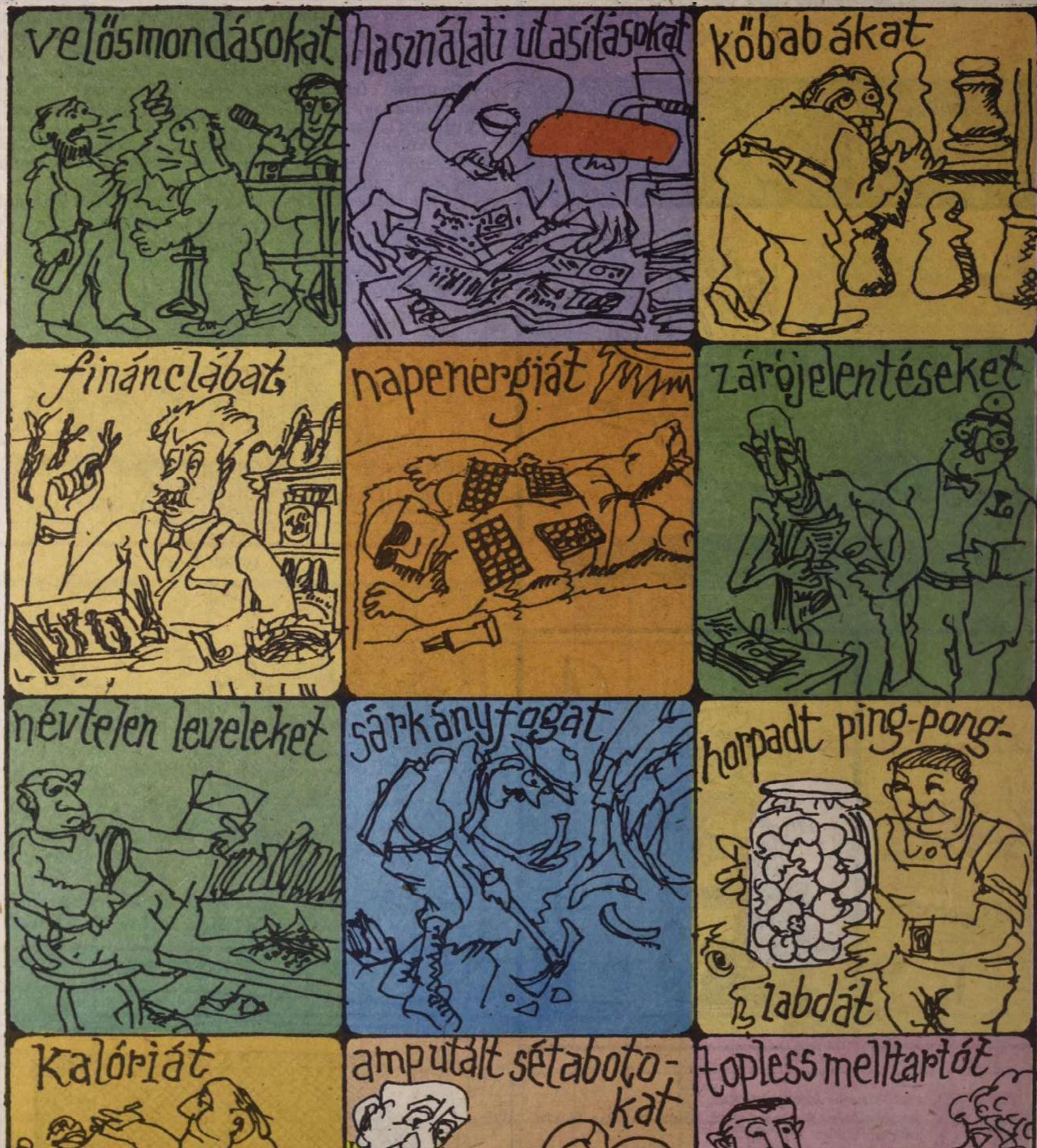
velősmondásokat
használati utasításokat
kőbabákat
finánclábat,
napenergiát
zárójelentéseket
névtelen leveleket
sárkányfogat
horpadt ping-pong-labdát
Kalóriát
amputált sétabotokat
topless melltartót
Hihi